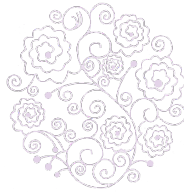

8
1

Rengin SAKAOĞLU

Ademiyetini fark eden, bütün alanlarla ilişkisini,
 bütün sonsuz potansiyeli fark eder.
 Muhammedî ve bütün o sonsuz alanlarla olan
 muhabbetini fark eder.
 Şimdi her bir ruh parçacığıyla olan muhabbetin,
 Muhammed.
 Bundan sonra asıl bütün serüven başlıyor.
 Hangi maddeyle nasıl bir ilişkiye gireceğim, nasıl bir
 aşk yaşayacağım?
 Çünkü her bir maddeyle
 aşk yaşayabilmenin adı Muhammed.
 Yani o aşkı yaşayamıyorsak,
 Muhammed yok zaten.
 Allah Aşkımızı, muhabbetimizi kolay etsin.

Rengin SAKAOĞLU

81

Yazan: Rengin SAKAOĞLU

Yayın Hakları: Rengin SAKAOĞLU

Derleyen: Z. Meral Öztürk

Kapak Tasarımı: Sevinç SAYAR, Rengin SAKAOĞLU

Kapak Deseni: Rengin SAKAOĞLU

Baskı -1- / Mart 2024

Basım yeri: İzmir

İçindekiler

His Vücudu	4
Frekanslar ve Gönül	15
Fena Makamları Neden Var	33
Akıl Sistemleri.....	41
Bilinçaltından Bilince	53
Öz, Allah, Hakk, Avatar, Kul.....	65
Küllî Akıl, Cebrail Akılı.....	77
Kuantum Aşkı, Ettehiyatü.....	86
Lâ Mevcude İlla Hu	90
Rab İlmine Geçiş-Ben Molekülü	96
Kim Değilsiniz, Ben Nedir	111
Rab Dili, Enerji Dili, Amenerrasülü	121
Sevgi, Hakiki His	134

His Vücudu

His ve duyguların yönetiminden yönetilmemesinden veya fark edilmesinden, fark edilmemesinden bahsetmek istiyorum. His ve duygular neden önemli ve bizi bu kadar çok korkutuyor. His ve duygular bizi korkutmadığı zaman, bu his ve duygularla nasıl, ne yapmamız lazım? Bizi en kötü hissettiren şey, nereye kadar kötü hissettirebilir? Ölüme kadar. Bir ölüm bazen en kötüsü olmayabilir. En kötü hissettiren yani kötünün kötüsü bir his durumu yaşayabiliyor muyuz? Hislerin bize hizmet edebilmesi için ne yapmamız lazım?

Bir gün arkadaşlarımızla konuşuyorduk, çift yarık deneyiyle ilgili iki tane görüş çıktı birdenbire.

Bir tanesi, bir şeyi gözlemlediğin zaman o şeyi katılaştırıyorsun, bu katılaştırmak şeytanidir ve kötüdür. Çünkü durağanlaştırıyor. Katılaştırmadığın zaman sonsuz seçeneklere bırakıyorsun.

İkincisi, bir şeyi gözlemlediğin zaman o şey katılaştırıyorsun ve bu iyidir. Çünkü seni güzel bir çizgide tutar. Katılaştırmadığın zaman sonsuz seçeneklere değil, sonsuz kayboluş alanlarına seni yönlendirir.

Şimdi ikisi de doğru, ikisi de yanlış değil. İkisi de bizde yaşanan bir durum. Duygu bizi korkuya götürebiliyor. Korku bir duygu. Peki hani

korkuya gitsek ne oluyor, korkmaktan korkma diyorum ben, o ayrı mesele.

Ama şöyle bir şey var, şimdi biz kendimizin bütün âlemle bağlantıda olduğumuzu fark ettiğimiz zaman, düşüncelerimizi ve duygularımızı kullanmayı öğrenebiliyoruz.

Birincisi, şimdi bütün olan bitenle bizim aramızda bir bağlantı ve bunu fark etmek üzere bir yolculuğumuz var.

İkincisi bütün düşüncelerle, hislerle yani kendimizin enerji alanlarıyla bağlantımızı nasıl yönlendireceğiz diye bir soru var.

Şimdi burada oturuyorum, bahçedeyim, ağaçlarla, çiçeklerle, insanlarla, benim hepsiyle ilişkim var. Bütün moleküler sistemler gibi bizim bedenimizin, moleküllerinin dahi hepsinin ruhu var.

Peki biz o ruhu görmezden, sevmezden veya kabul etmezden geldiğimiz zaman orası köreliyor mu, kapanıyor mu ve iletişim bitiyor mu?

Şimdi şu noktada bir şey söyleyeceğim, biz normalde beşerî hapishanemizde, beşerî aklımızla Ahmet bana bunu yaptı, Mehmet şunu yaptı, o zaten kötü, ben zaten iyiyim diyerek yaşıyoruz. Beş duyu böyle bir şey. Bundan bir tık çıktığımız zaman, olan bitenin, zaten dinin amacı bu, yani senin kendi iç ve daha büyük bir şeyle olan bağlantını fark etmen.

Muazzam büyük bir alanla olan bağlantını fark etmen için.

Bu alanın maalesef, senden ayrı, senin dua ederek ulaşılabilceğin bir alan olduğu zannettirildi. Orası senin dua ederek ulaşacağın bir alan değıl. Hayır, orası zaten sende olan bir alan, senin bağlantın ve kuantların var.

Şu anda bütün etrafındaki mobilyalarla, eşyalarla, alemle, enerji alanlarıyla bir bağlantın var. Sadece bunu hissetmen için bir şey var. Senin bütün alanlarla, alanların enerjisi ve ruhuyla şimdi bir bağlantın var. Bunu hiç fark etmek istemeyen zırlı bir zihnimiz var. Sen bu zihnine ve bu bedenine bunu öğretmek durumundasın şimdi. İlk önce yapacağın şey kişiselleştirmekten çıkarmak olduğu için biz Allah'a istinat et diyoruz. Çünkü Allah'a istinat edildiğı anda o kişiden çıkıyor. Ahmet yaptı, Mehmet yaptı, çocuğum yaptı, kocam yaptıdan çıkıyor. Çıktığı anda sen o alanı fark etmeye başlıyorsun.

Çünkü bir de tuhaf bir şey, sen istiyorsun oluyor, istemiyorsun, istemediğın oluyor. Alanın, senin farkına varmadığın şekilde ve seninle işlediğini görüyorsun.

Sen düşüncelerinin ve hislerinin farkında değilsen, bir şekilde geliyorlar, ya bunu da mı ben istedim diyorsun. Evet onu da sen istedin ve bu oluşumu görmeye başlıyorsun.

Bu oluşumu görmeye başladığın zaman, yani bu şuna benziyor bir enerji vücudunu görüyorsun. Allah'a istinat etmek böyle bir şeye yarıyor. Kişiselleştirmekten çıktığında, bir alanı sana gösteriyor.

Biz hislerimize çok ihanet ettik. Ben şimdi bunu anlatmak istiyorum. Çok ihanet ettik hislerimize ve hislerimiz, his vücudumuz bize küstü. His vücudumuz bizimle iletişime geçmek istemiyor. Çünkü his vücudundan çok korktuk ve denetlemeye çalıştık.

Dişil bir alan olduğunu düşünün, eril olan buraya hükmetmeye, ezmeye, durdurmaya çalıştı. Yani eril dişil dengesinde, o kadar ekstrem hislere doğru gittik ki, biz en iyisi bu dursun, bana da zarar vermesin, benden de uzak kalsın gibi, bu his alanına böyle bir yük yükledik.

Şimdi olayın karşı tarafla ilişkisi olmadığını, hiçbir olayın karşı tarafla değil senin yarattığın, senin bakış açının, senin oluşturduğun bir alan olduğunu fark ettiğinde ki biz çok uzun zaman ona Allah dedik ve bunun mesuliyetini de almadık üstümüze. Allah yaptı, ben bilmem dedik. Hiç bunla ilgili bir şeye de girmek istemedik. Burada ben neredeyim, ben kimim, ben ne yapıyorum. Hep bir yerde Allah yaptı, bize kolaylaştırdı, bizi rahatlattı.

Allah yaptı, doğru. Fiilin faili Allah, ama senden yaptı. Şimdi bunun seninle olan ilişkisini fark etmen gerekiyor.

Bu çok korktuğun hislerin tamamen en korktuğun haliyle neresi ise, mesela ölüm noktası mı, mahvoluyor mu, yok oluyor noktası mı? O noktada gerçek manada vücudunun içinde, en korktuğu haliyle, hiç kimseye zihninde istinat etmeden, sadece görerek his vücudun böyle bir şey hissediyor, ödü patlıyor.

Bütün his vücuduna buna izin vererek, özür dileyerek, ben seni devamlı yargıladım, ben seni hiç anlamadım, hücrelerime korkuyla girdim, ben seni olduğun gibi kabul ediyorum, içsel olarak bu vücutta, o his vücudu en korktuğunuz noktada bu vücuda neler yapar biliyor musunuz?

Ben seni tanıdım his vücudu, ben seni hep durdurmaya, yönetmeye çalıştım. Bu başkasına göre bir şeydi. Bana göreyse durdurmuyorum, yönetmiyorum ve olduğun hal ile kabul ediyorum ve senden özür diliyorum.

Hani hooponopono var ya senden özür diliyorum gerçekten. Yani senin içinde bunun olmasına izin verdiğin, ama zihninde hiçbir başkası olmadığı zaman ve his vücudunda, bütün his yani dışıl alanlarından özür dilediğin zaman, o dışıl alan seni nereye taşır bir görün bakalım.

Ama burada iki tane şey var.

Bir tanesi ben böyle hissediyorum, çünkü o öyle değil. Hayır, oradan çıkmak gerekiyor.

İkincisi, bu Ademiyet vücudunda, benim his vücudum var. Ademiyet vücudunda, kocaman bir vücut burası. Bütün o manipölasyonları terk edip, sadece bir şekilde orayı kabullenmek ve bu vücuda olan etkisini seyretmeye başlamak var. Çünkü etkisi sanki çok kötü olacaktı gibi oluyor, ama seyrettiğiniz zaman başka türlü oluyor.

Şimdi burada seyir noktasında başka bir şey söyleyeceğim. Bu vücuttaki yazılımlarda, beyninizde dahi bütün peygamberlerin yazılımı

var. Sizde bütün yazılım var. Sadece neyi, ne kadar yaşayabiliyoruz, fark edebiliyoruz? Bunu, yaşarken fark ediyoruz. Karşımıza bir olay çıkıyor, birileri olmaz diyor, felaket olacak diyor bir de böyle senaryolar var. Ama orda o bunu kendi Ademiyet'inden söylüyor, gerçekten öyle, yok, hayır öyle yapmıyoruz. İşte çok sakın bir şekilde yapıyoruz ve Hakk vücudu bunu zuhur ettiriyor. Orada onun duruşu, fark edişi ve birliktelik alanını görüşü çok önemli ve bunu yapıyor. Yaptığı zaman olay değişiyor.

Bugün burada konuşuyorduk mesela bana dendi ki hava durumu, öğleden sonra yağmur yağacak. Ben de içimden yağmayacak dedim.

Şu anda ezan okunuyor. Ezanlar devamlı havaya molekül yağdırıyor ve havayı temizliyor aslında.

Hava durumunun senle ne alakası var? Çok alakası var ve güneş açtı. Bektaşî'ye sormuşlar "yağmur yağmıyor ne yapalım", "çamaşırımı asayım yağar, çünkü aram iyi değil" demiş. Biz onu hikâye gibi dinliyoruz, ama hikâye değil, bizimle alakalı tamamen.

Bunun sizin içinizde var olduğunu söylüyorum. Bulutlarla, yıldızlarla dahi ilişkiniz var. Bütün alanlarla ruhsal ilişkiniz var.

Burada sizin kafanızda ben yaptım, o yaptı, bu yaptı değil, Ademiyetim yaptı olması gerekiyor. Ben yaptım ile alakalı bir şey değil. Çünkü sizin farkındalığınız çok büyük bir alan. Çok genişsiniz, orada çok büyüksünüz. Yani ben her zaman şunu söylüyorum, buradaki görünen güneş gerçek güneş gibi değil. Gerçeği çok başka. Siz buradaki bir çip

gibisiniz. Ama sizin gerçeğiniz çok başka. Ve o gerçeğinize tamam dediğiniz zaman, size şu anda gaip yani gözüküyor, ama orası mutlaka harekete geçiyor ve burada bu çipe sığdırılmış.

Mesela diyelim ki bir yaprak, biz bunu ne görüyoruz, yaprak, klorofil, içinde şu var, bu var, hayır, içinde âlemler gizli ve nasıl bir serüven gizli anlatamam. O serüven ve hiç öyle görüldüğü gibi basit değil. Bu arada her şey görüldüğünün tersi hiçbir şey görüldüğünün tersi değil lafını çok seviyorum. Yani bu zihin şaşırtmaca bence beyini hackliyor. Yani her şey görüldüğünün tersi yani görüldüğünün tam tersine inan, hiçbir şey görüldüğünün tersi değil, hop diye seni başka bir alana atıyor, beyin burayı zaten anlamadım diyor. Çok hoşuma gidiyor, beyin şaşırtmaca.

Ama siz fark edin ve inşallah çok keyifli, eğlenceli olsun bundan sonra her şey. Her şeyin bir ruhu var, Ruhuyla ilişkiye geçin.

İlk önce kendi ruhunuzla. Kendi ruhunuz denilen şey, muazzam bir enerji alanı, sizde var. Sağ tarafınızdan fark edersiniz. Bunu hep söylüyorum. Mesela burada biriniz bir şey söyler, o zuhura gelir, işte o ruh alanındandır. Felsefe okuyanlar vardır, biri beş duyudan başkasına, gördüğümde başkasına inanmam demiş. Bizim canımıza okumuşlar bence. Çünkü insanın full potansiyeli nerelere kadar gidebilir. Hepsini birden kapatmışlar, bu potansiyeli kullanmasın diye. Sadece beş duyunun, beşerî algının bir sistem. Bu da Allah'ın bir sistemidir. Mesela medyada son zamanlarda Siriuslular, Annunakiler ilgimi çekiyor. Bunlar nedir diyorum, şimdiye kadar hiç görmedim etmedim. Burada önemli

şey, sizin sisteminizin bu söylenenlerle bambaşka bir şekilde bir alakası var.

Sizin sisteminiz Allah'ın sistemi, Peygamberler sizdeki yazılımlar ve sizin mutlaka buraya yönelmeniz gerekir. Bütün hücreleriniz ve DNA larınız Hakikati Muhammedî.

Mesela diğer sistemler gibi görünenler, sizi mutmaine gelmekten alıkoymaya çalışan bir sürü maceralar. Şimdi onlara bakabilirsiniz, etkilenmeyin ve istikametinizi de hiç şaşırmayın. O onu yapmış, bu bunu yapmış, ne yapmışsa yapmış. Sen kendi Ademiyetine bak. Ademiyetin, Muhammediyetin zuhur etti mi, her şeyin ruhunu zevkle yaşamaya başladın mı, keyif almaya başladın mı, sevdin mi, sen oraya bak. Diğer hepsi Allah'ın programları, doğru. Ama seni bu sistemden, senin kendi sisteminden alıkoymak için programlar.

Allah biliyor gerçekten. O kadar çok sıkıntı yaratmış olan söylem var ki, bunlarla nasıl yapacağız, senelerimiz geçti böyle. Fakat bir tarafımız da oradan da kopmadı. Çünkü o şeyin hakikati var. Ve yine bütün o sıkıntılara rağmen, hareket etmeye ve fark etmeye doğru bir yön aldık hep beraber. Eyvallah. Her bir noktada, ne kadar enerji çalışması yapılırsa yapılsın, şimdi ben görüyorum bir Muhammed dendi mi herkes başka bir yerde. Çünkü niye biliyor musunuz, siz de orası da ondan, sizin sisteminizdeki en güzel yer, o yer de ondan. Sizden ayrı bir şey değil. Ve sizden ayırmaya çalışan sistemler bir sürü oyun oynuyorlar, oynandı. Bu da Mülhime nefsin işidir. Bunun da olması yanlış değil. Ama bizim kendimizi kaptıracağımız bir şey değil. İşte biz,

kendi varlığımızı fark ettiğimizde, hayır şimdi bu böyle değil, şimdi böyle diyebiliriz. Bu hayırda başkasını dışlamak yok, olmasını istediğin bir hal var. Bu görülüyor. Çünkü başkasının dışlamaya yönelik bir hayır işe yaramıyor. Olmasını istediğine göre bir hayır ise çok işe yarıyor. Bu ikisinin arasındaki farkı yaşayabiliyoruz zaten. Çünkü bende ben seni istemiyorum deyip oraya reaksiyon varsa, zaten ben seni çok istiyorum oluyor. Ve ben senden zaten ayrılmıyorum. Ama ben seni olduğu gibi her haliyle kabul ediyorum. "İster onaylıyorum, onaylamıyorum ama ben şimdi bunu söylüyorum, bu budur" dediğin vakit bambaşka bir alan yaratılıyor.

Bunu yöneten Adem zaten, Ademiyetin. Bundan sonra asıl bütün serüven başlıyor. Hangi maddeyle nasıl bir ilişkiye gireceğim, nasıl bir aşk yaşayacağım? Çünkü her bir maddeyle aşk yaşayabilmenin adı Muhammed. Yani o aşkı yaşayamıyorsak, Muhammed yok zaten. Allah Aşkımızı, muhabbetimizi kolay etsin.

Ademiyetini fark eden, bütün alanlarla ilişkisini fark eder. Bütün sonsuz potansiyeli fark eder. Muhammedî ve bütün o sonsuz alanlarla olan muhabbetini fark eder. Şimdi her bir ruh parçacığıyla olan muhabbetin, Muhammed. İlk önce ruhu, sonra Ademiyet potansiyelini fark edersiniz. Ama ilk önce kim olduğunuz, sizin o potansiyel üzere Hz. İnsan olarak dizayn edildiğinizden ve DNA'larınızın 12'den 2 DNA'ya sıkıştırılmış bir cehennem içerisinden çıkacağınızdan, hiç yanılmayacaksınız, emin olacaksınız. Bu alan, gerçekten sonradan yaratılmış.

Şimdi yargıladığımız her bir hissimize seni çok seviyorum deyip, serbest bırakabilir miyiz? Yargıladığım bütün hislerimi, his vücudumu, gerçekten seni çok seviyorum, teşekkür ediyorum, olduğun gibi kabul ediyorum. His vücuduma, bunun güzel yaşanacağını söylüyorum. O zaman, benim his vücudum da güzel yaşıyor.

Bir isme doğru döndürüyoruz. Döndürdüğümüz vakit, biz bir şeyi katılaştırıyoruz. Çünkü biz bu deneyimin güzel olduğunu biliyoruz. Ve bunu bilinçli olarak yapıyoruz. Yani o sonsuz başı boşluk gibi görünen yerden, beni oradan oraya çalkalayacak diye korktuğum şeyden, ben bunu Muhammedî zevke döndürüyorum diyorum. Sen orayı yok zannettiğin her an çalkalıyor. Bir o tarafa vuruyor, bir bu tarafa. Bir de çok enteresan, bizdeki his vücudunu kontrol ettiğimizi zannediyoruz.

Şimdi bizim düşünce alanımızı, mental alanımızı, asıl amigdaladan, kıyastan kurtarıp ve bütün bu seçenekler mümkündür geldığı vakit, o zaman korku seni terk ediyor.

Çok enteresan bir şey bu, oradaki sıkışık yaşanan şeyde, imkânsız öyle olmaz, böyle olmaz var.

Biz yok öyle olmayabilir dediğimiz anda amigdalanın etkisinden kurtulmuş bir zihinden bahsediyor olabiliriz. O noktada, korku ve dehşetli panik, muazzam üzüntü yok oluyor.

O Rahimiyet, senin Rahimiyetin, dişil alanın, seni aşka, muhabbete ve bütün olurlara taşıyor. Zihnin, olmazlarından, hapishanesinden ve

kıyastan, sen bir tek beşersinden çıktığı vakit, bütün his alanın korkudan, panikten, öfkeden, kinden çıkmaya başlıyor.

İşte bu senin Ademiyetin. O zaman sende aşk, muhabbet ve başka bir alan başlıyor. Sen de ki ruh alanı tezahür ediyor. Bunu yaşayın, görün.

Eğer senin zihnin, bir hastalığa yok demiyor, var, ama benimle bir şeyi yok onun, o öyle, yani benimle değil diyorsa, o senin bedenine hissine giremiyor. Sen Ademiyetini bildiysen ve hiçbir şeyi reddetmeden bunu söyleyebileceğini fark edip, bu durumu yaşamaya niyet ettiysen, muazzam geniş bir Adem vücudunu fark etmeye başlıyorsun.

Bu muazzam geniş Adem vücudunla kim bilir neler yapabiliyorsun.

His vücudunuzdan başkalarına istinat etmeyi bıraktığınızda, özür dileyin ve olduğu hali ile seni kabul ediyorum deyin. Ne hissediyorsan ben seninleyim deyin. Bırakın, o sizi taşıсын başka bir yere. Herkes kendi potansiyeline farklı şekillerle ulaşacak. Ve bu çok zevkli bir buluşma öyle diyeyim. Buna emin olun, hayır böyle değil, şimdi böyle dediğiniz anda orası değişti. Öyle.

15.08.2020

Frekanslar ve Gönül

Frekans nedir? Yani bir insanın frekansı nasıl olur? Diyelim ki ben arabam olsun istiyorum, sevgilim olsun istiyorum. Fakat bunların olabilmesi için yola çıktığımda, oluyor mu? Frekansınız para olsun, mesela para sana gelsin diyorlar. Paranın ve her şeyin bir frekansı olduğu doğru. Rahat neşeli ve mutlu olduğunuz zaman, her şey siz de akışkan oluyor. Peki şimdi öğretilerinden şöyle bir şey mi çıkıyor. Sen bir frekanssın. Bu vücut olarak da bir frekanssın ve senin frekansını değiştirmen gerekiyor, öyle mi? Peki bunu böyle kabul edelim

Sen frekansını nasıl değiştireceksin? En çok frekansını bozan ve senin frekansını etkileyen şey nedir? Burada net olmazsanız daha sonra yaşayacağınız şeylerde de net olamazsınız.

Ben şurada bir vücut gözüktüyorum değil mi? Bir ismim, benim bir frekansım var. Benim frekansımı oluşturan şey nedir? Biraz daha teknik olalım. Benim düşünce ve duygu alanım var. Vesvese, korku bunların hepsi, duygunun içinde oluşuyor.

Duygu vücudu, his vücudu, düşünce vücudu, mental vücut sizde var mı, yok mu? Buradaki, isminizi etkileyen, oluşturan nedir? Duygu, düşünce vücudu, öyle mi? Duygu ve düşünce vücudumuz burayı forme ediyor.

Demek ki beni kötü hissettiren, vesvese, korku oluşturan, gelecek endişesi yaratan, geçmişteki işlerden depresyona sokan, bu ismimi oluşturan şey duygu ve düşüncelerden mi?

Peki ben bunun bir ötesine geçebildiğim zaman hangi vücudumla yaşıyorum? Duygu ve düşüncelerin ötesine geçtiğim, gittiğim zaman, Ruh denilen frekans vücuduna erişebiliyorum.

Ruh frekansına geçtiğim zaman, ben duygu ve düşüncelerimin etkisinde miyim? Değilim. Peki, ben duygu ve düşüncelerimle ruh frekansıma kayıt yapabiliyor muyum? Evet, yapabiliyorum. Beni bu kayıtları yapmaktan alıkoyan şey nerede? Benim öyle bir frekans olmamı engelleyen şeyler benim duygu ve düşüncelerimde.

Yani enerji alanları, duygu ve düşünce vücutlarında. Kayıtlarsan kayıtlı, kayıtlamazsan kayıtsız.

'Kayıtsızlık sırrını fâş eyleyince yaradan' dedikleri şey, oradaki kayıtların bitmesi.

Kayıtların bitmesi, benim herkesle helalleşmem, kul hakkını ödemiş ve orada hiçbir şeyin kalmamış olması demek.

Daha gönül alanından bahsetmiyorum. Öyle bir yerden bahsetmek için tasavvuftan ve Allah ilminden bahsetmemiz gerekiyor.

Yani ilmi ledün, hakikat ilmi, Hakk'ın katından bahsetmemiz gerekiyor.

Duygu ve düşünce alanı, ruh alanı değil. Bir kere bu ayrımı çok net görmemiz lazım.

Çünkü neden? İslam dininde "La İlahe İlla Allah" dendiği vakit, senin duygu ve düşüncelerine bakıyor mu? Bakmıyor.

Neden bakmıyor? Yani senin duygu ve düşüncelerinin bir hale gelmesinden yola çıkmıyor. Yani biri öyle hissetti, o böyle yapar, yok, Ahmet şöyle yapar, Mehmet böyle yapar demiyor.

Allah var başka bir şey yok, bir tek buraya bakacaksın diyor.

Şimdi ve bunu yaşarken duygu, düşünce ve ruh vücudunda bir şeyler oluyor. Ama senin yaşadığın şey bunlar değil. Dikkatin, benim vücudum nasıl olacak, ben ne düşünüyordum ne geldi ne gitti de değil.

Bir farkı söylemek için bunu söylüyorum. Senin frekansını en birinci adımda Allah'a koyuyor.

Yani din denilen müessesede ve söylemde, senin hiçbir şeyin çözülse çözülmese, bilsen bilmesen, fark etsen fark etmesen, görsen görmesen, seni direkt Allah'a koyuyor.

Oysa sen çözecektin, sende bu çözülecekti, öyle olacaktı, böyle olacaktı. Sonra Allah'a, nirvana veya bir yere varacaktın.

Ama din söylemi böyle yapmıyor. Tanrı yok, Allah var. Ne demek tanrı yok? Biliyor musun? Öğrenilmiş bilgiden değil. Tanrı kim? Sensin. Tanrılar, tanrıçalar var. Hepsinin görevleri, yaptırımları, mitolojilerde

güçleri var. Allah, yukarıda bir yerde sakallı dedeydi, erkekti bir de yani cinsiyeti vardı gibi bir şeyler. Dolayısıyla Allah, senle beraber, ama senden ayrı. Öyle mi?

Allah mı yaptı, Allah'tan mı? Şimdi tanrı, tanrılar, tanrıçalar, tanrısal kuvvetler gibi görünen şeyde Hz. Muhammed (SAV) neden Tanrı'ya değil Allah'a bakın demiş? Yani nasıl bakacağım, Esmaları nasıl anlayacağım.

Peki ben o zaman bütün güç benimleyse, bende ise niye istediklerim olmuyor? Çünkü Allah'ın benden çalışan bir sistem olduğuna inanmıyorum. Yani öyle bir şeye inandığımı söylüyorum. Mesela yaparım diyorum, olur diyor, ama içim öyle inanmıyor. Özümde bu güç var, ama benim eğer ki inancım yoksa, onun hiçbir şekilde olmasına imkân yok.

Peki inanmak, şahit olmak yeterli bir şey mi? Neye şahit olacağız? Bütün güç bende, ama ben dediğim kişide değil. Veya o güç nasıl bir yerde?

Şimdi ben dünyaya bir kadın olarak geldim, niye böyle bir güç arayışındayım. Burada gördüğüm kimlik, birinin annesiyim, teyzesiyim, babasıyım, iş adamıyım, şuyum, buyum, bu rol bana yetti mi? Yetmediği zaman, ne aramaya başladım? Bir güç, yani bu gördüğüm, kullandığım alandan daha fazla bir şey arıyorum.

Bir şey oluyor, çaresiz ve aciz hissediyorsun. Bir kutsala başvurma fikri var. Benim bu işimi halletsin. Çünkü öyle bir gücü var. Evet güneş öyle,

ay böyle, doğa olayları da şöyle yapıyor. Kendini bunun karşısında aciz hissettiğin, oraya güç atfettiğin zaman, bu Tanrı mı yoksa başka bir şey mi?

Şimdi orada bir kere net olun, çaresizsin, yapamadın, annen hastalandı, baban öldü. Kendini kötü hissediyorsun ve bu benden daha fazla bir güç olmalı diyorsun.

Ben mesela şu anda karıncayı yaratamıyorum. Bunu bir yaratan var düşüncesiyle, düşünce yoluyla da bunu bulmaya gidiyor insanlar.

Ama bu tanrının lütfen adını doğru koyun. Bunun adı ne?

Bu tanrının adı put. Tanrıları put yapıp, bir de resmini, heykelini Kâbe'nin içine koyuyorlar. Kâbe'nin içindeki putlar nedir? Lat, Uzza, Menat, Hübel. Bu putları kim kırıyor? Hz. İbrahim. Nerede bu putlar? Kâbe'de yani gönül alanımızda.

Böyle dışarıya atfetmiş olduğumuz güçler, Tanrılar var. Ben acizim putlarının kırılmasıyla birlikte Kâbe, yani gönül manyetik alanı ortaya çıkıyor. Ve o kişi gerçek manada bir gönül isteğinin, gönül zuhurunun, gönül halinin ne olduğunu yaşamaya başlıyor.

Bunu yaşamaya başlayan kişinin, arabam olsun, şuyum, buyum olsun gibi bir derdi olmuyor. O dert varsa bu olmuyor, bu varsa dert olmuyor. Bu çok önemli, yani çünkü orası tamamen bir zan.

Ama gerçek bir gönlün zuhur etmesi, tamamen bir hakikat.

Din denilen sistem hiç diğerk şeylere bakmadan, direkt, sizi ilk önce buraya yönlendiriyor. Ne olursan ol, kim olursan ol, tecrüben neyse, ne yaşamışsın, yaşamamışsın, oraya hiç bakmıyor.

Kişisel gelişim, ben değışecektim, enerji görecektim, onu yapacaktım, bunu yapacaktım demiyor. Çünkü senin gönlünden başka bir alan tanımıyor.

Sen gerçekten gönlü, yani Kâbe'yi bileceksen, bulacaksan, o manyetik alanı görüp tanıyacaksan ve o alanı zuhur ettireceksen ve bu hayatında, bu deneyiminde, bu vücudunda, o zaman direkt seni gönle atıyor.

O zaman Allah alanında, belki istiyorum dediğink şey hiç olmuyor, istemediğink şey direkt oluyor. Bütün zıtlar birlik oluyor. Bütün putlar yok oluyor ve senin gönlün zahir oluyor.

Bir insan ortaya çıkmaya başlıyor, bunun frekansı çok yüksek. Çünkü hiçbir şeyi dışarıda bırakmıyor. Çok sevgili bir frekans. Çok seven, hiç ayırt etmeden seviyor. Hiç kimseyi, durumu, cinsiyeti, mesleğink, varlığı, oluşumu ayırt etmeyen bir Kâbe var.

Şimdi, o frekanslarla ilgili şöyle bir şey söylenmiş. O frekansı olan, öbür günü etkiler. Nasıl etkiler biliyor musunuz? Hiç de etkilemeyi düşünerek değil, hiç alakası olmaz. Yani ben gideyim onu etkiliyim, gideyim şunu etkiliyim, hadi biraz da bunu kendi şeyimin altına alayım diye bir düşünce dahi varsa o frekans yok zaten. Çünkü o frekansın kendisi

böyle, kendisi o halde. O halde olduğu için, seni, beni, hatta kâinatı etkiliyor.

Kabe'deki putların oluşması ve Kabe'deki putların kırılması.

Kâbe'de, yani gönül alanında, deneyim, düşünce, his gibi bir sürü şeyle putlar oluşmuş.

Tabii ki ruh makamına vuslat ettiğiniz vakit bu putların olmadığını yavaş yavaş görürsünüz. Ama direkt gönül halinde hiçbir tanesi kalmaz.

Şimdi bu gönlün zuhur etmesinin ilmi, ilmi ledün. Gönül alanında diğer ilimlere bakmak olmaz. Ama daha sonra yürünecek başka yollar olur. Yani sizi bu vücuda, buradaki kimliğinize bağlayan hiçbir şey aslında hakikatte yok.

Yani bir Kâbe ve her şeyi bu içteki fark ediş yüzünden, muazzam sevmeye ve kabul etme alanı var.

Burada, o noktada sizin kimliğiniz, kişiliğiniz ne yaptığınız ne kadar yaptığınız hiç önemli değil.

O yüzden Kâbe'de görürsünüz ki herkes birbirine secde eder. Hiç ayırım olmadan etrafında dönülür. Kimsenin sahipleneceği, bu benimdir diyebileceği bir şey değil.

Ama gerçek bir yolculukta orada başka bir fark görülür. Mesela şimdi ben şöyle örnek söyleyeyim. Bana soruyorlar Sirius hakkında ne düşünüyorsun? Tamam, Kur'an-ı Kerimdeki Şira yıldızıydı değil mi, ben

bilmiyorum, diyorum. Peki böyle temaslar için ne düşünüyorsun, diyorlar. Ben diyorum ki devamlı temastayım, temassız olduğum bir ânı bilmiyorum.

Eğer siz gönlünüzle temastaysanız, bütün âlemdeki her şeyle temastasınız. Eğer gönlünüzle temasta değilseniz, birileriyle ayrıca temasa gireceğim diye bir derdiniz olur. Bunu ayrıca yaşamak istersiniz istemezsiniz, bu sizin buradaki deneyiminize bağlı.

Çünkü gönlünüze vardığınız her an, her şeyle temastasınız. Gönlümüzden uzaklaştığımız her an, bir temasta olabilmek için bayağı çaba sarf etmemiz lazım. Çok sevmekle alakalı, çok sevdiğiniz için çok temastasınız.

Şimdi gönle ulaşmanın cevabı, hakikat ehli biriyle karşılaştığınız zaman sizi buluyor zaten. Ve çok basit bambaşka yerden buluyor. Gönül yolculuğuna başladıysanız başka şeylere bakmamanız lazım belli bir zamana, belli bir kıvama kadar.

Ayrılık zannından kurtulan bir zihin, her mertebede, hangi idrakte olursa olsun, bunu fark eden bir gönle secde eder.

Secde nedir? Benim zannettiğim, mana verdiğim değil, ilk önce direkt birebir bu boyuttaki haline bakmamız gerekir. Manaya yürümek ondan sonra olmalı. Bana göre, Allah'a en yakın olduğumuz durum, bunlar mana, ama ben öyle düşünüyorum gibi zanlarımızla değil. Secde dendiği vakit gözümüzün önüne geliyor. Alnımızı yere koyuyoruz. Yani

secdede birebir olmazsa olmaz, zahiren gördüğümüz alnın yere gelmesi.

“Subhane Rabbiyel Âla”, beyindeki kayıtları toprağa bırakmak. Beyin kayıtlarının toprağa bırakılmasının sembolü, hakikati değil, gönlüne indirmek değil, fena idrakleri değil. Secde, yani benim frontal lobumu yere koyduğum, kayıtları toprağa bıraktığım zaman.

Gönlündeki yani Kabe'deki putların kırılması, orada secde var mı? Yok. Bilince geldiğinde bütün her şey Allah potasında erir zaten.

Her zaman düşünceler bilinci oluşturmuyor. Düşünceler birçok zaman vesvese, korku oluşturuyor, bilinç oluşturmuyor. Bilinci oluşturduğu zaman, zaten beynin kuantum alanına geçmiş demektir.

Bilinçli olmak, yani şuurlu olmak, bir şeyi fark ederek farkınla kullanmak demek.

Günde yüzlerce düşünce, his geliyor farkında bile değiliz. Bizim manyetik alanımız bunlardan hep etkileniyor.

Gönül putlardan temizlenirken beyin devrede değil. Daha sonra beyindeki putların temizlenmesi de gerekiyor.

Şimdi gönle şahit olmak bu alanda nerede olur? Onun spesifik alanı var. Sağ tarafında ruh makamı, ruh enerji alanı, sende aktif olmaya başladığı anda, gönlü fark etmeye başlarsın. Ruh alanının izdüşümü bu vücutta sağ tarafında. Yani ruh alanının bu vücutta birlikte olduğu fark

edildiğinde İsa'ya şahit olursun. İçsel bir bilişle İsa'yı bildim dersin, söylersin.

Beynin putlardan temizlenmesi ile olacak olan nedir?

Kişi ben gönlü bildim ama zihnim çok fazla inanmış değil diyebilir. Yani zihin mertebeleri devam ediyor.

Fakat Hz. Muhammed (SAV) Allah alanında, Kâbe'de neden kalmadı ve Medine'ye gitti? Kâbe'de bütün dönüşler nedir?

"Her fiilin faili Allah, her sıfattan mevsuf Allah, her vücutta mevcut Allah, la ilahe illallah" dedi ve Medine'ye gitti.

Yani gönül alanına girdiğin anda hiçbir varlık senin için farklı olamaz. Hz. Muhammed (SAV) güzel ahlakı tamamlamaya geldim, diyor. Yarı Mekke'de tamamlanıyor diğer yarısı Medine'de.

Mekke'de bizzat güzel ahlakın yarısının gösterildiği yerde Hz. Muhammed (SAV) hiçbir reaksiyona girmiyor.

Rab kelimesinde çok net olmanız lazım. Rab nedir? Rabita Esması.

Yani daim o bağlantıdasın. Rabbim denilen şey bu.

Neden Mekke'den Medine'ye hicret var? Mekke bütün "Gönül manyetik alanı" ise Medine nerede?

Şimdi, ruhu bulmak için düşünce ve his vücutlarını hepsini birden terk ettik. Mekke'de bütün projeleri yaşadık. Hepsine eyvallah dedik. Hiçbir fark gözetmeyen bir hale geldik.

Ama bir noktadan sonra Medine'ye giderek beyin frekanslarını öğrenmek gerekiyor. Yani bu vücudu oluşturan beynin secde etmesinin zuhura gelmesi ile alakası var.

Daha önce bu vücutla ilgilendin mi? Bu vücuda öyle olur, böyle olur, bana şöyle olur, dedin mi?

Gönlündeki kayıtlar bitti, ama daha sonra bütün bahsettiğimiz frekansları yaşar hale geldiğin vakit, bu beynindeki kayıtların dahi, Hakk'a teslim edilmesi gerçeğine şahit olup, kulluğa, yani aklını, (kul akıl demek çünkü) bunu yansıtan hale gelen bir beyine dönüştürdün mü?

Orada rezistans olmadan aslında reaksiyona girmeden, yaratım ve oluşma haline şahit olunur. Yani "Eşhedu enne Muhammeden abdühü ve Resuluhu" sende zuhur etmeye başlar.

Şimdi Allah ilminde, bütün yaşadığımız ekstrem olmazlar hepsi birden var.

Kuranı Kerim'de bütün o gönül zuhurundan sonra, fakat beynini kullanmayanın üstüne pislik yağar diye bir şey var. Yani biraz açık yara olursunuz. Bu aslında çok kötü bir şey değil, yaşanırken de öyle değil. Alıp kabul etme ile ilgili, ama her bir zerrenin bir limiti, bir haddi var.

Yaşamak istediği bir durum ve onun bir zuhuru var. Bu da siz ne kadar isterseniz o kadar. Birini yaşadınız, öbürü bitti gibi değil.

Hız. Peygamber (SAV) Medine'ye gittiği zaman yine Mekke'ye dönüp namaz kılıyor veya salat ediyor. Yani benim salatım, akışım gönlümden beyine, beynimden gönlüme daim devam ediyor, diyor.

Secdede, bu sefer beyindeki, beyin frekanslarını vücuttaki bir kimyasalı değiştirmek üzere, toprağa bırakmak, yani terk etmek lazım. Şu anın ilmi tam da bunu söylüyor.

Şimdi normalde başımızı gönül alanımızın üstüne düşüyoruz. Ama secdede gönül üstte, baş aşağıda kalıyor. Başımız, secde ettiğimiz zaman gönle geliyor.

Bu akıl, gönle secde etmiş oluyor. Yani gönlün gerçekten keşfi gerekiyor. Çünkü eğer öyle olmasaydı bu İlmi Ledün yolculuğu yapılmazdı zaten. Hakikati gösteren yer gönlünüz.

"Ben alemlere sığmam ama bir müminin gönlüne sığarım", o gönülde, orda zuhur ediyor. O gönül hangisiyse, nerdeyse, kimdeyse onu Allah bilir, bazen kendisi de bilir.

Bunu şunun için söyledim, yani kişisel gelişim var güzel, kötü değil. Ama şimdi mesela bir nefes yaptığımız zaman, bu vücudun bazı kayıtları rahat kullanabilmesine alan açıyoruz. Eğer bilincimizde zaten o noktada Allah'la birlikte değilsek, bu bizim işimize biraz yarıyor sonra yaramıyor.

Ama gerçekten ona şahitsek, daim o durum varsa, bize bu yarıyor. Çünkü bu vücudun kimyasının da bu vücudun DNA'larının değişmesine yarıyor. Derimiz dahi değişiyor.

Çünkü bu vücuttaki her şey, bir beyin. Yani mesela Allah'a emin olduktan sonra, niye hastalanmak isteyesiniz veya böyle bir şey olmasa da olur gibi. Bu sizin gönlünüzle yaşayacağınız bir durum.

Ama daha önce şunu fark edeceksiniz, düşünceleriniz frekans oluşturuyor. Mesela hastalık oluşturuyor ve bunu İbni Sina da söylemiş, doğru söylemişler zaten. Düşünceniz aynı şekilde başka şey de oluşturabiliyor.

Henüz Allah'ı bilmeyip, gönlü keşfetmediğiniz zaman bir korkuya bir vesveseye girip çıkmanız nasıl daha kolay olur? Ama Allah'ı bildikten sonra ama şimdi bu böyle olmasa olur demeniz daha kolay öyle değil mi? Şimdi ben yeteri kadar bundan oldum, bundan sonra bundan istemiyorum diyebilirsiniz.

Ve bu noktaların sizde olduğunu fark etmek için, gerçekten ilk önce biz Musa'yla yürümeyi seçiyoruz.

Ademiyet sizdeki bir nokta. Bırakın orası yapsın, siz bir şey yapmayın, seyredin. Meleklerle bir şey söylediğiniz zaman orası, yani o enerji alanı hareket etsin.

Siz de seyredin. Sizdeki seyreden taraf, özünüz var. Seyretmeye başladığınız zaman, zaten bu kimliğinizi kurban ettiniz demektir.

Yani şimdi bu yolculuk nasıl olacak? İlk önce düşüncelerin ve hislerin nispetinin ve yerinin değişmesi gerekiyor. Ben birazcık Ayşe ile biraz Fatma ile biraz Allah'la olmuyor, böyle bir şey yok.

Ya Allah var ya da Allah var. Yani eğer Allah varsa, beraberinde hiçbir şey yok, hiçbir şey var. Allah yoksa sen varsın, o var, bu var.

Şimdi bu Allah alanını fark etmek, Allah'a şahit olmak, Allah'a emin olmak için, demek ki zihnini, hislere, düşüncelere bütün bildiklerine bilmiyorum demesi gerekiyor. Allah biliyorsa, ben bilmiyorum zaten, neyi bileceğim, ne kadar bileceğim. Gerçekten bilmiyorum ama, neden biliyor musunuz, bütün bu yaratılmış olan âlem uydurmaca da ondan.

Şimdi siz emin beldeye, emin olmaya doğru gidiyorsanız, şimdiye kadar öğrendiklerinize bilmiyorum demeniz gerekiyor. Öyle ve bilmediklerimiz bildiklerimizin yanında çok fazla. Gerçekten bilmiyoruz.

Şimdi bilmemeye razı olan bir zihinden bahsediyorum. Bu zihin bilmiyorum diyerek yargılarından, önyargılarından kurtulur.

Bir bebek dünyaya geldiğinde, çocuk saf zihniyle biliyorum demiyor. Bilmiyor, yeni öğreniyor, madde ile ilişkisi, her şeyle ilişkisi yepyeni. Hiç ezberden, sıkıcı bir şey yok. Çünkü bize sıkıcı gelen şey, ezber olması. Ben biliyorum, ne biliyorsun? Öyle olunca böyle olur, böyle olunca öyle olur.

Bir de işin başka tarafı, düşüncenizde böyle yaptığınızda, içinizde Allah olduğu için, bu kalıbı oluşturur, içinde de kalırsınız.

O yüzden bu gönül alanının hareketinin birinci adımı 'bilmiyorum' la başlar. Bu ana kadar bir sürü şey öğrendim ama şu anda gerçekten bilmiyorum. Bakacağız, nasıl olduğunu göreceğiz.

Sahiplendiğiniz, sizin diye düşündüğünüz, yani bana ait olduğunu düşündüğünüz şeylerin, aidiyet değil bağınız olduğunu ve aidiyetin Hakk alanı olduğunu fark etmeniz zaman alabilir.

"Emvalüküm evladüküm fitne" diyor, Kur'an-ı Kerimde. Sen kendini malik olarak görüyorsan bu bir fitne. Çünkü malik, her bir zerrenin Allah'a ait olması demek. Kuantum alana, nur'a, enerji alanına ait olması, ama aidiyeti sana değil, seninle bağı olması, seninle birlikteliği olması o kadar.

Bunu fark etmek üzere gidilen bir yolculuğun adı kişisel gelişim değil. Çünkü kişisel gelişmek için gelişmemiş olmak gerekiyor. Fakat bu bakışın üstünde gelişmemiş olan bir şey yok, yani öyle bir gelişmemişlik yok.

Biri gelişmiş, biri gelişmemiş değil. Bu tamamen kıyasi bir bakış açısı, gönlün seyri böyle değil.

Biz dine, dini söylemlere nasıl bakıyoruz? Kimsenin dediğini reddetmiyoruz, kabul de etmiyoruz. Başkalarının demesiyle hareket etmiyoruz. Bizim baktığımız şeyde hiçbir ezber yok.

Bütün Peygamberler bizimdir ve bize göre hepsi Müslümandır ve hepsi İslam'ı söyler. Bu bizim bakış açımız, böyledir. Hepsi bilinç söyler. Ve

hiçbirinin söylemi, bitmiş değil. Hiçbir alanda, hiçbir anda, hiçbirisi bitmiş değil.

Bütün Peygamberler, bütün Peygamberlerin zevk ettiği noktalara seyahat etmişlerdir, fark etmişlerdir, oraya şahit olmuşlardır. Yani gönül manyetik alanı Peygamberlerle bulunuyor, enerjilerle bulunmuyor.

Peygamberlerin isimleri hepsi semboliktir. Hepsi sizdeki bir yazılımdır. Muhammed, Ahmet, Mustafa, Mahmut isimleri gibi. Hepsi sizdeki bir durum ve yerdir. Bunları fark etmek, keşfetmek, zevk etmek isteyenler için hazır ve hazrettir.

Sadece içimizdeki o bilinç uyandıysa, bizim için yeterlidir. Bilgi değil bilinç, oradaki bilince bakıyoruz. Yani bunun için zihnimizin başka bir alana taşınması gerekiyor.

Çok da ters gibi görünür bize ama şimdi zihnimizin terse dönmeyi öğrenmesi gerekir. Kabullerini tersine döndürmesi gerekir.

Şimdi mesela düşünce ve hisler, ben kendimi niye kötü hissediyorum, düşüncemde bir şey var, bir şeyi bu doğrudur diye tutmuşum. O beni kötü hissettiriyor. İlk önce düşünceyi düzeltmek gerekiyor gerçekten. Yani düşüncenin öyle olmadığını, düşünce dediğiniz şeyin her yerden gelebildiğini, buna maruz olduğumuzu, geldiği gibi gidebildiğini, hislerin de böyle hareket ettiğini fark etmemiz gerekiyor.

Bunu nasıl yaşayacağımızı öğrenmemiz lazım. Aslında her an, herkes birbirinden helallik dilese iyi olur. Bunu başka türlü de gördüm. Kul

hakkıyla gelmeyin denilen bir şey bu. Bir anne-babadan doğduysanız anne babanızdan helallik dileyin. Sizi anneniz taşımış bir şekilde, iyi anne olmuş, kötü anne olmuş bu hesapları yapmayın. Babanız öyle yapmış, baba olmuş, size babalık hakkını helal etsin. Gerçekten etsin, gönlünüzden helallik alın her bir zerreden inşallah. Gönlünüzden olmazsa da çok olmuyor ama helallik alın. Onu manipüle etmeye çalışmayın, ama helallik alın. Sadece sizi bu dünyaya getirmeye vesile oldukları için, onlar da ellerinden gelen ne varsa onu yaptılar, bu kadar biliyorlar, o kadar yapıyorlar.

Herkes bildiği kadarını yapar, bu kadar. En müthişini beklemeyin. En mükemmeli, en müthişi hep Allah katında var. Diğer yerlerde yok. O yüzden yapabildiği kadarına teşekkür edin ve helallik alın. Ama gerçekten hakkını helal etsin üzerinizde bir hakkı varsa. Bu bir yük çünkü, o yükü gitmeyin. O yükten boşalın gerçekten.

Affetmek konusu, siz orayı affetmeyeceksiniz. Siz kendinizi affedeceksiniz. Afüv sizedir, birini affetmeye sizin öyle bir şeyiniz yok. O noktada kendimizi affediyoruz. Ettiğiniz bütün suiistimallerden dolayı kendimi affediyorum deyin. Yani bilerek bilmeyerek, öyle yapmışımdır, böyle olmuştur. Her sıkıştığınızda hakka bırakmayı öğrenin. Yani yaratımı yataydan dikeye çıkarın. Yani Hakk böyle yaptı diye zihninize öğretin. Zikir, bunu hatırlamakla alakalı bir şey. Olan oradan oluyor, böyle oluyor gibi. Şu anda, böyle olmayı, böyle bir aileden doğmayı, bu cinsiyette olmayı seçmişsiniz. Bu durumu seçmişsiniz. Bunun hikmeti Allah katında bambaşka, orayı söyleyin. Yoksa ben öyle oldum, annem

böyle oldu, bu hiç biten bir hikâye değil. Her bir kimseye şu anda sorsak hayatlarında ne hikayeler vardır. Bunu Allah katındaki yerine bırakın. Bilmiyorum deyin ve Hakk'a teslim edin.

Çünkü bu hikayelerin sonu gelmez, haklı haksız davasının da sonu yok. İnşallah sıkıştığımız noktalarda gerçek manada Hakk'a, Allah'a nispet edebilirsek başka şey zuhura geliyor, başka türlü, bildiğimiz, düşündüğümüz şekilde değil.

23.02.2021

Fena Makamları Neden Var

Fena makamları, fena idrakleri tasavvufta neden var? Bununla ilgili bir fikriniz var mı? Kimseyle kavga etme, kimseyle çatışma, kimseyle boğuşma, kimseyle öyle olma, böyle olma diye bir fena yaşanması teklif ediliyor. Bunun neden olduğunu hiç düşündünüz mü? Fena idrakleri, kesinlikle sizin farkında olmadığınız kendi benliğinize hizmet etmek için var, başka hiçbir şey için değil. Allah sizinle beraber Şah damarınızdan yakın bir sistem. Allah'la cebelleşmeyin, bunu öfkeyle, kinle, savaşıla yapmayın. Bu sistem, Aşkla, muhabbetle, kendinize, zevke dönün diye var.

Yeni eğitimlerde Access Bars olsun, Theta Healing olsun sanki onlar başka bir şey, tasavvuf başka bir şey gibi algılanıyor. Halbuki bunlar başka bir şeyler değiller. Fakat tasavvufta ilk öngörülen şey, senin bütün düşünce sistemlerinin, bütün algı sistemlerinin, bütün yaptığın kayıtların ki bu kayıtlarda sen de varsın, annen var, baban var, kocan var, çocuğun var hepsi bütün kayıtların ötesine geçmen için.

Yani Hz. Peygamberin (SAV) "yokluğumla iftihar ederim" dediği, tasavvufta, ötesine geçtiğin noktada sonsuz varlığını keşfetmen, sonsuz varoluş hakikatini bulman ve o sonsuz varoluş hakikatine şahit olman.

Çünkü varlık alanı olarak gördüğün alan sonradan yaratılmış, düşüncelerle oluşturulmuş, Allah'la oluşturulmuş. Sen kendi öz varlığına, kendi sonsuz varlığına, hiçbir şekilde yıkılmayacak, yakılmayacak sonsuz nur, aşk, muhabbet ve sevgi olan varlığına erişmeden onunla uğraşmaya kalktığında biraz ayrılıkçı bir sistem ortaya çıkıyor. Sen, sonsuz bir varlık olarak burada bir yaratımdasın. Sen vücudunu Allah'la birlikte yarattın. Sen seçtin, sen yaptın. Senin seçtiğini ailen, senin seçtiğin çocukların, bu senin seçtiğin mizansen. Bu fena makamlarında zuhur ediyor. Şimdi bu mizansenin tanımak bir süreç, seyretmek bir süreç, başka hale çevirmek başka bir süreç. Yani tamam artık buna bu türlü ihtiyacım yok, ben böyle istemiyorum, başka türlü olsun istiyorum diyebilmek başka bir süreç.

Bütün düşünce alanları sonradan yaratılmış şeyler. Burada bu düşünce alanlarını yönetebilmek için, bir kere ilk önce senin kendi özüne, sonsuz varlığına sahip olduğunu görmek gerekiyor. Buna Hakk vücudu deniyor. Yani Hakk vücudunda sen olduğunu görmek gerekiyor. O yüzden Hallacı Ene'l-Hakk diyor ama orada Ene'l-Hakk da bir sıkıntı oluyor. Çünkü hak vücudu bölünmüyor, ona Ene'l dediği vakit bölünmüş gibi duruyor. Halbuki hiçbir şekilde ayrılmıyor, bölünmüyor, ayrıştırılamıyor. Ve o yüzden oradan başka bir zevke doğru geçmek gerekiyor.

Muazzam ışıklı bir varlık olduğunuza tamamen katılıyorum. Mesela şimdiki söylemlerdeki Nur Ala Nur sizde, sizinle beraber, farkında mısınız? Buna göre mi hareket ediyorsunuz? Buna göre mi zuhur

ettiriyorsunuz? Yoksa endişe, korku, vesvese, kızgınlık ve öfkeye göre mi bir şey yapıyorsunuz? Duygulara göre bir şey yapıldığı vakit, bu sizin kendi özünüzü, kapasitenizi, potansiyelinizi fark etmediğiniz bir durum oluyor. Şu anda bütün potansiyelinizi fark etme imkânınız var. Benim hayal ettiğim yaşam bu mu? Bir bakın. Şimdi böyle neden olmasın? Burada başka türlü ne olabilir? Çünkü bu böyle, bu söylediğim gibi, dediğiniz ve cevaplarda kaldığınız vakit beyin kilitleniyor, orayı kalıplıyor.

Ben hep bilmiyorum ile buna başladım. Bu başka nasıl olabilir, bilmiyorum diye sorarsanız, bu tamamen düşünce sistemlerini yönetmenin bir formülü. Ben bir açıdan bunu beğeniyorum. Bazen sizin gönül âleminizde bu olsun diyorsunuz, oluyor. Bazen de olmuyor, bazen sıkıntılı bir şekilde veya ters bir şekilde geliyor. Burada hangi seçeneklerim var demek çok güzel, bir şekilde o düşünce kalıbından çıkmak demek. Einstein'ın dediği gibi atomu kırmak daha kolay, düşünceleri değiştirmek daha zor. Çünkü mıh gibi. Gerçekten mıh gibi yani çok kalıplı bir şey. Mesela Mesnevi sembollerle anlatılmış. Tasavvuf zaten baştan aşağı sembollerle anlatılmış.

Fakat şu anda bunu çok daha kolaylaştırıcı ilimler var. Yeter ki sen ilk önce gönlü ve hakikatini bul. Şimdi diğerleri bütün düşünce alanlarını yönetmek, tezahür ettirmek için var. Yani zuhur ettirmek için var. Bu görünen, yani 3D âlemi dahi, zuhur âlemi. Sen neyi, nasıl zuhur ettirmek istiyorsun? Enerjetik varlık ruh varlıktır. Bu enerjetik varlık, buradaki ve bu madde gibi görünen varlığa da tesir eder. Çünkü bu

madde gibi görünen varlık da enerjetiktir. Yani devamlı büyür, değişir, onu yapar, bunu yapar. Stabil kalan bir şey değil. Ve bu hali fark etmeye başladığınızda, sizin o muazzam enerjetik varlığınızda, yani ruh varlığınızda, enerji vücudunuzda, bunu beraber hareket ettirmeniz gerekiyor. Hakk vücudu denilen şey tamamen sizin o enerji ve nur vücudunuz. Kuantlarla bu vücudun bütün nur olduğu zaten ispatlandı.

Ve bunu bu aklınızla sorabilirsiniz. Bu nasıl yaşanır, nasıl olur, ben şimdi burada ne yapıyorum, nasıl yapıyorum, önümdeki seçenekler nedir? Veya burada anında düşüncenizi bypass edersiniz. Düşünceyi bir yere mıhlamazsınız ve düşünceyle akmayı öğrenirsiniz. Her şey düşünceyle akmak değildir. Zaten hepsi bir sürü çeşitlilik halinde geliyor. Hayat böyle bir şey. Ama şunu hiç unutmayın, ilk önce Fena idraklerinde başrolde olan Allah, ama Bekâ idraklerinde başrolde olan sizsiniz. Bunu istiyor musunuz? İstemiyorum diyorsanız siz bilirsiniz, istemeyebilirsiniz. Ben daha henüz çatışma mı, insanlarla didişmemi bitirmedim. Hatta ben bunu böyle görmek dahi istemiyorum. Böyle diyenler olacaktır. Olur, hiç sıkıntı yok. Onların da başka türlü bir şeyler söylemek, yaşamak zamanı gelebilir.

Rüya denilen şey mana âlemdir. Orada olmuşsa, burada bitti demektir. Bana burası yok, burası var dediğimiz anda yaşanacak olan böyle bir şey. Bunun nasıl yaşanacağı, beraber birlikte bazen daha kolay oluyor. Bazen sözle oluyor, bazen onu yaşamaya gayret ediyoruz. Bazen diyoruz ki dur bakalım, bu atomik vücudunu, atomik beynini, atomik structure'ı harekete geçirme. Kuantsal alanı harekete geçir. Yani sen,

karşıdaki sana kötü bir şey yaptığında, öfkelenmeyi bıraktığın zaman, kıyasi aklını ve şeytan denilen şeyi bırakmış olursun. Orası o alanı göremiyor. Çünkü o zihin Ademi göremez, boşluğu göremez, kapasitesi o değil. Ademiyetinizi yani full kapasite olan diğer tarafınızı fark ettiğiniz zaman, onunla hareket etmeyi seçiyor musunuz, seçmiyor musunuz? Burada gerçekten access söylemlerini seviyorum. Bu türlü söylemlerde, Teta'da kullandığım bazı şeyler var içinde. Ama bunların tasavvufla birleşimlerinin nasıl olduğunu hem kendimde zevk edip hem de sizlerle paylaşmak gibi bir hâlim var.

Şimdi burada tabii ki kendi yapınızı tanımanız gerek. Karşı taraf diye gördüğünüz şey, mesela benim bu gözlerim karşı tarafı görüyor değil mi? Mevlâna'da çok gördüğümüz, okuduğumuz şeylerden biri bu, gözler şaşı görüyor.

Allah'ta tek bildiğim İslam. O da barış demek. Senin içinde kendinle barış olman, sistemi tanıman ve sistemle nasıl harekete edeceğini öğrenmenden başka da bir şey yok. O yüzden reaksiyonlarımızı kontrol edemiyoruz. Çünkü bu âlemdeki sistem tamamen amigdala sistemi tamamen illüzyon ve kandırıcı. Çünkü düşünceden ve sonradan yaratılmış. Öbür taraf ise bu sistemi görmesin diye yaratılmış bir sistem ve biz bu oyuna düşüyoruz. Şimdi bu oyuna düşmemek için, bir kere bunun böyle bir sistem olduğunu tanımak lazım. Gördüğün şey seni yanıltır. Sen öyle bir varlıksın ki düşemezsin. Buradaki oyunu yanlış oynuyorsun. Bu oyun gerçekten çok komik ve bu gördüğüne inanıyorsun. Gördüğüne kesinlikle inanma. Çünkü hiç öyle bir şey

olmuyor ve gerçekten sebepleri de belli değil. Yani bir şey anlamıyordunuz, zannediyordunuz, anlaşılmıyor. Sistemi tanımıyoruz, okuyamıyoruz, fark edemiyoruz. Eyvallah.

Bütün âlem bize camidir. Ayrı bir cami falan olmaz ve cami sizin gök kubbenizdir zaten. Başınızda cami taşıyorsunuz. Gerçekten zevki daim olsun.

Bu maddeyi yönetmek, ilk önce düşünceleri yönetmekle başlıyor. Çünkü gelene, illüzyondaki yapılmış bir şey olarak bakmaya başladığımız zaman orası yönetiliyor. Bir arkadaşım var. Şimdi bir örnek olarak söyleyeceğim ama çok zevkli. Çocuğu okula başlamış, sıfır getirmiş. Oğlum "neden sıfır aldın" diye sormuş, çocuk "sıfır da not, beş de not" demiş. Çok doğru bir bakış açısı bence. Yani bu dünyanın sonu değil, hayatın sonu değil, bir şeyin sonu değil, o anlık öyle bir şey. Eziğim, kötüyüm ve değersizim senaryoları bu 3D'de var. Yani bütün değersizlik senaryolarını, bu hikâyeleri yeterince duyduysak, kesinlikle bunları kendimize tekrar etmiyoruz.

Çünkü siz, sonsuz bir nurun güzelliğisiniz. İçinizde Allah var. Nasıl kötü olabilirsiniz? Öyle bir şey yok. Nasıl eksik olabilirsiniz? Bu da yok. Hepsi kafamızdaki uydurmaca fikirlerde var. Eyvallah.

"Evladiküm emvalüküm maliküm fitne". Yani bütün bu âlemde gördüğünüz her şey fitnedir. En büyük fitne sizin vücudunuz, çünkü bunun yapısını tanımazsanız, zuhur ettirme işini yapamazsınız. Burada olan bitene üzülürsünüz, olan bitene kapılırsınız, olan biteni birilerinin

senaryosu olarak göremezsiniz. Access'de şöyle bir şey diyorduk "kimsenin hikayesini dinlemeyin". Ama, biz dinliyoruz. Gerçekten bu âlemdeliklerin hepsi hikâye. Hepsi kendi seçip yarattığımız, yaşamak için istediğimiz hikâye ve gerçekten dinlememek gerekiyor. Çünkü benim param yok, benim kocam, benim karım şöyle yaptı, sen istemişsin. Olmuş, yani gerçekten öyle. Bütün buradaki senaryolara, kolektif bilinçte var olan bütün akıl düzenlerine ve akıl formatlarına ne eğlenceli deyip durabiliyorsanız, emin olan bir duruşla, oradaki format size göre değişir. Oraya katılmayın, gerçeklemeyin. Tamam, onu fark edin, ama onaylamayın, bunu tamamen kendi içinizdeki güçle yapın. Sizin içinizdeki güç, sonsuz, sınırsız ve muazzam sevgili, zevkli, enerjili, şifalı. Böyle bir durum var. Çünkü, gerçek şifacı da orada, gerçek aşk muhabbetçi orada, gerçek ışıkçı orada, yani ayrı bir yerde değil. Sadece bu illüzyondaki kuklalara kandım, gerçek sandım. Burayı yönetmek ve bu oyunu doğru oynamak istiyorsan, ilk önce bu gerçekleğin formdan hemen çık. Kendine gel. Tezahür ve zuhur ettirmek çok kolay olmuyor, bazen de anda oluyor. Mesnevi okuduğumuz zaman, benim çok fazla hoşuma giden bir cümle oldu. "İstiridyenin içinde inci olmaz". Ama bu âlemde eğer tatlı bir şey varsa, bir istiridyenin içinde bir inci oluyorsa, bu bir gönlün bu âleme tezahüründen dolayıdır. Yani bir gönlün tezahürü, bir gönül sahibinin aşk ve muhabbet etmesi, âlemi hiçbir şeyi değiştirme ihtiyacı hissetmeden tanıması, bu matrixi olduğu gibi sevmesi ve o gönüldeki sonsuz aşkı kendi gönlünde bulduğu zaman oluyor. O zaman bu âlemde narlar oluşuyor, çiçekler açıyor, İnciler oluşuyor, herkes

birbiriyle sevişmeye başlıyor. Şimdi bu, gerçekten bunu fark eden bir gönlün işi. Bütün sistem bununla, bunun yüzü suyu hürmetine işliyor. Ben daha başka bir şey söyleyeceğim gönül suyu hürmetine oluyor. Çünkü gönlün akı var. O zihin gerçekten bu oluşa, bu sevişe, bu bilişe, bu zuhur edişe, oraya secde ediyor. Biz diyoruz ki, şimdi ben bu tohumu ektim, büyüdü. Yok, sen o tohumu ektin, büyümedi. Bir gönül ateşi onu büyüttü? Bunun farkında mısın? Bütün alem, bu gönülle birlikte açıyor, zevkleniyor, çiçekleniyor, o gönlün buraya tenezzülü ile oluyor. Bunu fark ettin mi? Ederiz inşallah. Çünkü, öyle oluyor ve Hz. Mevlâna da "istiridyenin içinde inci olmaz" diyor. Bir sürü istiridyenin içinde inci olmuyor, ama bir muhabbet oraya erişti mi, o enerji dalgası ile bütün balıklar hepsi şenleniyor, zevkleniyor, güzelleşiyor. Bütün oluşlar böyle oluyor.

Sonsuz oluşta ve güzellikte kendini bulan bir gönlün zuhur ettirdiği şey böyle oluyor. Şimdi, bu işin böyle bir boyutu var. Güzelliği o yüzden. Ve bunu fark etmek durumu olsun. Enerjetik durumların nasıl hareket ettiğini gördüm ama bu aşkı göremedim. Bu tarafa baktığımız vakit, bütün o enerji olayları bazen bir muhabbetle var oluyor. Allah hepimize nasip ve kolay etsin. İlk önce kanmamayı ve durmayı, yani etrafımızda olan bitenleri gerçekleştirmeyi öğrenelim. İnşallah ondan sonra gerçek olan, bizi Sonsuz Aşk ile sarsın.

09.10.2021

Akıl Sistemleri

Biz hangi akılla nereye bakmalıyız? Normal yaşadığımız akılla yani ben acıkırsam yemek yerim, ıslanırsam örtünürüm, evlenirim çocuğum olur, şöyle bir hayat yaşarım, şöyle hissederim, bu bir beşerî akıldır.

Bizim içimizde bir tane akıl yok, akıl sistemleri var. Normal, beşerî, burada alıştığım akılla kendimi bulabilir miyim, evreni veya kim olduğumu fark edebilir miyim? Yunus Emre'nin dediği gibi "bu akli fikriyle Mevla bulunmaz" yani sana diyor ki burada edindiğin beşerî akılla, sen bu gerçeklere eremezsin.

Tasavvufta buna akli meaş deniyor. Bunun için akli meaş' dan akli mead denilen başka bir akla doğru yönelmen gerekiyor. Biz o başka akla, Cebrail diyoruz. Yani Cebrail aklının sende aktive olması gerekiyor. Cebrail akliyle bir başka türlü bakabileceğini fark etmeden, bu alemde çözmek istediğin şeyleri çözemiyorsun.

Şimdi burada şöyle bir şey söylemek istiyorum, düşünceyi yürütmek gerek. Tefekkür düşünceyi yürütmek demek.

Düşünceyi yürütmek nedir? Ben bu akla nasıl ereceğim?

Bize anlatılmak istenen 4. boyut veya başka bir boyuttan yazılmış olan, Kuran-ı Kerim'i anlamak için de böyle bir Rab lisanına ihtiyaç var.

Mesela, benim önümde bir tabak var ve buna bakıyorum. Peki, ben bu tabakla, Cebrail aklına doğru gidebiliyor muyum? Gidiyorum. Nasıl gidiyorum? Bakıyorum bu bir tabak, topraktan yapılmış.

Tabak bir form almış, bana bir şey anlatıyor. Küçük bir tabak. Ama içinde çok daha fazla şey taşıyabiliyor. Sırlanmış ve pişmiş ve bu hale gelmiş.

Aslında bu tabak, bir insanın oluşumunu anlatıyor olabilir mi?

Yani ben bu tabağa bakarak insanın oluş hikayesini anlayabilir miyim? Anlayabilirim.

Tasavvuf denilen olgu ve Cebrail aklı, seni her noktadan o işin hakikatini ve insanın oluşumunu anlatmaya çağırır. Ben bu tabağın, hikayesiyle, pişmesiyle, bütün nefis mertebelerini geçmeyi, idrakleri başka hale döndürülmesiyle, burada yaşadıklarını, bu tabağa bakarak söyleyebilir miyim? Söylerim.

Bardağa bakarak da yapabilirim. Tabak içinde katı şeyler tutar. Tabak bir manada benim bu madde vücudum, topraktan yapılmış. Bardak ise camdan yapılmış. Bana, tabağın gösterdiği şeyi göstermiyor. Cam, kum ısıtılarak, üflenerek bu hale gelmiş ve şeffaf. Hem suyu taşıyan bir kap hem şeffaf yani bana içindekini gösteriyor.

Aslında, sırlansa ayna vazifesi görecek bir şey demek ki bu bardağın muhteviyatı. Bana gösterdiği yine bir insanı anlatıyor. İnsanın taşıdığı su miktarını, aşk miktarını, muhabbet miktarını, olası bir sürü şey

miktarını ve ben bu bardağı bakarak da insanı bulabiliyor muyum?
Bulabiliyorum.

Her şey bana aslında insanı ve insanın, kayıtlarını anlatıyor.

Şimdi bu akl-ı meaş'tan akl-ı meâd'a yani külli akla doğru giden bir akıl oldu. Ben şunu söylüyorum, baktığın yere her gün baktığın gibi bakma. Hemen oraya düşündüğün, bildiğin, alıştığın değil, ikinci aklınla bak. Yani burada nasıl bir şey var diye öbür kuantum tarafa dönüp bak. Yani külli bir akla doğru dön. Cebirail akılı, küllü bir akıl. Yani kolektif olan bir akıl ve kolektif alanda bütün olan biten bizimle alakalı.

Şimdi ben, bir anda bu tarafa doğru bakmaya başladığım zaman, bütün kolektif alanda olan şey, ne varsa benimle beraber. Aynen öyle. Ben burada ne konuşuyorsam, biraz sonra başka yerde konuşulmaya başlanacak, çok eminim.

Çünkü, sözler bu kolektif alanda, anda her yere doğru gidiyor. Her yerde ve herkesle buluşuyor ve Allah Habir ismiyle istediği kadar bunu çoğaltıyor.

Zihin, sözün her yere gittiğini, her yeri dolaştığını ve form alıp önüne de geldiğini fark edebiliyor. Demek ki ben, kıyasta kullandığım akılı kullanmadığım zaman, başka bir akılla yoluma devam etmeye başladığımda, başka bir hareketi var.

Başka bir boyutta hareket, bir oluş, benim başka bir fark edişim var.

Halbuki aynı insan olarak duruyorum. Ama birine diyorum ki, Ayşe yaptı, Fatma yaptı, onu yaptı, bunu yaptı. Bir noktada diyorum ki yok öyle bir şey, ben şimdi bütünden bakıyorum.

Çünkü, bütün dediğim şey benim vücutlarım, ben sadece bu beden değilim. Eğer Vahdeti Vücut denilen olgudaysam, hepsinde bütün boyutlarda da varım.

Çünkü bütün Ademiyetin, adem vücudun senin bütün boyutlarda, Sirius'da, başka planetlerde ve güneşte yani senin bedeninin varoluş sisteminin olduğunu gösteriyor. Fakat bilincin bir şekilde seni buraya getirdi. Burada bir şey söylüyor, bir şey anlatıyor, bir şey oluyor. Yani zaman bir vücut ve zaman varsa mekân var. Yani Sirius'da zaman şu kadarsa öyle bir mekân, burada zaman bu kadarsa böyle bir mekân var. Bütün Allah boyutunda zaman yine var. Çünkü bir şeyin ismi varsa, kendi ve bir durumu var. Orada yarım günlük bir şey, burada yüzyıl olabiliyor, yani böyle bir fark var. Demek ki zaman mekanla beraber işliyor.

Zamansızlık veya mekânsızlık denilen bir noktamız, sizin özünüz bununla alakalı. Zaman ve mekân ve benim özüm varsa, o zamansız ve mekânsız olan ise bütün zaman ve mekanlarda benim bir vücudum var. Ben buraya bu formda siz başka bir formda geldiniz. Ben düşünüyorum ki ben geçmişten geldim yani yok belki gelecekten geldim. Bir sebeple buradayız. Biz zannediyoruz ki oradan geldik burayı tekâmül edeceğiz. Hayır. Nasıl söylesem bilmiyorum zaman vücudunda belki de bir şeyi değiştirmeye geldik. Yani daha önceden

yaptığımız ve işe yaramadığını gördüğümüz bir şeyi. Belki bir şeyi böyle yapmasan da olur o zaman, oluğa etki edebiliyoruz. Çünkü böyle bir durumumuz var. Neyse bunu isterseniz sonra konuşalım. Bir aklımız normal beşerî aklımız, bir aklımız da külli akıl, buna Cebrail akli deniyor. Kur'an'ı Kerim'i okumak için bu akıl şart, bu akıl olmadan okunamıyor.

Kur'an'ı Kerim bir yazılım. Levh-i Mahfuz denilen yazılı bir mekânda, yani muhafaza edilen bir levha olduğu için, Kur'an'ı Kerim o levhadan download edilebiliyor. Şimdi download, senin bu bedenine indirilir demek. Bedenine bunu alıp kabul de edebiliyorsun. Sen her saniye bir şey zevk edip, başka bir şey bir yazılımda oluşturuyorsun zaten.

Biz bütün âlemleri Levh-i Mahfuz olarak seyrediyoruz. Her şeyi köpeğim, çocuğum, kocam geldi sevgilim gitti. Hepsi bize göre, yani benim gözümü kapatıp ulaşacağım, ulaşmak zorunda olduğum bir şey değil. Birebir önümde. Yani bütün Levh-i Mahfuz benim önümde ve bana, benim okumam için geliyor zaten. Çünkü bütün yazılım Kur'an ve bütün o yazılım, insan bedeni. Yani bütün Nur bedenleriyle veya bir sürü boyutlarda bedenimiz var. "Er Rahman. Allemel Kur'an. Halekal insan". Yani siz aslında Kur'an'sınız. Yani Kur'an'ın yazılımı sizde, tam sizin erişebileceğiniz gibi bir durumda, hem de önünüze gelende. Bunlar, biraz farklı işlere yol açıyor. Şimdi normal bir tasavvuf yolculuğunda siz buna böyle bakmazsınız, hatta baktırmazlar. Çünkü siz, üçüncü gözünüzle bakıp da bir şey gördüğünüzde, bunu ister istemez bütündeki vücudunuza değil, buradaki kimliğinize mâl

edersiniz. Bu içsel bir kayıt olarak olur. Halbuki buradaki kimliğinize mâl etmeniz sizi bütünsel vücudunuzun, ademiyyet vücudunuzun hareketini engeller. O yüzden tasavvuf yolculuğu, ilk önce adım adım senin bütün idraklerini açmak için uğraşır. Şimdi burada şunu fark etmeniz istenir. Gönül denilen alan kalp çakrası diyeyim, ama çakra değil, bütün kalp alanı, hiçbir şey ayırt etmeyen alandır. Yani liyakatlidir, bütünü fark eder. Beyin ise ayırandır, bütünü fark etmeye yanaşması zor. Sağ beyin bedenimizde sol tarafımızı gösterir. Sol beyin sağ tarafımızı gösterir. Yani benim sağ tarafımda bir sıkıntı varsa demek ki eril tarafımda bir sıkıntı vardır. Sol tarafımda bir sıkıntı varsa, dişil tarafımda yani sağ beynimdedir. Sağ kabul etmek, çünkü sağ beyin bütünü görmekte daha liyakatlidir. Ama ben burada eğer inat ediyorsam, mutlaka sol beyinle hareket ediyorum, sağ beyine çok fazla inanmıyorum demektir. Epifiz bezinde birliği yaşayamıyorum demektir. Bunun için ilk önce başka bir akıl olan, bir üçüncü akıl, gönlün akli var. Gönlün akli ise bu akla göre hareket etmeyen bir yer. Yani bizim bir beşerî aklımız, bütüne bakan bir Cebrail aklımız, bir de gönlün akli var. Gönlün akli ise hiçbir şekilde ayırt etmez. Yani devamlı öyle mi yaşamak isterim. Hayır, ama akıl olarak gönle başvurmak daha iyidir. Eğer ben beşerî aklımla hareket ediyorsam burası kıyasta ve birliğe, tevhide gelmesi kolay bir iş değil. Çünkü ayırmada duruyor. Gönle doğru geldiniz vakit, gönül başka bir akılla hareket eder ve bütünsel olanı görür. Bizim göz olarak da akıl olarak da bir sürü gözümüz var. Bu göz beşerî olanı görür, gönül gözü bütünü görür, 3. göz ruhu görür. Hatta bütün bedenimiz göz olur âlemi görür. Yani demek ki biz akıl dediğimiz

zaman, görmek dediğimiz zaman, işitmek dediğimiz zaman başka şeylerden bahsedebiliyoruz.

Bu yolculuğu biraz yapmış olanlar bilir, tasavvuf denilen olguda, Kur'an-ı Kerim'de, herhangi bir şey mesela bir Kehf Suresi okunduğunda onu mutlaka ve mutlaka manasına taşırız. Musa'ya iki balık al sepetine koy, yoluna devam et, balıklar kaybolunca Hızır'ı bulursun denmiştir. Yani bu hazret olanı, hazır olanı, yeşil alanı bulursun manasınadır. Burada da Musa ile söylenen şey polariteyi, ilmi doğru yere istinat etmiyorsun. Onu Allah'a istinat ettiğin zaman, balık sepette olmaz, bunu okumanın yöntemi vardır. Balık niye sepette? Balık nedir? diye sormanız gerekir. Bunu sorduğumuz zaman ortaya çıkar, balık ilimdir. Ben bir gün yolda giderken sormuştum. Ama sonra bir sürü kitaplarda da yazıldığını gördüm. Balık sepette olmaz ve ölü olan bir şey canlanır mı? Evet canlanır, bütün ilimler ve gönül denizinde, Allah'ın Birlik denizinde, hepsi olması gerektiği neşeyi bulur ve canlanır. Şimdi bunun böyle bir lisanı var ve buna ilmi ledün denir. Çünkü ruh makamını normal yaşarken, Cebrail akıyla baktığımız için bize söyler. Mesela Levh-i Mahfuza bir bakayım diye bir fikir benim aklıma gelmemiştir. Çünkü normalde ben bir insanla otururken, birdenbire onun derdini söyleyiveririm. Bana derler sen düşünce okuyorsun. Yok, ben düşünce falan okumam. Ama orası aktif olduğu için, orayı bilirim birdenbire, kolaylıkla, hem de bir şey düşünmeden bilirim, bakmadan da bilirim. Çünkü ruh denilen İsa Peygamber'in aktivasyonu sizde olduğu vakit sağ tarafınızda, o zaman orası zaten size söyler. Natürel olarak söyler ve hatta onun siz ruh makamı olduğunu bilmezsiniz, ama bilirsiniz,

Çünkü sađ tarafınızdan bir hareket et olur. Bu ruhun fark edildiği nokta sadece burası değil, diz kapaklarımız, avularımız ve sađ letaifimiz var. Bu akışı fark edebilirsiniz, bu akışı sevebilirsiniz. Bu akışı fark ettiğiniz ve sevdiğiniz ama hiçbir Őey dűŐűnmeden, bir yere bakıyorum demeden, sorarsınız ve orası size doğru akar zaten.

Çünkü siz bu bedenin, o bađlantısını keŐfetmiŐsinizdir. Çünkü bu bedenin hepsinde bađlantısı var ve ben nereye dođru bakıyorsam, orası canlanır. Evet, Őimdi ben normalde geçmiŐte o bana bunu yaptı, bu bana Őunu yaptı da isem ve annem bűyle, babam bűyle, atalarım Őűyle ise, orası benim için daha çok canlıdır. Ama onlar belli bir kıvama gelmiŐse içimde, dűnműŐse, o zaman ben baŐka bir Őeye bakıyorumdur. Çünkü ben muazzam bir őz olduđum için, baktıđım yer bűyűr. Baktıđım yer canlanır. Burada korkuyla bir Őeye bakıyorsam kocaman olur, korku bir Őey deđilmiŐ diyorsan kűűűűű olur. Emin olun, bu kadar da gűűlűŐűűű. Allah kuvveleri sizden bűyle açıđa çıkar. Yani ben, bir Őeye çok gűzel diye bakıyorsam, Allah orasını hayatta benden almaz. Allah kuvvesi, çünkü sevdim. Ama bir Őeyden korkuyorsan da çok bűyűtűr. Çünkü senin içindeki kuvve bűyle iŐler. Allah bűyle yapar. Ben bűtűn bunlara deđil, Allah'a bakmayı őđrendiysem, ruh alanına bakmayı őđrendiysem, sonsuz varlıđıma bakmayı őđrendiysem ve bűtűn bunları harekete geçirebilecek bir sistemin bende var olduđunu őđrendiysem, o zaman kimbilir daha neler műmkűn derim.

Mesela erkek olan bir arkadaşım, saçlarımdan rahatsızlık duyuyorum ve bana ağırlık yapıyor dedi. Ben bunları kazıtayım mı diye bir soru

sordu bana. Ben de böyle baktım yani bu ilginç bir istek olarak göründü. Nasıl istersen dedim bir bakayım, bilmiyorum burasını. Allah da genelde böyle yapıyor yani o kişinin bir derdi veya bir durumu varsa ve benimle bir yakınlığı varsa bende bir bakar oluyorum içsel olarak veya başka türlü olarak. Birkaç gün sonra birdenbire Tevbe suresi gözümün önüne geldi. Normalde düşündüğüm şey değil ama gözümü kapattım Levh-i mahfuz da Tevbe nedir Ya Rabbi bana göster dedim. Çat dedi saç geldi. Nasıl yani dedim, ne oluyor, gerçekten şaşırdım. Tevbe suresi saçla ilgili dedi. Ben gelene iman ederim. Tamam dedim. Şimdi bu nasıl saçlarla ilgili, saç nedir? Baktım saç bütün nöronların, nöron sistemimizin, sinir sistemimizin dışarıya doğru uzantısı gibi. Algıyı alan ve yayan bir şey, saç ve bütün tüyler. O yüzden mesela herkese şunu da tavsiye ediyorum, abdest alın devamlı.

Bütün o saç sistemi, bizim nörolojik sistemimizin büyümesiyle anten vazifesini görüyor. Abdest alındığı zaman, suyla o tekrardan veya onu aldığımızı düşündüğümüzde de şimdi pırıl pırıl, şıkır şıkır harika bir anten, olay bitiyor bu kadar. Mühim olan senin kafanda en ufak bir sıkıntı olmaması. Düşüncende bunun nörolojik sisteme bağlı bir şey olduğunu fark ettiğinde, bütün nöronlarını ı ışık, nur ve bütün o hali zevk ettiğinde, Nuru Muhammediyle veya başka bir şekilde, o zaman zaten abdesti almış oluyorsun. Her zaman söylüyorum havada su var. Yani her an suya muhatapsın. Çünkü sen onu dediğinin anda, o seninle beraber. Bazılarına bu zor geliyor, şimdi o zaman daha komplike işler gerekiyor. Ama biz de gerek yok Allah'ın izniyle. Şimdi böyle bakıldığı vakit, o zaman baktım Tevbe suresi Levh-i Mahfuz yazılımı. Levh-i

Mahfuz yazılımı sizin alnınızda. Bir şekilde bütün alemin, sizin vücudunuz olduğunu fark etmeyle alakalı bir yolculuğumuz var. Kur'an'ı Kerim oku diye başlıyor. İnşallah. Buradaki yazılımından da bu açılımları okumak, zevk ve fark etmek üzere bir başka yolculuğumuz var. Yani ayetlerin yazılmış olan formları Levh-i Mahfuzda var. O şey sende ve direk bir şey gösteriyor. Hazreti Ali "Ene Kur'an" dedi, sen de "Ene Kur'an" sın.

Ben mesela Fatiha aktivasyonu dediğim zaman, Fatiha sizde diyorum, Adem sizde diyorum. İhlas Suresi var çünkü sizde bir yer. Sizde bir yer olduğu için bakın, bir Fatiha anında rahatlık verir. Bu bir Budist'e de ateiste de verir. Çünkü bedenindeki bir şeyin aktivasyonu. Yani sende. Senin bir yerin acıyor, ben daha önce böyle yapıyordum. Bas oraya parmağını, Fatiha yaz bekle, orası geçer. Çünkü, bütün Fetih olur. Fatiha' da şöyle bir özellik var, Fatiha anahtar demek. Yani bütün dinlerin ve Kur'an'ın anahtarı. Yani her bilinç kapısı Fatiha ile açılıyor. Çok enteresandır, namaz Fatiha'sız olmuyor.

Başka sureleri okusan da okumasan da Fatiha sabittir. Çünkü anahtar olmasıyla ve fetih olmasıyla alakası var. Levh-i Mahfuz kapıları da veya başka bütün kapılar da Fatiha'yla açılıyor. Fetihle. Yani bunu fark ettiğin zaman, şöyle parmağını koyup Fatiha de bak, ne oluyor? Yani yazılımında var. Buradaki bütün fark ben yapıyorum yerine, benden Allah yapıyor. O yüzden ben bir şey yapmıyorum deyip, hepsini birden yapar oluyorsunuz. Çünkü burada zihnin bu türlü çalışırken, saatin ters yönünde çalışmaya başlıyor. Yani enerji akışkanlığı böyle bir şey, bunu

fark ettiğimiz zaman da iş değişiyor. Dikkatiniz Levh-i Mahfuza gittiği vakit, biz oradayız zaten, yani orası bizimle. Çünkü ayrıca ayrılık yaratan bir zihne müracaat etmemek gerekiyor. Yani ilk önce gönlü zuhur ettirmek gerekiyor. Çünkü zihin daima ayrılık yaratır. Ama ayrılıktan farka doğru gittiğinde, fark yaratmasında sıkıntı olmaz. Bunu fark ettiğinizde, ayrılık zannı Hakk Vücuduyla biter.

Yani ben şurada konuştuğumun, biraz sonra başka yerde konuşulacak eminliğindeysem, ertesi gün duyuyorum. Onlar bizden alırlar ama biz ortada gözükmeyiz. Şimdi aynen böyle bir durum var. O yüzden bunu fark ettiğiniz zaman, sizi söylüyorlar. Sizin bir vücudunuz var orada, siz oradan, size hitap ediyorsunuz. Yani bunu fark ettiğinizde sizden ayrı bir şey yok. Bunun her boyuttaki bedeninizde başka bir türlü hareket ettiğini görürsünüz.

Eyvallah. Gönlün akı, zihnin kıyasi akı, zihnin Cebrail akı, hepsi bir akıl. Miraç'ta Hz. Peygamber (SAV) ilk önce bir Burak'la yani vücuduyla, daha sonra Cebrail yani ruh bilinci ile hareket ediyor. Sonra, Cebrail bundan sonrasına ben gidemem dediği noktada, Aşkla gönlün akıyla devam ediyor.

Çünkü Hz. Muhammed (SAV) Allah'a Miraç'da "Sümme dena fe tedella fe kane kabe kavseyni ev edna" Necm suresinde, yani yaklaştı eğildi, sarktı ve o türlü birlikteliği fark etti. Yani normal baktığımız akıldan, uruç etmek şarttır. Oruç da uruç demektir. Oruç tutmak, yemek yememekle alakalı değildir. Allah bilincine doğru yönelmektir. Ondandır o yöneliş, sizinle beraber başka şeylere yönelişe yol açar. Çünkü sizin

aklınız artık hani şimdilerde diyorlar ya kuantum jumping yapmıştır. Evet burada bu üç akıldan bahsetmek istedim. Fakat sizin Rabbiniz, Rab bağlantınız her an sizinle beraber. Ben bir şey yapayım Rabbime bağlanayım, hayır, ben her an bağlantıdayım. Sadece bir nefes alıp verin, kıyastan çıkarsınız. Bu aklınızla hareket etmiyor olursunuz. O bağlantı her an sizinle. Yani Allah ve melekleri ve her şey sizinle beraber. Sadece bu tarafınızı işletmeyin, orası yapsın diye bırakalım ve ne olduğunu seyrederim ve her şey bizimle, bizim için, bizimle beraber.

Belki de gelecekte buradaki bir şey değiştirmek için geldik. İnşallah hep beraber yaparız. Sizin özünüz boyutlar ötesi, her şey bütün yazılım her an sizinle, sadece oraya müracaat edip bırakmayı, dinlemeyi ve orayı harekete geçirmeyi fark edelim.

14.12.2021

Bilinçaltından Bilince

Eski yöntemler bir şey söylüyordu. Biz eski yöntemlere göre hareket ettik. Bir insanın kendi derinliğine ve içinde olana ulaşabilmesi zor. O yüzden, evvelden bir mürşit vardı ve talep eden, bu mürşide göre kendi derinliğine doğru giderdi. Bir ayna. Çünkü ayna bir sürü olunca, bu aynalara bakarken gitmesi, yürümesi kolay değil. Zihin zaten dağınık bir şey. Zihnin toparlanması, odaklanabilmesi, bir noktaya bakabilmesi bayağı zor. Dağınık bir zihin, her yere birden bakınca bunu yapamıyor. Ama bir mürşit müessesesi olması, yaşarken ve her şeyin içindeyken, bir yere bakmayı ve odaklanmayı yani gözü açık odaklanmayı öğrenmesi için de çok önemli. Mesela gözün kapalı olduğu zaman Alfaya geçiyorsun, Tetaya geçmeyi öğreniyorsun, Deltaya geçiyorsun ve öylece bu zihin odaklanmayı öğrenebiliyor. Ama gözü açık odaklanmayı öğrenmesi bize göre, bizim eski yöntemlerimizde bir kişiyle oluyordu ve ondan sonra bunu herkesle yaşamaya başlıyordun.

Şimdiki zamanda aynı değil. Bu zamanda zaten herkesin kendi hakikatine doğru olan yolculuğu yapabiliyor olması lazım. Bütün din ve öğretiler, hepsi bunu fark etmek, zevk etmek, görmeyi öğrenmek için var.

Şimdi bu özünüze bir yolculuk mu, kendinize bir yolculuk mu, Allah'a bir yolculuk mu? Kendimize ve özümüz ile Allah kavramının ne olduğuna

doğru bir yolculuk, bu boyutun işlerini fark ve zevk etmeniz, aslında bir noktada çözmeniz ve netleşmeniz için var. Kendi yaşadıklarının ne olduğunu talep edenler ne olmadığını talep edenler var. Bir sürü bilgi anlatan ve enerji çalışmaları var. Fakat bunu niye, neden yapıyorsunuz ve nereye ulaşacaksınız, ulaşıyor musunuz bu önemli. Buna ulaşma yöntemleri nedir? Kendi içinizdeki gerçek varoluşa ulaşma yöntemleri nedir, nasıl ulaşılır, bu da önemli. Onun için ben çok uzun zaman sohbetlerde din denilen kavramların, bir kere dine bakış açısının nasıl olması gerektiği ve tercümeyle muhtaç olduğu ile alakalı bir sürü sohbet yaptım.

Bu alemin bir rüya olduğunu ve bu rüyayı fark edip nasıl yorumlamamız gerektiğini, Kuran açısından, Kuran'ın bakış açısıyla ve tefsir edilebilir haliyle Kuran'ın birebir anlaşılamayacağını,

Onu anlayabilmek için Rab lisanının olması gerektiğini ve bu Rab lisanının bir kişiden öğrenilebileceğini, tercümeyle ihtiyaç olduğunu,

yani Kuran-ı Kerim'de eğer Allah katındansa ki öyledir, Allah lisanıyla çözümlenmesi bunun aslında Allah'ın Esmalarla hareket ettiğinin, açığa çıktığının, Esmalarla açığa çıkan şeyin, atomik benliğimizde bunun öngörülemezliğine, bizim atom yapımızda fark edilemeyeceğine, atom altı olan enerji bedenlerimizde dahi fark edilemeyeceğine ki orası fotonlar ve kuantlarla alakalı olmasına rağmen, bunun altı olan kuarklarla ve nötrinolarla dahi fark edilemeyeceğine, ama bunun daha da altında ve bizde var olan Esmalarla açığa çıktığını fark edebileceğimizi ve bu sistemin bizde ve mevcut olduğunu ve bu

sistemi fark etmeye başladığımızda, Esmalarla varoluşum olduğunu, fark etmeye başlamanın bu batı aleminin yaptığı bir şey değil ama İslam tasavvufunda bilinen bir şey ve Esmaların açığa çıkmasıyla fark edilen, bir varoluş, gerçeklik sisteminin sizin pozitif olumlamalarla ulaşacağınız bir yer olmadığını fark etmenizle alakalı.

Çünkü Esmaların oluşumu ve açığa çıkması pozitif veya negatif değil. Bizde olan bu sistemi, bize bildiren Hz. Muhammed (SAV) ve bütün veliler batı âleminden farklı bir yaklaşım söylediler ve söylüyorlar.

Biz buna eyvallah demeye, kendi içimizdeki yani bütün negatif ve pozitif denilen şeylerin Allah'ın bir Esmasının açığa çıkışı olduğunu gördüğümüzde ve ilişkilerimizin bundan dolayı iyi veya kötü olduğunu fark ettiğimizde, bunları kendimize, kişiliklere mâl etmeye değil de havuz sistemi gibi olan Esma sistemine ait olduğunu gördüğümüzde

ve bu sistemden dolayı bizim bilinçaltımızda yani kayıt olarak duran, hüküm olarak duran, bize ait gibi gözüken, mesela Allah'ın Dar ismi veya Kahhar ismi sanki acı verici gibi gözüktüğü için, bu sistemin yürürlükte olduğunu gördüğümüzde ve bu sistemden dolayı bizim pozitifte durmak yerine negatif ve pozitifin iyi olduğunu gördüğümüzde, yargılamayı bıraktığımızda, ama gerçekten bunu yapabildiğimizde bu sistemin işleyişini görmeye başlarız.

Bunu yapabilmek için Rabbim hepimize güç, kuvvet versin diyorum. Çünkü bu atom altı kuantlar, fotonlar hepsinin altında alemi yöneten bir sistem.

Bütün peygamberler bu sistemleri tanıyorlar. Bu sistemle zuhura çıktıklarını biliyorlar. Biz burayı tanımıyoruz, tanımaya başladığımızda etrafla olan ilişkimizde değişik bir hal almaya başlıyor.

Ama bunun gerçekten bu samimiyetle ortaya çıkabilmesi için kayıt olarak tutulanların bitmesi gerekiyor. Gerçekten ve ben kayıtlarımızın bilincimize çıkmasına niyaz ediyorum. Çünkü bilinçaltı kayıtları bilincimize çıkmazsa orada tutuluyor, duruyor. Devamlı bir sinyal veriyor. Yani devamlı ben buradayım, hala senin bilincine çıkmadım, bilincine çıktığım anda herhangi bir olay, her neyse beni bu sisteme bırak gibi bir durum arz ediyor.

Bir de ben çok öyle de Esmâ tavsiye etmem. Çünkü pozitif Esmâlar negatif olay doğurur. Bunu hep söylüyorum Ya Vedud çeken biri aşkı muhabbeti çeker, ama ondan sonra da aldatılmayı çeker. O yüzden orada bilinçli olmak gerekir. Ya Halim çekilirse, başka tarafta savaş olur, yani mutlaka zıttını doğurur. Ama benim aktivasyonlarımda olan Ya Kahhar, her durumda iyilik ve güzellik getirir, buna şahit olun.

Çünkü buradaki yapıtaşımızın yüzde doksanı negatiftir. Düşüncelerden oluştuğumuz için Ya Kahhar da negatif gibi gözüktür ve bunu siz kendi benliğinizde kabul ettiğinizde ferahlık, genişlik, rahatlık getirir. Ben buna şahit olduğum ve onda hiçbir sıkıntı olmayacağı için negatifini getirse süper olur. Onu oraya emin olarak koydum zaten. Çünkü hepsi kendi üzerimde denediğim bir şey, emin olmadığım, bilmediğim ve herhangi bir sıkıntı yaratacak bir şey de koymadım hiçbir zaman.

Göynük'e gittiğimizde Tokadî Hazretlerine, derken Akşemseddin, Ömer Sıkkınî ve Nallıhan'da Tapduk Emre'ye de uğradık. Şimdi bu zatlar Hayy'dır, duyarlar, diridirler. Diri oldukları için zaten velidirler. Onları biliyorum, yani bizim dirilmemizi bekliyorlar.

Aslında bizim o durumu fark etmemiz bizim kendi içimize bir seyahattir. Kendi atom altı boyutlarımızı fark ettiğimiz bir iştir. Böyle fark ediyorsak ki, öyle de fark ediyoruzdur ve bu kendi özümüze bir seyahattir. Bütün diğer dıştaki seyahatlerin hepsi bizim içimize bir seyahattir. O alanları ve oradaki alanlarda eğer en ufak bir şey görmeye, fark etmeye, hissetmeye başladıysak bu kendi olduğumuz alandır. Bunlar, kendimizin bu atomik benliğimizin ötesine geçebilmek, bunları fark edip, ondan sonra burada nasıl yapacağımızı görmekle alakalıdır. İlk önce kendi Esmâ boyutunuzu, kendi enerji boyutunuzu, kendi öz boyutunuzu fark edin. Çünkü Esmâ boyutunuzu fark ettiğinizde ben dediğiniz şey yani Yunus'un "bir ben var benden içeri" dediği yer, Vahdeti Vücut beni olur. O yüzden, ben değil Allah deriz. Çünkü o Esmâlar oradan öyle açığa çıkar. Sizin Vahdeti Vücut beniniz de Allah ve burada Allah ismi bütün zıtlıkları ile var olduğu için.

Şimdi benim zihnim bunu anlamıyor. Bütün iş zihnimize bunu anlatmaktır. Bilinçaltı denilen bir sürü kayıt işi, iman değil inanç kalıplarıdır. İman denilen şey ise sizin kendi özünüzü ve bu sistemi fark edişinizdir. Bunun nasıl zuhura geldiğini görüşünüz ve buna emin oluşunuzdur. Nasıl isterseniz, öyle yaparsınız o zaman.

Size şunu da söyleyebilirim, mesela ben diyorum ki alnınıza Hakk ismini yazın. H a k k yazın, gözünüzü kapatın, büyütün bunu nasıl istiyorsanız öyle yazın. Onu mu yapsam, bunu mu yapsam, hangisini yapsam doğru? Hangisini istersen onu yap, o doğru. İşte bunu yapıyoruz bizim bu zihnimize. Bu işkenceyi kendinize yapmayı bırakın. Yani bunlar zihnin kelepçeleri, acayip prangaları. Yani ben böyle yapsam doğru mu olur, böyle yapsam günah mı olur, yanlış mı olur. Yapmayın bunu kendinize ve zihninize. Mesela, diyelim alnınıza Ayetel Kürsi yazın. Şu anda içinizden nasıl görüyorsunuz öyle. Ayetel Kürsi karşınızda. Ben öyle görüyorum. Alnımda, evet bu yazı var, büyütüyorum, içinde kalıyorum. O zaman ben enerji alanına giriyorum. Enerji alanı denilen şey nedir? Yani foton alanına giriyoruz. Kuantlar alanına girdiğim ve fark ettiğim vakit her bir zerreye Ayetel Kürsi gitmeye başlıyor. Her şeyle ve hepsiyle bağlantım var.

Şimdi, mesela hayal et deniyor, Hayy olanı al ve bunu zuhur ettir. Manasına döndür. Ben Ayetel Kürsi'den bahsediyorum. Şimdi peki bunu kuantların altında nasıl yaşayabilirim? Onun bütün oluşumu bende. Bırak kendini, atomlardan kurtul. Bir kurtul, fark et. Bu nasıl bir şey diye araya zihnini sokma. Ve zihnin yavaş yavaş, bilinçaltın bütün bunların seninle birlikte olduğunda bir iman etsin. Zihnin yapması gereken şeyi yapsın, kulluğa doğru yönelsin. Yani bunu yansıtan ve ortada maraza çıkarmayan bir zihin haline gelsin. Bu kolay değil. Çünkü amigdalan var. Bir sürü atalardan getirdiğin ve senin oluşturmuş olduğun zanlarından dolayı kayıtların var. Alnına yaz, çünkü kayıtlar burada ve medula oblangata'da oluyor. Bunu yapmaya başla.

Beynin programlanması denilen şey bu. Zihnin buna alışsın, öğrensin, bilinçaltından bilince doğru geçmeye başlasın. Şimdi benim fark ettiğim, burada paylaşacağım başka bir şey var. Bir Esmâ var aslında ve onunla bilinçaltındaki kayıtlar kolaylıkla zuhur edebiliyor. O objektiflikte, dinginlikte durmaya başlamayı öğrendiğiniz vakit ne olduğu sizde görülebiliyor. Fakat bu dinginlikle durabilme, bana ve bizim yolumuza göre bir Esmâ ile olacak şimdi. Deltayla oluyor, Hakk ismiyle oluyor, Fatîha ile oluyor. Işık DNA aktivasyonu bir sürü kişiyi iyileştirdi.

Ama şimdi başka bir şey yapacağız. Bu Levh-i Mahfuzdaki yani ruh makamındaki kayıtlara ulaşmaya izin verirsek ki kendimizdeki kayıtlara ulaşmak çok zor bir iş. O yüzden evvelden bir mürşit olurdu. Ve sana söylediği her şey, sana seni söylüyor olurdu.

Çünkü kendimizdekine ulaşmak asıl mesele ve ezberden olabilen bir iş değil. Herkese aynı değil. Herkeste böyle değil. Her zaman ister böyle yapalım zuhurda veya şu anda olduğumuz yerde duralım, yine yolculuktayız. Bu yolculuğun bize açacağı işler var. Tabii ki düşünce ve bir sürüsü inanç kalıplarının gitmesi gerekiyor. Daha sonra iman denilen derinliklere kendimizi ulaştırmamız için ve buradan neyi nasıl zuhur ettireceğimize zaten Allah bizi öyle bir zorluyor ki yani bırakmıyor ki, "sen benim bu Esmâmı tanıdın mı" diyor. Tanımadıysan bin bir tane olay getiriyor senin başına, sen orayı tanıyana ve peki diyene kadar.

H. Peygamber (SAV) "Allah'ım ben seni yeterince sena" edemedim, yani senin isimlerini, sıfatlarını yeterince zühür ettiremedim, söyleyemedim, diyor.

H. Muhammed (SAV) bu boyutlardaki bilişlerin çok büyük aşk ve habiplikle, başka boyutlardaki zühürünü ortaya koymuştur. Kendisi Celal Esması bu türlü varken bile, kimseye şöyle dokunup, en ufak bir hareket yapmamıştır. Şimdi bizim burada yani 3D'de gördüğümüz bir şey var ve ona göre değerlendiriyoruz.

Çekim kanunuyla, mesela bedendeki veya durumdaki reddinden dolayı biri tecavüze uğradı diyelim. Çünkü reddi var. Reddi olduğu kadar tecavüze uğrar, ama tecavüz eden bunun bedelini öder mi? Öder. Halbuki olan, başka boyutta olması gerekendir. Yani o bilinç olana kadar, açığa çıkana kadar bu böyle yaşanan bir olgu.

Dem bu dem, an bu an. Hepsi bu ânın içinde var. Yani bir boyuttaki bir gerçekliği kabul eden bir zihniyet, başka bir boyuttaki gerçekliği anlamayacak mı? Anlamayacak. Ta ki kendisi o gerçekliğe şahit olana kadar. O zaman bunu başka türlü de algılayabiliriz. Biz, bunu algılamadığımız için kendimizdekini fark edip ve bunu yapmamayı öğrenene, bu o bilince gelene kadar devam eder. Şu anda gördüğümüz bütün hikayeler, her şey, her an, hepsi bir bilinç yolculuğu olarak bize gözüküyor.

Siz kendi hissinize bakın diyorum. Hissinizde sıkıntı varsa, hissiniz doğru söylüyor. Eğer hissinizdeki sıkıntı bittiyse, negatif olan şey size

huzur vermeye başlar. Eğer sizin bedeninizde hala onunla ilgili bir takıntı tutuyorsanız, o size, siz tuttuğunuz için, o açığa çıkmadığı için, bilincinize gelmediği için rahatlayamaz. En negatif bir olay bile, bilincinize çıktıysa, size aslında sonsuz rahatlık getirebilir. Çıkmadıysa sıkıntı olarak durur.

Şimdi bütün dünyadaki olaylar da böyle. Hangi bakış açısıyla bakıyoruz. Muaviye idrakinde olanlar veya Yezit idrakinde olanlar Allah'ı bilirler, evet. Ama bilinci Muhammedî midir? Hayır. Ve o yüzden anlamadıkları şeyi öldürürler mi? Evet. Ama Muhammedî bilinçte olan öldürmez. O bilinç sadece o cana can katar. Oradan yeniden doğuşu oluşturur. En kötü gibi görünenin en güzele dönüşmesini zuhur ettirir. Muhammedî bilinç böyle bir şey. Şimdi her boyuttaki açığa çıkış farklı. Sizin derinliklerinizde eğer bir şey, benim için önemli ise, (bakın bu benim için de öyle), bana acı veriyorsa, sıkıntı veriyorsa, orası daha benim bilincime ulaşmamıştır. Bu her olayda öyle. Şimdi ben dışarıdan öyle bir ahkâm da kesebilirim. Ben kendi hakikatime doğru bir yolculuk yapıyorsam ahkâm kesmeyi bırakırım, kesinlikle bırakırım.

Bilmiyorsam, bilmiyorum derim, ama benim bir aynam olduğu bana bir şey gösterdiği içindir. Bir Mürşit de bunun içindir, gerçekten bunun içindir. Kendi içinizdeki Resullüğe ulaşmamız içindir. Kendi içinizdeki Resullük ise bütün sıfat mertebelerine ulaşmanızla olur. Âlem ayna olarak vardır. Âlemin aynası da bize eğer bir noktada sıkıntı veriyorsa, gerçekten suçlamayla hareket etmek değil ama farkındalıkla hareket etmeye başlamak için. Bizim seyre geçebiliyor olmamız çok önemlidir. Hayal etme Hayy etmedir, yani diriltmedir. Hayal etmeyi gözümüzde

canlandırma, diriltme demektir. Burada ilk defa bununla ilgili böyle bir mana söylüyorum, hayal etmek düşünmek değildir. Hayal etmek diriltmektir. Mesela diyorlar ya gözünüzün önüne getirin, imajine edin, işte bunun hissi zaten Hayy ise vardır. Zaten kendi içinde hissi vardır. O yüzden hayal etmek, onu diriltmeye başlamaktır. Ruh makamı ile alakalı bir iştir. Sizdeki birtakım şeyleri fark etmek için, dirilmeye başlaması demektir. O yüzden Muhittin Arabi'de beş tane hazerattan bir tanesi hayal etmektir, düşünmek değil. Düşünce değil. Düşüncenin hayale dönmesidir, Hayy edilmesidir. Allah'tan ki bir sürü düşüncüyü hissetmediğimiz için de öyle söylüyoruz ama hissetmiyoruz, o yüzden olmuyor. Ama hissettiğimiz düşünceler Hayy olmaya başladığı için oluyor, eyvallah.

Şimdi bir boyutta bir fark edişte şunu söyleyebiliriz. Benim için, bendeki Hasan Hüseyin neresi ve bunu kim algılıyor. Benim Yezit denilen bilinçte kalmam onları öldürenlerdir. Onlar kendileri ölmez zaten, merak etmeyin. Ama bendeki Hüseyin nedir? Güzellik. Hasan ise başka bir şey. Bu Esmaların, bu Allah'ın isimlerinin bendeki karşılığını, Yezit denilen bilinçte olan zihnim öldürür.

Şimdi dördüncü boyuta geçmek demek bir kere buradaki 3D bakış açısını terk etmek demektir. Yani Hacı Bektaş Veli'nin dediği gibi "her ne ararsan kendinde ara, Kudüs'te Mekke'de hacda değil". Kendi içindeki bu yolculuğu yaparken, bu yolculuğun nasıl yapılacağı zihninin engellerinden nasıl kurtulacağını fark etmekle başlar.

5. boyut denilen boyuta geçmek ise varlığın ve varoluşun bütün Esmalardan olduğunu, çok sevebilme durumunu izhar edebilmektir.

Fakat Esmaları kullanımlarımız farklı. Ama sevme durumumuzun özümüzden zuhur etmesi başka bir olaydır. Bu durumda edilgenlik ve Esmalar dahi zuhurda değildir. Hayır. O yüzden biz kendimizde nereden hareket ettiğimize, hangi bilinçte bize izin verdiğini, yine hangisinin henüz izin vermediğini, bu bedenimiz bize söyler, anlatır. Bedenimiz eğer hastalanıyorsa (bu bir kaptır çünkü), bu kap bize bir yön gösterir. Bak, daha henüz orada değilsin der. Daha buraya gelmedin. Burada tutan bir şey var. Burada bir şey fark edelim. Hadi burayı fark edip, terk edelim gibi. Ve Rabbimden bunun kolaylıkla olması diliyorum. Çünkü benim zevkimde ezberle olan bir iş değil. Çeşit türlü şifa olur ama bu farkındalığa varmaktır. Ondan sonra hangisini istiyorsan onla yap, hiçbir fark etmez. O alanı fark ve zevk edip bildiğin için, o alan da seni fark eder, senle hareket etmeye başlar.

Tasavvufla bir yolda giderken, başka yolda gitmeyin. Çünkü bir şey fark etmeniz lazım. Ama onu fark ettikten sonra istediğiniz yolda istediğiniz, şekilde gidersiniz. Hepsi sizin için. Allah'a şükür aynen öyle ve gerçekten teşekkür ediyorum. Bu bir aşk yolculuğu, muhabbet yolculuğu ve sizin özünüzdeki gerçeği, Allah'ı bilme yolculuğu. Bu çok da enteresan bir şeydir. Özünüzden bunu bilmeye başladığınız zaman, bunu yapan siz olmanıza rağmen, ona ben değil Allah dersiniz, kendinizi aradan çekmeyi çok seversiniz. Çünkü bütün kuantum alan

bununla hareket eder. Öyle de olur ve hiç de akıl ettiğimiz şekilde olmayabilir.

16 sene bana başka hiçbir şey yok dendi. Çünkü neden, senin atom altı ve enerji benliğinde Allah'tan başka bir şey yok. Olmadığı için eğer, sen şeytan var diyorsan şeytanı yaratırsın, yok dersen, öyle olmaz, kesinlikle. Ona ihtiyacın kalmaz.

Çünkü bir tek Allah ve o oluşum, yani senin özün var, böyle bir şey.

Onun için mesela hayır demek, çok ilahi bir şeydir, o yüzden. Hayy olana bir rücu etmenin manası gelir. Hayal etmek çok ilahi bir şeydir. Yani Hayy etmektir. Bir şeyi, bilinçli halde uyandırmak demektir. Bunun gibi bu durumları fark etmeye başladığınızda, zihnin gidip gelmeleri, takıntıları, olmazları, bilinçaltının olmazları bilince doğru çıktığında, su yüzüne çıktığında ve bilinç bunu alıp kabul edip, kullanmayı öğrendiğinde ve oradan Esmalara doğru yöneldiğinde, içinizde, çok derininizde sizinle var olur.

03.06.2022

Öz, Allah, Hakk, Avatar, Kul

Adem'den Muhammed'e ne anlatılmak istendiğini söyleyeceğim inşallah. Adem boşluk demek ama o alan boşluk tanımıyor. Önemli olan Muhammed denilen muazzam bir nurun tamamlanmasıyla bu boşluk doluyor. Bütün bu avatar zevkinde öngörülen şey Muhammedî nurun tamamlanması ve bu da bedeni Allah'a teslim edip, Esmaları olduğu gibi bütünyle kabul edip, bunun bir avatar, bir bilinç ve şuur aşamasında bir şey olduğunu fark etmek çok kıymetli ve önemli.

Energilerin Esmalarla bir ilişkisi var. Fakat burada ben bir soru sordum

Allah nedir, Hakk nedir, Avatar nedir, Rab nedir, Kul nedir? Bunların arasındaki ilişki nasıl bir ilişkidir, biz bunu nasıl fark edebiliriz ve görebiliriz? En zor şey insanın kendisini bilmesidir. Çünkü kendisini bilmesinde kendisiyle ilgili bu alemde yaşayan bir avatarı var. Yani bir parçası bir deneyim olarak bu alemde ve bu alemde olan parçası yüzünden yanlış zanlar veya sıkıntılar olabiliyor.

Burada bunları çözmek, fark etmek üzere ve fark ettikten sonra bunun güzel olması ile ilgili bir yolculuğumuz var. Bu hareketi nasıl yapacağımızı bir başkasında görmek kolay ama kendimizle ilgili hiç kolay bir iş değil. Hatta Peygamberimiz (SAV) "bu Akabedir az kaldı burayı, bu yokuşu çıkamayacaklardı" gibi bir söz söylüyor. Bu zamanlarda herkesin çok kafası karışık. Çünkü bir zaman dilimi bitti.

İnsanların eyvah ben kaçırdım gibi bir durumları da var. Halbuki şimdi bununla ilgili biraz daha netleşmek gerekiyor. Buradaki varlıklarınıza, benliklerinize benlik atfetmemek ne demek? Benlik atfetmemeye başladığımız zaman, buradaki varlık hiçbir şey yapmayacak mı? Nasıl bir şey yapacak? Buradaki varlığın bilinci, durumu nedir? Buradaki varlık ne yapıyor?

Şimdi çok uzun zaman şöyle bir şey için bir yolculuğumuz oldu. Yani Kur'an dilinin Rab lisanından olduğu, herkesin tefsirine göre olmadığı, Kur'an-ı Kerim'i anlayabilmek için aslında hem Rab lisanını bilip hem de gönül sahibi olmak gerektiği konusunda bir sürü laf söyledik. Gönül sahibi nasıl olunur? Bu bir seyri sülûk yolculuğudur. Seyri Sülûk nedir? Yani Allah sistemine geçiştir. İlk önce Allah'ı, Allah noktasını bulma yolculuğudur. Allah noktasını bulduğunuz zaman, Hakk sizde zuhur eder. O zaman Allah isminin ve hepsinin bir sistem olduğunu fark edersiniz. Bu sizin, bu beden olan avatarınızda yazılı olan sistemdir. Bu sistem bu avatarda yazılıysa, bu avatara benlik atfetmek çok sıkıntılı bir düşüncedir.

Çünkü bu avatar ve bu sistem sadece Allah isimlerinin zuhura gelmesi için var. Bu benim diyeceğiniz bir şey değil. Zorluk ve sıkıntı da burada.

Kendi kendinizi seyretmek, her mertebede kolay bir iş değil. Kendimizi, benim ilişkim olan bu avatarı soyutlayabilmek, fiili, sıfatı ve vücudu Allah'a teslim etmek lazım. Her vücutta mevcut Allah. Bu avatarla sizin özdeşleşmenizin ne kadar saçma olduğunu gösteren bir şey. Yani bu Avatar sistemin bir parçası, siz değilsiniz, sizinle de bir ilişkisi var.

Sizin gerçek kimliğiniz ve benliğiniz ise bu değil. Tabii ki buradaki kimlikler ego yaratır. Bu benim, ben şöyleyim, böyleyim diyerek ego yaratır. Allah sistemi bunu çok hoş karşılamaz. Çünkü sisteme, doğru yere bıraktın mı? der. Yani, senden işleyen Allah. Ben yapıyorum, ben ediyorum, ben şöyleyim, ben böyleyim dedin. Halbuki ben dediğim bu durumla hareket eden yani senin bu âlemdeki bütün varlıkların en derinliğinde, gönlünün en derininde olan ve tanıma gelmeyen, tanıma sığmayan yaratıcı var. Hazrettir, hazırdır ve sonsuz olandır. Bunu fark etmeniz mümkündür. Burada bu kimliğinizin içinde de mümkündür. Yani bütün yaratımları yapan noktanın, sizin gönlünüzün derinliklerinde olduğunu bir kere fark ettiğiniz zaman, bütün sistemi oraya bırakmak mümkündür.

Mümkün olmayan bir şeyi zaten bize söylemezler.

Bu sistemi tanıdığınız zaman, sizin bütün düşünce kalıplarınızı, his durumlarınızı, ilişkilerinizi bırakmak ve terk mümkündür. Yani bir sistemin parçası olan bir bedende, siz diyorsunuz ki bu benim, o benim, öbürü sensin, öbürü şudur. Allah da diyor ki hayır. Bütün sistem benim için işler. Siz sistemin bu avatarın içinde var olduğunu fark ettiğiniz zaman, sizin kendinize yani kimlik vermek yerine, teslim olmayı seçmeniz doğrudur.

Siz, o sonsuz varlığın, bakın zihninizde, indinizde, boyutlarda demiyorum, burada bu dünyada, gönlünüzde var olduğunu fark etmeye başladığınız zaman, münezzeh olan sonsuz yaratım noktasının, bu bedende ve bu avatarda dahi var olduğunu fark ettiğiniz ve yaratımın

buradan açığa çıktığına tamam dediğiniz zaman, bu avatarınız kendine ayrı bir benlik istinat etmediği zaman, peki dediği, fark ettim dediği zaman ve buradaki kimliğine, bakın, özündeki o sonsuz olana demiyorum, buradaki deneyimde olan bu prototipe tamam sen yap dediği zaman, tamam ben zaten yani böyle bir şey, veya böyle istiyorum ve bu konuşmayı yapabildiğiniz zaman, bu sonsuz var olanla ve görünmeyenle ve münezzeh olanla daim konuşabildiğinizde ve oraya teslim edebildiğinizi gördüğünüz zaman, bu avatarların hepsinin, Allah'ın sisteminin Esmaları olduğunu görürsünüz.

Hiç sizlik bir olay, bir sıkıntı dahi yokmuş, sadece bir Esma sisteminin ortaya çıkışı varmış olduğu zaman,

O zaman bu Esmaların ortaya çıkışına ne güzel demeye başlarsınız. Şimdi bu noktada bir şey söyleyeceğim maalesef birtakım tarikatlarda size şakî veya said olduğunuz bellidir gibi bir şey söylüyorlar. Bunu düzeltmek için de şunu söyleyeceğim, Allah böyle bir kalıp değil, orada şakî ve said Esmasının, sistemin yazılımında var olduğunu söylüyorlar.

Hangi şekilde doğarsanız doğun, bir şeyi fark ettiğiniz anda bunun dönüşmesi mümkündür. Yeter ki siz, sonsuz sınırsız hiçbir kalıba sığmayan, sizin gönlünüzde daim var olduğunu fark edin.

Hangi prototipte, şekilde, boyutta, bilinçte ve bedende olursanız olun, bunun sizinle birlikte, bir olduğunu fark edin.

Şimdi fark ettiğiniz zaman şöyle bir yanılsama oluyor ben yarattım diyorsunuz. Sizdeki Allah Tekvin ismiyle zuhura geliyor. Buradaki bütün

yaratımları her ne şekilde, her ne noktada olursa olsun, daim Allah'a ve bu sisteme terk etmeyi öğrenmek bütün Rahimiyeti cennet yapar. Şimdi bu biraz belki başka türlü gözüküyordur ama bunun nasıl olduğu böyle ilimle olmaz, yaşayarak olur.

Şöyle bir şey söylersiniz, ben yaptım ama ben yapmadım yani böyle oldu, yaptım ama yapan ben değildim. İşte orada Allah'ın sistemi devreye girmiştir ve sizden yapar. Sizin gönlünüz mutmain olsun veya başka türlü olsun ve her daim bu durumu yaşamaya başladığınız zaman Allah isimleri sıfatlarıyla sizden açığa çıkar.

Muhammed'e mi inanıyorsun Allaha mı diye böyle bir yanılısma da var. Çünkü Allah bir sistemse Muhammed onun Zuhur sistemidir ve kişiyle alakası yok. O kişi hangi bilinçtedir şu anda bilmiyoruz, bilemeyiz. Ama bizdeki, bizden işleyen sonsuz münezzehe olan Allah'ı fark edebiliriz ve sonsuz zuhur âlemini teşkil edecek olan Muhammedî, Mustafa'yı, Ahmed'i ve Mahmud'u zevk edebiliriz. Çünkü hepsi Allah sisteminin zuhur isimleridir.

O kişiye ait bir şey değil, hayır. Yani o kişinin hazret olarak buraya koyduğu sistemin bir durumudur. Bu sistemin durumunda, sizin bu benliğinizden, yani yatay bilinçteki ben anneyim, babayım, oyum, buyum, gerçekten bu hikayelerden çıkmış olmanız gerekir.

Çünkü ben şunu fark ettim ki bu Allah'ın bir sistemiymiş ve ben yalan bir sistemin içinde kalmışım diyebilmeniz gerekir. Tabii ki geçmiş hayatların, travmaların, problemlerin çözümü, onda var olandır. Şimdi

bu sistemin içindedir ve hiçbir şekilde de kestirilemeyendir. Bunu demeye başladığınız zaman, Allah ile çözmeyi öğrenirsiniz. Çünkü Allah Kadir'dir, Kadir-i Mutlak' tır. Her türlü birlikte yaratıyorsunuz. Yani bu sistem artık sizin içinizde ve siz buna şahitsiniz. Hiçbir zaman hiçbir noktada ben bunu yaptım demezsiniz, bunu siz yapsanız bile demeye ihtiyacınız olmaz. Çünkü sizin gerçek, hakikat planındaki bilinç varlığınız olarak bunu yaparsınız. Ama bu sistemde böyle söylersiniz. Çünkü yaratım Tekvin isminden olur. Allah'ın 'Sıfatı Subutiye' leri vardır. Kelam, Semi, Basar, İlim, İrade, Kudret, Hayat, Tekvin. Demek ki hayat Allah'ındır. Yani bütün bu sistem Hayy' dır, sistem olarak vardır. Sizi mahkûm edici olarak değil. Tam tersi size hizmet edici olarak vardır. Bu sistem sizinle vardır ve tapınılacak bir Allah olmadığını, bunun tamamen sizin içinizde var olan bir sistem olduğunu ve bununla nasıl hareket etmeniz gerektiğinin öğretisidir tasavvuf zaten.

Yani buradaki bu varlığınızın bir arketip ve bir avatar olduğunu ve bu arketip ve avatarın tamamen Allah'a kulluk etmek, yani bütün bunu yansıtmak için var olduğunu, bunun sonsuz zevkli bir şey olduğunu anlatır tasavvuf. Allah ben dinimi İslam seçtim, yani barış, sistemi ve nurumu tamamlayacağım der. Sistemdeki Esmaların hepsine eyvallah deme durumumuz var.

Yaşadığım bir olayı anlatayım, gerçekten bana göre hoş oldu. Fenerbahçe Karagümrük maçındayız. Bende de böyle bir ters enerji var. Hadi diyorum, burası böyle, ters oluyor. Hadi diyorum, burası

böyle, gol yiyor Fener. Fenerin kazanmasını istiyorum bir noktada. Bir anda durdum ve İçimden, şuramdan bir hareket çıktı dedim ki "Ya Rabbi sen yap, ben hiçbir enerji ile bir şey yapmıyorum", 5. golü attı. Şimdi eyvallah, nasıl hareket ettiğini sen göster dedim. Çat dedi gösterdi, hiçbir şey yapmadım, bu avatar olarak en ufak bir dahilim olmadı. Fakat gönlümden bu çıktı. Bu gönül bir Gönül, hepsi bir gönül zaten. Ve bu hareketi bana gösterdi. Şimdi bunu yapmaya başladığımızda, diğer şeylerin Esmalar toplamı olduğunu gördüğümüzde, Esmaların hareketlerini bu alemde tanımaya başladığımızda, Allah sisteminde Esmalar durumunda, işte enerjiler orada işin içine giriyor.

Hayat, İlim, İrade, Semi, Basar, Kelam, Kudret, Tekvin, bunların zıttı yok. Hayat hep var, zıttı sanki ölüm gibi, hayır. Doğumun zıttı ölüm, hayatın değil. Mesela İrade muktedir olma, bunun muktedirsizlik gibi bir zıttı yok. Semi duyma, senden duyan Allah. Peki senden duyan Allah'sa bu duyma şahane bir seviyeye gelir, görme şahane bir seviyeye gelir. Ben duymaya şahit olmadım ama görmeye şahit oldum. Bir anda Allah bana gösterdi. Bu Basar, benimdir dedi.

Ve inanılmaz derecede okunamayacak yazıları okuduğumu gördüm. Eyvallah.

Şimdi Sıfatı Subuti denilen şey sabit, bu sistemin değişmeyen sıfatları. Allah diyor ki, bu sistem diyor ki, burayı bana bırak, Muhammed zuhura gelsin. Çünkü çok ince ve enteresan. Bunu yapmayı öğrendiğimizde, bunun nasıl olduğuna şahit oluyoruz.

Beşerî sistemde sizdeymiş gibi görünen şeyleri Hakk'ın sistemine bırakmayı öğrendiğiniz ve bununla nasıl yaşayacağınızı görmeye başladığınız vakit, sizlik benlik bir şey yok. Allah ve Muhammedî arasında bir olay var. Başka da bir şey yok. Yani burada ben şuyum desem ne olacak, ben buyum desem ne olacak. 100 sene sonra kimin ismi duyulacak. Daim olarak Allah sisteminin, Muhammed'in isimleri duyulacak. Ama kişiler bu sistemlerden gelip geçen varlıklar. Fark eden ve fark etmeyen, zevk eden ve zevk etmeyen, kabul eden ve reddeden, kabul etse de var reddetse de. Böyle bir durum var.

Bütün bu bedenleriniz, âlemde gördüğünüz bütün bedenler avatar. Gerçekliği yok, yansıtıcılığı var. La İlahe, bütün ilahlar, İlla Allah. Allah'tır. Muhammeden Resulallah onun zuhurudur. Yani bu illüzyon âlemindeki sistem budur. Yalnız, bunun ötesi var. Çünkü bu bedenler, Allah yansımalarına Esmalarına tamam dediği, ben yapmıyorum sen yapıyorsun dediği, senden; "o taşı sen atmadın ben attım", atan ve zevkini söyleyen bir durum var, çok zevkli.

Mesela diyelim ki ben para kazanamıyorum, tamam, ben bilmiyorum, yapmıyorum, onu sen yap. Ama sen yap dediğin zaman içindekini tanıman, onu çok büyütebiliyor olman lazım. Çünkü burası tamamen bir oyun alanı, tamamen bir prototip, hiç zannettiğin gibi değil. Yani ben şuyum, buyum desem ne olacak, ferîştah olsam ne olacak veya çöpçü olsam ne olacak.

Keşke tatmin eden şey bu sistem olsa ve Allah olsa ve oradaki diğer olup bitenlerden sadece eğleniyor, keyif alıyor, zevk alıyor olsak.

Çünkü burada sistemi ben tutacağım diye bir şey düşünüyoruz. Halbuki değil. Sistem, şimdi sizinle, o yüzden çok önemlisiniz. Bir o kadar da hiçbir öneminiz yok. Hiçbir öneminizin olmadığının harika, şahane zevki var.

İlk önce insanların zihnindeki Allah, Kur'an nedir ve bu sistemin kadın, erkek bütün bedenlerde var olduğunu en azından söyleyebildik, zannediyorum. Burada ayırım yapmayan bir sistem var. Sistem ayırım yapmaz. Yani insanlar uyduruyorsa o onların uydurmaları onları bağlar, bizi bağlamaz. Şimdi bunu da eğer biz bir şekilde düşünüp yargılıyorsak, o şekilde bizim önümüze gelir. Biz yargılamayı bırakıyorsak, sistemin sahibi ortaya çıkar ve ondan sonra da bütün olan bitenle, onunla bir seyahat başlar. Tasavvufta bu Allah'a yolculuk, Allah'ta yolculuk, Allah'la yolculuk olarak söylenir. Bu noktada Peygamber Efendimizin miracı çok kıymetlidir. Öyle bir noktaya Miraç etmiştir ki, bunu bize de bırakmıştır. O bıraktığı noktada daim bunu yaşayabiliriz. Bu topraklarda olan her bir Veli, Hacı Bayram, Hamdun Kassar, Muhammed Nurul Arabi, Muhittin Arabi, Niyazi Mısri (şimdi böyle onları andığım zaman çok neşeleniyorum) gönül sahibidirler. Bilinçleri, boyutları nedir bilmem. Gönül sahibidirler, daim oradan neşe, aşk, muhabbet akar. Yani Hz. Muhammed'in (SAV) Miraç ettiği nokta, bizim gönüllerimize de daimî akar. Şimdi bu noktada yaratım denilen şey onlarla. Biz de devamlı yaratımdayız. Allah var içimizde ve devamlı bu avatarlarla bir şey yaratıyor zaten.

Bu yaratımda bunların çeşitli mertebeleri var. Seyretmek, fark etmek, zevk etmek, Fena, Beka idrakleri. Fena senin yokluğun, hiçliğindir. Ama beka, senin bütün varlıkla olan yaratımıdır.

Bütün yaratım noktaları Rabbini bilir, yani "Men arefe nefse Hu fakat arefe Rabbe Hu" yani nefisini bilen Rabbini bilir. Bunu çözdüğünüz zaman bütün olan biten, nefis alanında olur. Nefis alanının mutmain'den sonraki ismi Hakk' tır. Nefsi mutmainnenin ismi Hakk olur. Nefis Hakk'la eş olur. Yani olan bitenin, tekâmül denilen şeyin burada, sizin bunu fark etmeye başlamanız olduğunu görürsünüz. Ve hakla beraber Enel Hakk da diyebilirsiniz bir noktada. Bu tasavvufun içinde var. Bunun dendiği bir noktayı biliyorum ve ondan sonra burada ne yapılabilir, nasıl devam edilir gibi bir güzellik var. Yeter ki siz bu bedenlerle özdeşleşmeyin. Ama bu bedenlerde, Allah'ın sistemini özdeşleştirin. Bu bedenleri Allah'ın sistemine kul ettirin. Kul, O'nu söyleyen demektir. O zaman yani bir kullanma ahizesi gibi olabilir bu bedenleriniz, bu avatarınız. Sizi başka, çok güzel alanlara taşımaya bir vesile olabilir. Kimsenin burada hangi bilinçte hangi şuurda olduğu belli değil.

O yüzden bizim yolumuzda şöyle bir şey vardır. Herkesi Hızır gör derdi benim mürşidim. Herkese o gözle bak, herkeste Hakkı gör, yani kimseyi görme. Çünkü gerçekten bir prototip bu, oynanan bir oyun sahnesinde, ataridekilere kızdığınızı düşünün, ataridekilerle böyle yapmayın. Buranın, Allah ile nasıl olabileceğini bir seyredelim. Şimdi bu avatar sahnesinde bir Esmalar bütününü var. Peki bu avatarda, diyelim siz bir hareket yapmak istiyorsunuz ama yapamıyorsunuz. Çünkü bu

avatarın yani bu oyun sahnesinde olanın, biriktirmiş olduğu bir sürü bir şey var. Peki bu oyun sahnesinde olanın biriktirdiklerini silmek mümkün mü? Allah siler.

Bütün bağımlılıklardan bu avatârı soyutlayacak olan, aslında Allah'ın Mürid ismi. Mürid esması iradenizi kullanabilme demek. Bu avatârda Allah'ın Mürid isminin, yani iradesinin ortaya çıkabilmesini, bu avatârın beynine sizin kodlamanız demek. Burada özdeşleşmiyoruz. Ama hani bir oyun oynarken, şunu yapıyorsun, bunu yapıyorsun böyle oluyor, bu avatârda da bunu kodlayabilir misin? Mürid yani Allah irade sahibidir. Bu Subuti Sıfat'lardan bir tanesidir. Bu sistemin sahibi olandan ve bunun yaratıcısı olan münezzeh olandan, bu sistemdeki, bu bedendeki bu Esmâ'nın, bu enerjinin ortaya çıkmasını isteyebilir miyiz? O zaman biz bunu yapabiliyorsak, şimdi Mürid esmasının bu avatârı hareket ettirebilmesini ister miyiz? Yani iradenin oluşmasını, yapamadıklarını yapılabilmesini, ama burada hiçbir benlik olmadan, sonsuz bir zevkle bunun olması gibi bir durumu arzu edebilir miyiz? Ederiz.

Bu avatârın bağılı olduğu bütün sistemler, enerji sistemleridir. Ama sizin olduğunuz şey aslında boyutsal, şuur boyutlarıdır. Yaratımda, şimdi şöyle bir şey Mürid Esması sizden açığa çıksa, ben Mürid'im deseniz saçma olur. Çünkü bu Allah'ın bir Esması. Sadece bu avatârdan zuhur edecek, o kadar. Yani sadece bu yazılıma, buraya siz tamam diyorsunuz. Mürid, Mürşid hepsi Allah'ın isimleri, yani sistemin isimleri. Bu bedenlerinize kimlik atfetmeyin. Bu bedenleriniz avatârlarınız Esmalarla açığa çıkan bir şey, Esmalar Allah'a ait. O da sizin en

derinizdeki bir noktadan. Bunu fark edersiniz, seversiniz. Ve bu bedenle özdeşleşmeyin. Ama bu bedenle birlikte yaratımı Allah ile birlikte yapabilirsiniz. Ve bu çok da güzel bir şeydir.

Şimdi bilincimiz, şuurumuz, zevkimiz, idrakimiz, ilk önce Gönül noktasına, ondan sonra Esmalar sistemine doğru yönelir. Ben her zaman şunu diyorum, Esmalara girdiğiniz vakit zıttı ile işler. Allah sistemini çözmeden bunu yaparsanız sıkıntıya düşersiniz. Ama Allah sistemini fark ettiğiniz zaman ve bunun sizin bu bedenlerinizden açığa çıkan bir şey olduğunu gördüğünüz, zaman sıkıntıya düşmezsiniz, sevgiliye düşersiniz.

11.10.2022

Küllî Akıl, Cebrail Aklı

Soruyu sormak kolay bir iş değil. Ben bir soru sormuştum, Cebrail aklı ne demektir? Cebrail aklı birçok açıdan önemli. Neye gönül diyorsunuz bu tartışılabilir. Bu âlemde ben bir anne-babadan doğdum. İşlerimi yaparken, ilişkilerimde öğrenilmiş ve kıyasî bir akılla hareket ediyorum. O bana bunu yaptı, ben ona bunu yaptım, bu kötü mü, hayır kötü demiyorum ama burada öğrenilmiş bir sürü bilgi var.

Bütün bu öğrenilmiş bilgi ve kıyasta duran aklım, benim bedenime tesir ediyor. Bunun bir farkına varmamız gerekiyor. Yani bütün gördüğüm ve ondan dolayı eyvallah dediğim her ne varsa, beynim bunu ayırt etmediği için benim bedenim bundan tesir alıyor.

Ben bu sırada Özümü, Allah'ı, Peygamberleri bilmiyorum. Nedir bu benim başıma gelen ve ben bu durumdan nasıl çıkarım diyorum. Benim bir durumdan çıkabilmem için, bunu tanımam gerekiyor.

Senin yeter artık, benim burada ne yapmam lâzımdı diye bir soru sorman gerekiyor. Çok enteresan bir şeydir, senin yeter demen gerekiyor. Kimsenin böyle bir gücü yok. Senin adına bunu yapamıyor. Bu soruyu sormak, bir şeylerin hareket etmesine yol açıyor. Bir şeyleri öğrenmen gerekiyor. Mesela benim önüme çıkan örneklerde bu mürşitsiz olmuyor, deniyordu.

Şimdi bir noktanın altını çizmek istiyorum. Buradaki çok önemli nokta, daha önce bizim zihnimizin, bölünmüş bir zihin olduğunu bilmiyorum. Parçalara bölünmüş bir zihin olduğunu fark etmiyorum. Ben zihnimin frekanslarla yönetilebildiğini de bilmiyorum. Çoğunlukla yoğun bir Beta frekansında aksiyon reaksiyon diye hayatımı devam ettirirken, vücudum bundan etkileniyor ve ben kendimi iyi hissetmiyorum.

Peki, şimdilerde çok kabul görmüyor ama bir mürşitle beraber olduğu vakit, yani parçalara bölünmüş ve bütünü göremeyen, yani her şeyi fragman olarak gören ve her bir olaya zıplayan zihnim, bütünü görmeyi öğreniyor. Namaz aslında bir yere yönelmektir. Yani bir tarafa dönüyor, bakıyor ve oradan Allah'ı, bu oyunu ve matriksi öğreniyor. Parçalı zihnim Cebrail aklına dönerek, bütüne yönelen bir zihin oluyor.

Bütüne yönelen bir zihin, yani hepsinin tek bir enerji olduğunu, tek bir holografik vücut olduğunu, yani bir tane matriks olduğunu, tek bir oyun olduğunu fark etmeye başlıyor. Ben bir yere yönelmeye başlıyorum. Mesela birinin yolunu beğendiniz o yolu takip ediyorsunuz veya birinin yöntemi size uygun geldi o yöntemle devam ediyorsunuz. Hepsini Allah'ın Mürşit ismidir. Ama her yöne zıplayan bir zihin toplanmayı, birlemeyi tevhit etmeyi öğrenemiyor. Meditasyon gibi bir şeyle benim zihnin toplanabiliyor, gözünü açtığın zaman bu âleme, o meditatif hal kayboluyor. Fakat bizim işimiz burada gözünü açtığın zaman toplanabilen, yani her yere zıplamayan veya önüne gelen her şeyde, bu kötü oldu diye vücuda bu sinyali vermeyen bir zihni fark etmek.

Tevhit, bir sürü mertebede, gönülde, zihinde, birçok yerde yaşanabilir. Cebrail akli kıyastan çıkabilen demek, bakın illaki her saniye kıyastan çıksın demiyorum yani Beta Frekansından çıkabilen bir zihinden söz ediyorum. Beyninizin bir kas olarak, Betadan çıkmayı öğrenmesi ve bunu kolaylıkla yapar bir hale gelmesi gerekiyor. Kolaylıkla yaptığı her noktada, bu vücuda geri dönüşü rahatlık ve genişlik zaten.

Şimdi bunun çeşitli yöntemleri var. Yani bir insana bakarak yürüdüğü zaman da beynin her tarafa zıplamamayı öğreniyor. Sen hepsinin bir holografik ve bütün olduğunu fark ettiğin için daha sonra buna ihtiyaç kalmıyor. Gelen her şeye biz Allah ve Hakk diyoruz. Hakk vücudundan geldiğini ilmen biliyorsun, seyre diyorsun ve yaşamaya da başlıyorsun.

Burada beynin eğitilmesi söz konusu. Bu türlü eğitilen bir beyin, gönül alanının açılmasına sebebiyet veriyor. O nedir, bu nedir diye reaksiyonda duran bir beyin devamlı beta frekansında duruyor. Bu frekansta bir şey öğrenemiyor, genişletemiyor ve fark edemiyor. Teknik olarak birlemeyi öğrenmesi, bölünmüş akıldan külli olanı fark etmekle oluyor. O zaman beyin Alfa ve Tetaya geçiyor. Alemler Elif'le, Alfa ile beraber okumaya başlıyor. Beynin bulunduğu Beta frekansıyla olmuyor. Beta frekansı bir sürü şey için lazım. Fakat gerçekten beynimizdeki kasın, kolaylıkla alfaya tetaya geçebiliyor olması gerekiyor.

Hatta bebekler, bunu da yeni gördüm, ilk doğduklarından itibaren iki üç dört sene devamlı Deltalar. Beyinleri orada o frekanstalar. Yani çok masumlar, Hakk'ın ta kendisi denilen durumdadır. Yani öbür frekansları

beyinleri tanımıyor, onu yapamıyor zaten. Galiba 4 yaşından sonra Tetaya geçiyor. Ama 7-8'den sonra Betaya geçiyor ve ağır Beta olmaya, devamlı kıyas ve bu dünya bana ne yaptı, ben ona ne yaparım frekansında olduğu zaman geri dönmek için veya bu frekans nasıl değişir diye kendilerini uyuşturmayı seçiyorlar.

Şimdi burada beyin çok önemli. Beynin bir frekanstan başka bir frekansa geçebilir olması, çeşitli yöntemlerle oluyor. Çünkü beyin Alfaya veya Tetaya geçtiği vakit gönül bütünsel varlığını hatırlıyor. Bu sefer zaten bütün alanda gönlün aklı meydana geliyor ve zevk olarak bu ortaya çıkıyor.

Ve her yerde olduğunu, aynı anda bütün alemle ilişkisini fark eden bir varlık oluyor. Şimdi bunu fark ettiği zaman, acele karar vermeme ve yargılamama gibi, şöyle bir sakinlik, hafif bir boşluk oluyor. Kendi bütünsel varlığını hatırlıyor.

O yüzden, düşünceyi yönetmek çok önemli. Fakat düşüncenin daha bu türlü form edilmemiş olan alanda senin özün var. Mesela bebeklerde öyle, o özde bütün meleklerle bütün o sistemle beraber. Ne zaman ki bu dünyada ateşe elim değdi canım acıdı, şunu yaptım beni kızdırdı, öfke başlıyor. O zaman Beta form oluyor. Mesela bir sürü olumlamalar var şimdi, bu olumlamalar beynimize fayda vermiyor. Yani veriyordur, bilmem ne kadar tekrar edersen sonunda bunu duymaya da başlayabiliyorsun. Bu vücut onu kabul etmeye başlıyor. Vücudun bunu kabul etmesi, zihnin tamamen o frekanstan çıkmasıyla oluyor. Yani tamamen beta frekansından çıkabilen bir zihin, o zaman vücut kendi

fonksiyonlarıyla baş başa kalıyor. O hükümden çıkmış oluyor. Bir de sağlıklı oluyor. Evet, hiçbir hastalığı kalmayabiliyor. Bu frekanstan çıkan bir beyin, özünü fark ettiği için, seyre daha kolay geçebiliyor ve seyrettiği zaman bütünsel varlığını hatırlıyor. Bütünsel varlığın da o zaman kendisini, bu vücut, parça varlık gibi değerlendirmesi de gerekmiyor artık.

Seyri sülûkte ilk yapılan şey, kıyasî zihinden çıkmak için, Allah'a istinat etmeyi öğrenirsiniz. Bu zihni harekete geçirir. Burada özünüze şahit olursunuz. Burada siz özünüzü, bütünsel varlığınızı fark ettiniz. Bu kimliğinize bütün soyunduğunuz sıfatları, bilgileri, her ne varsa yeniden giyinebilirsiniz. Çünkü, bu matrikste ki bir durumunuz. Bütün iş bu matriksin siz olmadığınızı, ama sizinle olduğunu fark etmek. O zaman belki de seçimlerimiz farklı olabilir. Her bir hücrenin ayrıca akı var. Her atomik bir hücre, moleküler sistemde de bir şey söylediğiniz zaman orayı tanıyor. Yani siz bu vücuda bağlı, ama bağımlı olmadığınız zaman, bu vücut başka bir sisteme geçebiliyor. Kendimizi bu vücut olarak nitelendirdiğimiz zaman, sıkıştırılmış dar bir kalıptayız.

Zihni genişletmek, gönlü genişletmek, vücudu genişletmek, molekülleri genişletmek, hücreleri genişletmek, her bir sözünüzü genişletmek, bunu yapabildiğiniz her zaman, bir kas gibi olabilir. Çok üzülecek bir şey geldiğinde, bunu aklınıza getirdiğiniz ve yaptığınız zaman bu size başka kapıları açar. Yani bütün akıl ve mental seviyelerde varsınız zaten. Ama baskın olan realiteniz nerede, bütün mesele bu. Kahhar ismiyle her an size sorulur zaten. Ne yapıyorsun? Bu mülk kimin?

Tamam mısın? Sizin içinizden bunun cevabı verilir. Ve bunu herkes kendi yapar. Ne zaman tamam ne zaman değil ne zaman neyi fark etti.

Tevhit denilen şey birlemedir. İlk önce beynin, yani aklın, yani bölünmüş fragmanlarda olan zihnin birleşmesi ile başlar. Bunun yöntemlerinden bir tanesi, bir Mürşittir. Daha sonra ona da fenafirresul, fenafillah denir.

Alana bırakmayı öğrenmektir, daha sonra meleklerle de bırakmaktır.

Yani bu, bilinci kıyasî Betadan, Alfaya Tetaya geçmeye, natürel bir şekilde Delta olmaya ve bu genişliği, bu beyin kası egzersizini kazanmaya doğru bir iştir. Bu yapıldığı zaman bütünsel varlığını fark ederseniz. Bunu yalnız zihinde fark etmezsiniz, gönülde fark edersiniz. Çok da enteresan bir şeydir bu, bunu zihinde yaptığınız zaman, gönülde fark edersiniz ve şahit de olursunuz. Ve daha nice şeyler bundan açılabilir. O zaman gerçek manada herkese şöyle bir duam olabilir, bu dünya hayatı dünya değil, bu kıyasî hayat bir oyun ve eğlencedir, hepinize öyle olsun.

Bunu sadece nasıl yapacağımızı öğreniyoruz. Bunun içinde kalıp, bunu yapmış olan insanlarla birlikte olmanızın büyük faydası var. Çünkü hiç bilmediğiniz bir bilgi daha yakın geliyor, elektronlar birbirine atlıyor. Safları sık tutun, yan yana durun birbirinize, birbirine atlayan atomlar var. Kiminle beraber haşır neşir olursan, onun zevki muhabbeti, hali sana da gelmeye başlıyor. Gerçekten böyle atlayan elektronlar var.

Sizin içiniz ne zaman tamam ne zaman neresi âyan oldu, sizin öz varlığınız bilir. Bunların fark edilebilmesi için ilk önce, kıyastan kolaylıkla çıkabilen bir zihne sahip olmak gerekir. Bu zihnin bana göre her anda, her noktada kıyastan çıkabilmeyi öğrenmesi lazım. Bunu Allah'a nispet ederek öğreniyoruz. Çünkü zihnin buradaki bütün oluşumu Esmalarla olduğu için, o zaman bunu yapabildiğiniz anda, bu varlığınız, bütün bütünsel birliğini, varlığını, keşfedebiliyor, zevk edebiliyor, aşk edebiliyor. Yani bunu yapabildiğiniz her anda, buradaki madde varlığınıza bir tesiriniz olur. Kabınız ne kadarsa ne kadar yapmak isterseniz o kadar. Çünkü bu varlığın dahi bütün oluşumu Allah Esmalarıylaadır.

Ama sizin zihniniz, kıyasta kalıp da Allah Esmalarıylaadır diyorsanız hiç inandırıcı olmaz. Farkındalık alanındaysa ve o Esmalardan hangisi ise o zuhur eder zaten. Ne yapmak istiyorsanız o türlü olur. O noktada yapmanız gerekeni yaparsınız. Zaten şu anda da yapmanız gerekeni yapıyorsunuz. Burada gönlümüzün fark etmesi, varlığımızın ne olduğunu bilmemiz, bunu zevk etmek için zihnimizin bir yolculuk yapması lazım. Yani 'Hakk'ı, hakikati fark ettikten sonra hani marifet veya mağfiret denilen şey, burada nasıl yaptığınız ve gerçekten size özel.

Bu dünyada ne kadar kaldınız diye soracaklar, 8 saniye. 8 saniye için bayağı uğraşıyoruz, bayağı kavga ediyoruz yani. Nefse kusur buluyorlar, bu manyetik çekim alanına. Hayır, ben kusur bulmuyorum, çünkü hepsi nefsin içinde fark ediliyor.

Ve nefs-i mutmainneye geldiği vakit yani tatmin olduğu vakit içinizdeki varlık, o zaman zaten nefs alanı ismi Hakk olur. Bu tamamen genişleme ile, o kası içinizde, bunu fark edip devamlı yaşayabilir hale gelmekle alakalı. Zihnin odaklanabilmeyi öğrenebilir ve hatta Kur'an, bana göre İhlas ve Fatiha ile yapılmasının çok büyük güzellikleri var. Çünkü bütün moleküler, atomik sistemde, bütün kuantlarda, DNA'larda var olan bir sistem olduğu için hemen rahatlama sağlıyor. Ama vücudun buna kendini teslim etmesine inanması Vücudullah olması yani Vahdet-i Vücuda dönüşmesi bazen biraz bir süreç alabiliyor. Çünkü bu zihin habire sen böyle olamazsın, sen o değilsin, şu değilsin, bu değilsin, öylesin, böylesin diyor. Bunu gerçekten yaşamaya başladığınızda bu vücut kendi ademiyetini yavaş yavaş izhar etmeye de başlar. O zaman dediğim gibi bu vücut ince, enerji alanımız büyük. Yani o vücut büyük olabilir.

Tevhitle ilgili kim bilir söylenecek daha neler var. Bilinç aşamaları, bilincimizde tamam oldu mu bu vücutta sıkıntı kalmaz. Ama beynimiz neyi alıp kabul ediyor da bu vücuda bir şey söylüyor, bir sıkıntıya düşüyor. Yani tamamen bu vücudu seyre geçebilmek bazen kolay değil. Anda düşünceleri, hisleri, genişletmek gerek.

"İki deniz akar ama birbirine karışmazlar" gibi bu vücutla birlikte kıyasi aklın olgularıyla, diğer fark ediş yan yana akabilir, isterseniz karışmaya da bilirler.

İnsan bunu bütünsel yaşayan bir varlık, kendisinin ne ihtiyacı var ve neyi yaşaması lazım, onu bilir. Başka da kimse buna cevap veremez.

Bu vücutla ilişkini seyre geçebildiğin vakit yani zihnin odaklanmayı öğrendiği vakit gerçekten, o zaman kıyasta bir seyir de olabilir ve bu vücut neşeli bir hale de gelebilir. Şimdi şunu da söyleyeyim herkesin yöntemi, samimi olarak kendi nasıl yaşadıysa o yöntem. Yani kendi şahit olduğu şekilde ancak aktarabilir, şahit olmadığı bir şeyi de aktaramaz. Her insan kadar yol olması bu yüzden. Çünkü herkesin bir şeye şahit olması, zevk etmesi, açığa çıkarması aynı değil ve aynı da olmayacak. İşin güzelliği de burada.

Evet, Kur'an-ı Kerim ve ayetleri gerçekten çok fayda ediyor. O yüzden her dakika ve her zaman çok güvenli olduklarını düşünüyorum.

Bu vücuda, çünkü vücut Allah ve sistemine ait, Fatiha, herhangi bir şey okuduğunuz vakit hemen iyileşme sağlıyor. Sadece sizin ne kadar özdeşleştiğiniz ne kadar özdeşleşmediğiniz önemli ve zihnin toplanmayı, birlemeyi öğrenmesi gerekiyor.

Zihnimizin birlenmesi için bölünmüş bir zihne sahip olduğumuzdan, bölünmekten birliğe gitmesi ve tevhit etmeyi öğrenmesi gerekiyor. Ondan sonra gönlün zuhur etmesiyle birlikte tekrardan çokluk âlemine farkla birlikte bakabilmek, zevk edebilmek gibi yolculuğumuz var. O noktada sizin özel olarak zevkleriniz söz konusu. Orada sizin holografik benliğinizde ne kadar genişleyeceğinize siz karar vereceksiniz.

Siz ne kadar olmasını istiyorsanız, o kadar.

18.12.2022

Kuantum Aşkı, Ettehiyatü

Her şeye rağmen çok güzel günler bizi bekliyor. Gerçekten bunun altını çizmek istiyorum. Yani bizim birazcık daha gayret etmemiz gerekiyor. Fakat bu ülkede hızlı bir şekilde tekâmül etmemek mümkün değil. En hızlı tekamüle tâbiyiz, bunu ne olur unutmayın. Yani bize böyle yapılıyor. Hadi hadi hiç bekleme yapma gibi bir şey var.

Türkiye'nin Anadolu'nun özelliği bu. Mesela bugün İsveç'te yaşıyorsanız her şey o kadar güvenli ama tekâmül, ruhun tekamülü dediğimiz şey mutlaka orada da olur bir şey demiyorum, fakat bu ülkede çok hızlı olmak durumunda kalıyor. Çünkü karşılaştığımız şey devamlı adrenalinizi yüksek, sizi diri ve mutlaka bilince doğru bir hareket etmeye zorlayan bir şey olarak var. Bunu inşallah fark ederiz.

Her şey bilinçlerin ilerlemesi, istenilen bilince ulaşılması için oluyor. Şimdi biz gerçekten kendimizi ve özümüzü hatırlamak ve yeni bir yaratımın nasıl olacağını görmek zorundayız.

İlk önce buna kendi indimizde şahit olmak ve gerçekten bu şartlarda, onlara hüznün, öfke, sıkıntı dokunmaz dedikleri hale gelmek durumundayız. Çünkü hepsi bizi zorlayarak, bu bilince çıkarmak için var.

Fakat Şimdi herkes kendine dönüp baktıĒında, yani kendi dediĒimiz Şeyi, beŐeriden çıkarmak prosesi var. BeŐer algısından, beŐeriyetten çıkarmak, bizim kendimizi, ismimizi, ailemizi, Şunu bunu yok etmek manasında deĒil. Ama algımızı deĒiŐtirmek durumundayız.

Yaratım noktasının kuvvetlice, birebir hissedildiĒi, fark edildiĒi ve Şahit olduĒu noktanın Ettehiyyat  duası ile çok ilgisi olduĒunu düşünüyorum. Çünkü bu, Hz. Peygamberin (S.A.V) miracıyla ilgili. Yani Miraç ettiĒi zaman yaklaştı. Necm suresinin 8-9 ayetleri (sümme dena fe tedella fe kane kabe kavseyni ev edna), bu yaklaŐımı fark ettiĒi zaman kendinde, indinde, yani bununla ilgili hiçbir Şekilde en ufak bir Őüphesi kalmadı.

Daha sonra gidilecek birçok adımlar var. Mesela Şu zamanın ilmi kuantumla ilgili devamlı bir Şey söyleniyor. Bence çok da güzel.

Ve gönlümdeki o aşktan, Şu anda ben böyle bir Şey yaşıyorum. Kuantlara olan aŐkım öyle bir Şey, kuant aŐkım diyorum. Çünkü o kuantlar yaĒmur gibi her yerimizde. Yani bütün o nur ve ışık parçaları bizim her tarafımızda, her an yaĒmur gibi.

Şimdi bu yaĒmur gibi olanı gerçekten çok seviyorum böyle bir Şey, yani aŐkım bu tarafa doĒru büyüdü. Bunu aşk olarak anlatacaĒım ben, öyle, yapacak bir Şey yok. Bu aşkın sizi nerelere g t receĒine inanamazsınız. Bu kadar mı güzel olabilir. Mesela onu g r, ışık g r, kendini o enerji olarak g r, hayır hayır sen aşk ol, hepsini aşk olarak g r. O kadar güzel ki. Yani sen  Őık ol. Çünkü yaŐamadıĒınız bir Şeyi

söyleyemezsiniz. Ama daha önce duymadığım, bu kuantlar nedir? Kuantları böyle hisset, yok hissetme, çok âşık ol onlara. Yani Allah'ın kuantlara aşkı vardır öyle söyleyeyim.

Aşkı anlatmak Hz. Mevlâna'nın dediği gibi, "sen ol da gör". Yani anlatılan gibi bir şey değil. Çünkü benim tecrübemde Ettehiyyatü, saf aşkı, senin gönlündekini açığa çıkaran bir şey. Herkeste de böyle olsun inşallah.

Olan biteni düzeltmeye çalışmak yerine, yani onu öyle yap, böyle yap oradan bunu kapat, hayır, onu başka bir şeye terk edeceğiz.

Bütün gördüğün tehdit formlarını dağıt, kuantlara ayır, ayırdığın için kuantlara aşk duyarsın. Çünkü onlar senin kuantların ve al hepsini. O zaman içinde bundan daha kuvvetli bir şey yok. Yani sevgi, aşk ve o enerjiden daha kuvvetli bir şey yok.

Bana göre aşk yani enerjiye âşık ol, enerji de ona âşık ve artık tehdit olarak duramayacak.

Mesela son zamanlarda, işte bu haarp diye bir teknoloji var. Böyle çubuklar atıyorlar ülkelerin üzerine, frekansları değiştiriyorlar. Peki sen gözünün önüne o çubukları getir. Bütün kuantlarına ayır yani dağıt, onları enerji maddesi olarak gör. Bütün tehdit gördüğün şeye ve ona âşık ol, bak bir şey oluyor mu ondan sonra.

81

Yani ayırdığın şeye âşıksın zaten. O orada öyle tehdit gibi duruyor. Ama bana göre aşk ve muazzam sevgi ve kendine ulaşma, bundan daha kuvvetli bir enerji formatı yok, çok kuvvetli.

Siz bu beşerdeki atom değilsiniz. Siz ışıksınız, aşkınsınız, sevgisiniz ve sonsuzsunuz.

Bütün yukarı âlem denilen o güzel gönüller ve daha önce buna ulaşmış olanların haberi var.

24.02.2023

Lâ Mevcude İlla Hu

Bir şey seyredebilmek için, o şeyin ötesine geçmek gerekiyor. Yol almaya çalışırken öyle söylüyoruz, böyle yapıyoruz, eviriyoruz, çeviriyoruz. Şimdi burada seyrimizin değişmeye başlaması, yani seyir edebilmemiz çok önemli. Mesela ben üstümde başımda olan bir şeyi, çıkardığım vakit seyredebilirim. Seyir edebilmek, buna Tasavvufta seyr-i sülûk denir. Gerçek bir seyr-i sülûk Allah'la başlar. Allah olmadan gerçek bir seyr-i sülûk olmaz. Çünkü biz bu âlemde bir yazılımın içinde olan bir bedenliyiz.

Yani yazılımın içinde bir bedeni olan ama kendisi bu beden olmayan bir varlığız. Kur'an-ı Kerim oku diye başlıyor. Okumayı öğrenmemiz gerekiyor ki seyredebilelim. Eğer okumayı öğrenmediyse, seyretmemiz pek mümkün olmuyor. Yani bizim zihnimizin bize dayattığı gerçeklik gibi görünen uydurmacalardan kurtulamıyoruz. Hz.

Peygambere de (SAV) oku deniyor. Bütün tasavvuf yolculuklarında seyir Allah ile başlıyor. Bu avatar bedenlerinizdeki bütün her şeyi Allah'a nispet etmeye başlıyorsunuz. Bu sizin kendinizde bir şey bırakmamanız demektir.

Bunu sizin özünüz talep ediyor. Özünüz, sen bir yazılımın içine girdin, bir matrixin içindesin, ama ben bu matrix değilim, sen bu beden olarak matrixtesin. Kendini matrixte bu beden zannetmeyi bırakacaksın ve

bunu okuyacaksın diyor. Bu matrix, Allah yazılımıyla olan yani müthiş bir akılla yapılmış, muazzam bir aklın bir şaheseri. Ve bu şaheserin içinde, burada bir beden almış bir varlık olarak, bunu okuman sana söyleniyor.

"İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir,

Sen kendini bilmedin, bu nice okumaktır,

Okumaktan murat kişi Hakkı görmektir,

Eğer Hakkı görmezsen bu bir kuru emektir"

diyor Yunus Emre. Yani bu güzel insanlar bize bir iz, bir nişan bırakmışlar. Kendimizi bu beden zannettiğimiz sürece biz bunu yapamayız. Okunacak şey bir sistem. Bu sistemdeki yazılımı oku. Buradaki sıkıntı gibi duran, ben kimim, nasıl görünüyorum? Bir kadın, anne, eğitimci olarak bir sürü bir şey olarak görünüyorum. Bu sistemdeki kimliklerimi bırakmadan, yani bir tiyatro oyunundayım, bir karakterim var ve diyorum ki ben buyum. Ama özüm diyor ki değilsin, burayı oku ve bunu Allah sisteminde bir şey olarak görmeye başla.

Şimdi burada başka bir şey söyleyeceğim, eğer senin önünde kavga ediyorlarsa seninle ilgili bir şey bu, sana bir şey gösteriyor. Özün, sistemdeki bir noktayı okumanı gösteriyor. Gerçek bir okumak olduysa, sen Rakip ismini o sırada o anda fark edip, bu Allah'ın Rakip ismiymiş, tamam dediğin anda o kavga biter.

Çünkü Allah, sisteminde sana bir şey tanıtıyor. Diyor ki; bak benim sistemimde hepsi var, sadece tanı. Sen eğer orada problemin varsa kendine mâl etmişsindir. Özün diyor ki yine, buradaki aynayı gör, burayı Allah sistemine bırak, oku ve geç. Okuyabildiğin anda orası indinde yok oluyor. Çünkü sistem böyle hareket ediyor. Okuduğun anda bunun sistemin bir polaritesi, bir parçası, bir Esması olduğuna tamam demen de çok önemli. Çünkü senin özünün hareketi bu ve özün bu rollerle değil, benimle özdeşleş diyor. Rollerdeki Esmaları tanı, sistemi oku ve sistem sana hizmet etsin. Yani burada önemli olan senin gerçekten fark ettiğin zaman, özüne vuslat edip özünden burası söyleymiş, tamam, sistemdeki bu burası dediğin anda seni zorlayan şey orada kalmayacak.

Zaten senin yazılımla kavgan ve Allah sisteminde seyri sülûk denilen seyri seyredebilmek. Tiyatro oyununda seyrettiğin, sana isabet eden rollere tamam dediğin anda, rol bitti.

Mesela soruyorlar, sistemdeki en büyük rollerden biri anne rolü. Şimdi sen yeterince iyi anne değilsin. Sen doğru anne olabildin mi? Oyunun dibi yani.

Annesin, doğurmuşsun, orada ferîştah olmak gibi bir şey yok. Sistemdeki o rolü sen kendine atfettiğin için, anne rolünden sadece tamam dersin çıkarsın. Halbuki en büyük anne, Rahimiyettir. Kendine mâl etmeyi bıraktığın zaman hiçbir söz, durum, fikir, düşünce seni orada tutamaz. Sistemdeki annelik polaritesini okudun, orayı "Hakk"a teslim ettin demektir. Sistemdeki okumayı yaptın mı? Yani bütün

kadınların, kadın cinsiyetinde olanların, bir annelik formatı var. Annelik formatı Allah'ın bir ismi, bu kadar. Öyle yapmam, böyle etmem lazım, yok hayır, senin işin değil. Senin sadece bedendeki bu rolü seyredip ve bunu tamamen Rakip ismi gibi Rahimiyete teslim edersin. Sen indinde teslim ettiğin zaman, seni o konuda tehdit edecek hiçbir varlık kalmaz. Çünkü eminsin. Bu sistemdeki yazılımda var ve bana ait değil.

Çünkü kadınların bu konuda ne kadar suçluluk duyduğunu biliyorum. Yeterince anne oldum mu? Gerektiği kadar oldun. Zaten hiç merak etme, orada seninle ilgili bir durum yok. Okumayı öğrenmek, bütün bu yazılımda senin kendine mâl etmeni bırakman ve bu yazılımı seyretmenle alakalı. Çünkü bu boyutu okuyamadan geçemiyorsun. Özünün istediği şey okuyup geçmen. Rollerle kendini özdeşleştirme öyle, sen bilinç varlıksın. Bütün rollerden çık ve özüne vuslat et. Özün senden hangi rolü görmeni istiyorsa, onu getiriyor önünde. Bu dünya yazılımında işte orayı öğrenmek gerekiyor. Mesela dünya barışı diyorlar, hiç oldu mu? Çünkü yazılımı öyle değil.

Yani Allah, bir polariteden eksik mi olacak. Hayır, bu yazılımın öyle bir şeyi yok, senin barışın olur, dünyanın değil. Sen kendini nerede görmek istiyorsan, öyle görürsün.

Şimdi Lâ faile illa Allah ne demek? Bütün fiil Allah'ın. Peki bütün fiil Allah'ınsa ben ne yapıyorum? Sen, özüne vuslat etmek için bu ilme muhatapsın. "Lâ mevsufe illa Allah". "Lâ mevcude illa Allah" yani mevcut olan Allah'tır diyor. Yani Allah İlah'tır. Ne demek Allah ilah, mevcut olandır, yani zan üzeredir. Peki sende düşünce, his, beden

zannı var. Sistemi okumaya başlarsak, burada başka bir şey söylüyor. Yani tamam beden olarak da "Lâ mevcude illa Hu" diyor.

Lâ mevcude, yani bütün mevcut, Ahmet, Mehmet, ofis, bir çiçek, böcek, hayvan, avukatlık, hepsi "Lâ mevcude illa Hu". Hu diyor. Hu nedir? Hu, bütün ses frekansının başladığı yer. Yani bütün mevcudat, bunu da hiç söyleyen olduğunu bilmiyorum bütün mevcudat Hu sesiyle varlık alır diyor, Hu ile. Bütün gördüğün mevcudat ve frekanslar, düşünceler, bedenler, oluşlar, İşler, güçler hepsi Hu frekansındandır. Şimdi Hu frekansından olduğu zaman şu andaki bütün frekans çalışmaları ve bütün kuantum alan, "Lâ mevcude illa Hu"nın zuhuru. Tasavvuf alanında söylenen ilmi ledün, ilmi rabbani, hepsini kapsar. Yani siz hiç merak etmeyin, bir Hacı Bayram, Hacı Bektaş hepsi birden, hepsini yaşarlar ve bilirler. Bu zamanın kuantlarla ilgili olan kuantum ilmi, yani atomaltı hücrelerinizde olan ışık bedenleriniz Hu'dan zuhur etmiştir, mevcut olmuştur. "Lâ mevcude illa Hu", bütün varoluş formülleri frekanstır diyorlar ya, (Tesla), hepsi Hu'dan yani Hu'nun tezahürü. Sesin form alması başka, türlü frekans alması başka, türlü görüntü alması başka bir şey. Derinleştirmeye çalış. Hemen zihninde formülize etme. Çünkü zihnin seni hapishaneye sokar. Onu algılamaya çalıştığın zaman formülize etmeyi bırakırsın, ama algına açarsın. Mesela bebekleri bile hu hu hu diye uyuturuz. O frekans devreye girer, Hu, yani zatına doğru bir hareketi var bunun. "Lâ mevcude illa Allah" dediğimiz zaman zat makamıdır. Ama zatı sizin özünüzle beraberdir. Mevcudat gördüğün görmediğin, varlık-yokluk değil, bütün varlık alemi Hu'nun tezahürüdür. Hepsi yani frekans, görüntü, ses, renk her türlü. Kıyasî

zihin yemek, içmek, dans edeyim, arkadaşlık kurayım, iş kurayım, bunla alakalı. Ama sizin özünüz bunla alakalı değil. "Lâ mevcude illa Hu", Hu sesi frekansları anlatan bir şey. Yani bu bütün seslerin, hepsinin başlangıç frekansı.

Varlık âleminin oluşumu bundan. Hakk, varlık âlemini Hu'dan yarattım diye söylüyor. Her şey dalga ve frekans, özünüz buna tabi değil. Özünüz aşk ve muhabbet frekansına tabi ve o istediği gibi var eden taraf. Bu var etme potansiyelinin, Allah sistemindeki Hu frekansının zuhur etmesiyle olduğunu fark edin ve bu sistem sizde. Şu anda yapılan bütün frekans, kuantum çalışmaları "Lâ mevcude illa Hu"nun zuhuru. Hu sesi bütün yaratımın sisteminde. Yani ilk önce kelim, ses var derken, matematiği var, rengi var, görüntüsü var. Lâ mevcude illa Hu, bütün mevcudat Hu'dan yaratılmıştır. Onun frekansından zuhura gelmiştir. Şimdi bu tasavvufun içinde var zaten. Mesela bebekleri uyuturken o frekansa sokuyoruz ve o frekansı hareket ettiriyoruz.

Allah ve sistemi daim canlı, ezbere dayanmıyor hiçbir şekilde. Sizin Özünüz hiç tekdüze değil. Yani buradaki bir şeyi öğrenmek, fark etmek belki bir süreç alıyor. Ama sizin özünüz sonsuz aşk ve muhabbet. Bütün mevcudat ise frekanslar. Hu frekansının açığa çıkmasıyla oluşan formlar. Bu sistemin sizde var olduğunu biliyorum. Sizinle olan bu muazzam bilgisayara yani muazzam akla bir eyvallahınız olsun. Bu akla dahil olan bir bedeniniz ve bunun ötesine geçebilecek kapasiteniz var.

23.06.2023

Rab İlmine Geçiş-Ben Molekülü

Bunun bu kadar gözümün önünde olup ve şu ana kadar nasıl fark etmediğime bir şaşıyorum.

Çünkü gerçekten Allah, tanrı noktasının sizde apaçık olması, netleşmesi ve burayı fark etmek için senelerce uğraşılıyor. Bazı şeyler söylendiği vakit, bilinç orada değilse çok gelebilir.

Şimdi fark ediyorum ki şu anda bir sürü bilgi de yağıyor. Fark ettirmek başka ve yaşatmak başka.

Sizin kendinize çok samimi olmanız ve açılımı kendi özünüzden istemeniz çok önemli. Eğer bu bir bilinç haline gelmezse, o zaman takıldığınız noktalar, muhakkak önünüze tekrar tekrar gelecek.

Şimdi burada, matrix, bu alan, yazılı olarak var.

Yani ben Ayşe, Fatma'yım olarak bir yazılım değil, bir bilinç formatı yazılımı olarak var.

Sizin ulaşacağınız yer bu form, hatta bu bilinç formatları. Yani İsa'ya, Musa'ya, firavuna, şeytana, Deccal'e, Mehdi'ye ve Muhammed'e. Şu anda bulunduğumuz alan, bütün bu bilinç formatlarının bir yazılımı. Siz farkındalığa geldiğiniz zaman bu noktalara bir access'iniz, bir yaklaşımınız oluyor. Şimdi burada çok enteresan bir olgu var ve

gerçekten ben beni bulmak isterken, ilk önce bu formatı öğrenmek durumundayım

Peygamberlerin getirip söylediği bu formatı bulmak, hem de bu formatı kendimde bulmak durumundayım.

Şimdi ben kimim sorusuna çok doğru bir cevap vermemiz gerekiyor. Şu anda bunu sorduğum için değil, ama gözünüzü kapattığınız anda kim olduğunuzla ilgili bu soru size gelecek.

Sizin emin olmanız gerekiyor. Çünkü burada ezberden bir laf söyleyebilirsiniz. Ama bu kamuflaj kalktığı vakit, şuurunuz neredeyse oradan, siz aslında kendinize bir cevap vereceksiniz.

Gerçekten bu çok ciddi ve sizin şu ayrımı indiğinizde fark etmeniz çok mühim. Yani rabbiniz nedir, özünüz nedir, ruh nedir, nefis nedir? Bir bilince gelebilmeniz için bu manaların indiğinizde netleşmesi gerekiyor. Yüksek benliğiniz nedir? Hepimizin ruhu, nefsi ve diğer programları tanımamız gerekiyor. Şimdi bu ezberle olan bir şey değil.

İlk önce Allah yazılımını okumanız gerekiyor. Yani bu nefis kitabında, nefis manyetik alanında Allah programı nedir, çok net olmalısınız. Şimdi bugüne kadar geldiğiniz bir durum var. Fakat arzu ve talep edenlere, kim istiyorsa, gerçekten yani kimseyi zorlamadan bunun olması gerekiyor. Çünkü bu üçüncü boyut âlemini gerçekten okuyarak geçmek gerekiyor.

Şimdi bütün şu anda karşınızda bulunan her şey, önünüzde olan her durum, siz istediğiniz için orada. Bu da çok tuhaf geliyor, ben bunu mu istedim diyorsunuz. Evet, önünüzdeki sizin istediğiniz bir durum.

Önümüzde olanı olduğu gibi kabul etme durumumuz var.

Ama şu anda onu fark eden var mı bilmiyorum, bu fenomen, yani sizin düşünce ve hislerinizin bir başka sebeple oluşturduğu, şiddetle oluşturduğu bir şey. Öyle, mesela parasız kaldınızsa, bunu şiddetle talep ettiniz. Eğer biri sizi aldatıyorsa, şiddetle talep ettiniz.

Sen aslında bu değilsin.

Peki sen aslında bu değilsen, senin formatının, bolluk bereket her türlü kuvvenin ve kudretin içinde olduğu formdan bahsediliyor. Ve ademiyyetiniz veyahut da sizin özünüz böyle bir şey diyorum. Peki o zaman siz niye bunu yaşıyorsunuz. Yani iki sarmallı DNA bizi bu noktaya getirdi. Bizim diğer sarmallara açılmamız gerekliydi.

Burada gerçekten bunun niye olduğunu çözmeniz çok önemli.

Bir sırrı var tabii. Bu sırda emin olmanız gerekiyor ve zorlanmayı talep eden sizsiniz. Zorlanmayı ve ben bu sırrı burada çözerim bu noktaya gelirim diyensiniz. Mutlaka düşünce alanlarınızın, önünüzdekini oluşturduğunu bilmek durumundasınız. Düşünce alanlarınız sizin şu anda karşılaştığınız her şeyi oluşturuyor.

Eğer siz şimdi demin söylediğim Rab, Deccal, Musa, İsa, şeytan ... bu kavramları indinizde netleştiremezseniz, bunlar sizin netleştirmeniz için

devamlı önünüze gelecektir. Bir bilinç haline gelmeniz için devamlı sizin önünüzde titreşmeye devam edecekler. Şimdi burada bu ilim çok önemli. Yani fiilin faili Allah, sıfatta mevsuf Allah, vücutta mevcut Allah. Mutasavvıflar habire bununla uğraşmışlar. Yani bu alanda, bu formatta bunun başka türlü çözülme imkânı olduğunu ben bilmiyorum, öyle diyeyim. Çünkü fiilin faili Allah'ın zuhur ettiği yer Cem-ül Cem denilen nokta.

Bütün fiiller ve bu alan. Orada başka bir sır var. Yunus Emre diyor ki "bir ben var bende benden içeri". Sizde var mı sizden içeri bir ben. Ben dediğiniz şey nedir?

Yani içeri olan, çok önemli bu durum, sizin moleküler ve DNA yapınızda. Âlemdeki her şey hepsi burada kayıtlı ve her şey biliniyor.

Fakat şunu çok açık ve net söyleyeyim Kur'an-ı Kerim'de en tehlikeli en kötü söylenen şeyin arkasında, hakikatinde müthiş bir güzellik var. Ben buna şahidim. Yani bütün tehditlerin arkasında, altında en muazzam, en güzel olan var. Bunu başkası nasıl söylemiştir, bilmiyorum ama ben söylüyorum, bu formatın yazılımı böyle. Yani en korkunç ne söyleniyorsa buna şeytan dahil, onun arkasındaki manada en güzeli var.

Çünkü Allah'ın programının gizemi böyle. Biz o noktaya gelene kadar orayı da çözöürmüyor. O yüzden sizin bu programdaki bedeninize ve varlığa söylediğiniz söz çok önemli. Ne dediniz ne diyorsunuz?

Şimdi buradaki en büyük egolardan bir tanesi nedir? Ben demek.

Büyük ego ama en büyük hediyelerden bir tanesi de o. Zihnimize, hissimize geleni duymak için gerçekten susmak lazım.

Vahdet-i vücud beni olan o Ben, Vacib-ül Vücud ve Teala muazzam Ben.

Şimdi onu ben başka türlü söylemek istiyorum. Siz ben dediğiniz zaman kastettiğiniz yer, o Ben ise, buradaki kişiliklerinizle alakalı değil. Ama gönlünüzün, özünüzün bağlı olduğu bense ve siz ben dediğiniz zaman, bundan dolayı çok eminlikle söylersiniz. Bu eminliği kalbinizde, gönlünüzde ve indinizde tamamen hisseder ve fark edersiniz.

Bundan sonra, kendinizi sonsuz alanda gerçekten bulduğunuz için bir cümle kuruyorsanız, bu formattaki, en güzeli olur. Mesela 'bolluk benim', diyoruz. Bolluk, güzellik, sonsuz olan en güzel her şey benimle dediğiniz zaman, araya koyarsınız. Çünkü o Beni kastetmiyorsunuz. Bütün kuantum, yani ruh alanını kapsayan o Ben ve Rabbiniz, içimizdeki ışık varlığımız değil.

Yani zihin kategorize etmeye başlar. Şimdi benim söylediklerime tarif vermeye başladığınız zaman, zihniniz devrede. O zihin bunu fark edemez, tarif vermeyin. Demek ki bu burası demeyin. Şimdi zor bir şey söylüyorum.

Çünkü bunu fark ettiğinizde, bu bilinç sizde açıldığı zaman tarif vermeyi bırakacaksınız ve sadece emin olacaksınız. Bu alemdeki, bence en önemlisi sizin gerçekten emin durumuna gelmeniz. Zihnin yapmaya

çalıştığı bütün kalıplaştırma, format oluşturma, bir tarif verme ihtiyacını seyrederin, tarif vermeyin.

O yüzden mesela, bana işte demek ki şu şöyle değil, orayı yapmayın, sadece fark edin. Fark ettiğiniz zaman, fark ettiğiniz şey sizde olmaya başlayacaktır. Bu formatı, bilincinize rabbiniz sizi zorlayarak getirdi.

Mesela, Muhammed Suresi'nde geçen 'bal nedir' diye biri sormuş.

Bal sizin epifiz, süt hipofiz beziniz. Bütün akan sular, sizdeki bütün bilinç alanları. Yani siz özünüzü fark etmeye başladığınızda buna güvenmemek diye bir lüksünüz olmaz. Bilinç noktası çok önemli ve gerçekten ne istiyorsunuz? O yüzden ve gerçekten sizi tatmin edecek olan şey ne?

Bana göre bu alemde, bir gönülden gönle selam etmekten daha fazla tatmin edebilecek bir şey yok. Ama siz ne ile tatmin bulurum zannediyorsunuz veya nasıl istiyorsunuz? Bütün potansiyel sizin o yüksek benliğinizde veya o Ben'de ve o Ben sizinle.

Sizin burada kendinize ve etrafa söylediğiniz yalanlar bittiyse, bu şimdi yalan diyorum ama bir manada da yalan değil. Çünkü Allah formatının kendisine ifade ettiği ve size doğru geldiği her şey o formatın bir ifadesi, bir isteği, bir arzusu. Öyle yapmak arzusu var, öyle de geliyor. Buna böyle de bakabiliriz. Mesela biri sıfırı tüketmek istiyor, orada o kişinin de özünün de bir arzusu var.

Allah formatının da bir yazılımı, yani bir zevki var. Buna o format olarak baktığımızda, eğer bakıyorsanız o zaman öyle istemiş öyle yapmış, öyle olmuş dersiniz ve geçersiniz.

Bütün ilişkilerinizde de bunu yapabilir, size karşı bir şey değil, ama bu formatta bir zevk olarak görebilirsiniz. Eğer bir zevk olmasaydı şimdi bunu da çok dikkatli söylemek istiyorum, ama yani ben samimi gönüldaşlarımla beraberim ve sohbet ediyorum diye düşünüyorum. Eğer güzellik olmasaydı ölüm olur muydu?

Yani bizim bu âlemde, en korktuğumuz şeylerden biri ölüm. Eğer Allah formatında bunun zuhurda bir zevki olmasaydı, bu zuhur etmezdi. Ama bizim o bilince, yani ben şimdi gidip kendimi öldüreyim değil, hayır. O yüzden, Peygamberin çok merhametli söylediği bir şey var, "ölmeden önce ölünüz". Yani Allah'ın Mümit Esmasından korkmayınız. Çünkü o Esmada çok büyük güzellikler saklı, gerçekten öyle.

Ben bunu diğer Esmalarda da, Kahhar Esmasında, Helak Esmasında da görüp yaşamış biriyim. Hiç de orada tehdit edildiğiniz gibi değil, bana inanmayın ama bunu yaşadığınız zaman görürsünüz.

Yani bütün bu yazılım sizi bir bilince, şuura taşımak üzeredir. Negatif gibi görünenleri korkunç yapan bizim zihnimizdir.

Allah'a nispet ederseniz bunlar hiç de korkunç olmaz. Korkunç bir şey değil, bizim seyrimiz böyle. Ama biz şimdi orayı bu şekilde seyretmeyi terk ediyoruz. Yani biz oraya bakmıyoruz. Sadece bilincimizi, Allah okumasına ve özümüze döndürüyoruz.

Rabbimiz nedir? Ruhumuz nedir? Ve nefsimiz bunu nasıl tanımlar buraya bakıyoruz. Ruh manyetik alanında, yani nefis Hakk'a ulaştığı ve bu isim bu nefste açığa çıktığı vakit nefsin adı Hakk olur zaten.

Nefse kusur buluyorlar nefis bizi böyle yaptı diye. Hayır. Nefs dışıdır. Nefs hakka döner ve ismi Hakk'a dönüşür. Yani nefsi mutmainneden sonra ismi değişir.

Şimdi o zaman biz bu manyetik alanda, bu nefsin içinde, bu bilince gelme potansiyelinde olanlarız.

Ben dediğimiz, bir tek, bütün alanları kapsayan o Ben.

Burada ve eminlikle, kendimize, bu bedene, bu isimde olana, molekülüne, organlarına ve bütün haline, bu düşünceyi, yani bu alanı yönetmek için olan Ben.

Mesela biri gelip diyecek ki işte ayın bilmem kaçında şöyle olacak. Hayır, böyle olacak. İşte bilmem, sıfırı tükettik, onu ettik bunu ettik. Hayır, böyle oldu.

Çünkü bu muazzam güzellik, zenginlik benim, her şeyi kapsayan o Ben, bütün zenginlik. Bu bir molekül, bir yerde duyduunuz mu?

Şimdi benden duyacaksınız, Ben molekülünü doğru bir şekilde aktive edin. Çünkü ben hastayım, ben çirkinim, ben yaşıyım dediğinizde burayı aktive ettiniz. Ben zaten şöyle şöyleyim, zaten böyleyim dediğinizde buraları aktive ettiniz.

Şimdi bu aktivasyonu doğru yere koyun. Rabbinizin size getirdiği format, bunu öğrenmeniz için. Çünkü gerçekten ben dediğiniz vakit o molekülü aktive ettiğinizi fark edin ve o Ben sizde açığa çıksın. Sonsuz varlık, sonsuz yaratım, sonsuz eminlik, sonsuz güzellik, sonsuz ne isterseniz, O.

Ama bunu doğru şeylerde kullanalım. Çünkü diğer türlü zaten bunu yaptık. Yani dedik ki işte kadınlar böyle, işte din böyle, işte erkekler böyle, işte ben şu roldeyim.

Hayır, bu beni değil. Çünkü Allah Ben diye konuşur. Allah Ben'ini molekülünüzde şu anda aktive edin ve beni öyle kullanın.

Ben o sonsuz olanım, sonsuz muhabbetim, sonsuz zenginliğim, sonsuz güzelliğim, sonsuz olan her bir güzellik, bu kadar.

O ben sizden açığa çıksın. Konumlandırđığınız kişilikten çıkın.

Şimdi bu beni aktive edin. Çok fazla söyleniyor. İşte ben söyleyim, hayır o değil, doğru beni aktive edin. Burada söylenen fark bu, sizin hakikatinizde olan beni aktive etmeye başlayın.

Bütün vesveseler de Allah'tan, evet bu formatta var. Siz doğru bir benle söyleyin, bunda çok eminim bunun ego sal hiçbir yanı yok. Bunu etrafa değil kendinize söyleyeceksiniz. Sadece bu farkındalık alanlarını talep edenler için, şu anda söylenmiş bir şey. Birine bir şey öğreteyim, hayır yapmayın, gerçekten. Yani o zaman sadece bir oyun oynamış

olursunuz ve kendinize bir faydası yok. Kendinize faydası olmayan şeyin başkasına hiç faydası yok.

Kendinizde, kendiniz de derken indinizde, bütün kuantum alanın bununla hareket ettiğini gördüğünüzde, buna şahit olduğunuzda ve bu söylemin sizde yeni bir ben yarattığını gördüğünüzde, neler mümkün.

İşte o noktada bizdeki bilinç açılımlarının, birlikte bir faydası var. Çünkü siz bunu fark ettiğinizde milyonlarca varlık buna doğru açılacaktır.

Ama önemli olan, sizin emin olmanız ve etraftan gelen hiçbir lafa reaksiyonunuz dahi olmaması.

İnşallah bunun kıymetini fark edersiniz ve bence de öyle olmuştur.

Çünkü emin olun, hiçbir zaman hiçbir şey tesadüf değil, bunu biliyorum. Çok evvelden işte ben şöyleyim, böyleyim diyen bir sürü söylem vardı.

Çünkü buradaki Allah formatında Vahdeti Vücut sırrını bilmeden o ben egoyla oluyor. Halbuki Ben'in ego ile hiçbir bir alakası yok.

Gerçekten bu bağlantıyı fark etmenizi, zevk etmenizi gönülden istiyorum. Bu alemde bu formatta, bunu çözdüğünüz vakit kaç bin kişi, şimdi buradan da aldı, buna eminim.

Buradaki olaylara, kişilere, söylemlere değil, sizin bağlantınız ısrarla geliyorsa, orayı bırakıp, gerçekten buna açılmanız için geliyor.

Çok net ve ısrarla söylüyorum, gerçekten yani Elhamdülillahi rabbilalemin, evet bütün Rablere teşekkür ediyoruz.

Ama Kul hu vallahi ehad, Allahu samed, yani bir tek olan Allah ve Allah'tan kimse girip çıkamaz denilen noktada, o Vahdeti Vücut Ben bağlantısına sonsuz teşekkürler. Ve o Ben'e, en güzel, en şanslı, en zengin, en hayırlı, en sevinçli, en neşeli, en muazzam, en harikulade benim deyin ve gönlünüzden onaylayın ve yolunuza devam edin.

Bunun böyle bir durumu var.

Şimdi söylemlerde bana para gelmiyor, deniyor. Çünkü sen öyle söylüyorsun. Bu beni aktive et lütfen. Bana göre bu samimiyet olmadan hiçbir türlü, hiçbir şey olmuyor.

Gerçekten samimi bir soru sormak gerekiyor. Alacağımız cevap, bu size tahsis edilmiş sonsuz potansiyelinizden, Ben potansiyelinden size doğru akacak.

Ve bütün sırlar, tehdit gibi görünenin altında gizli. Öyle ve ben şu anda bunu müjdeliyorum, böyle bir şey var. Yani, ben, ego sal beninizden 'Vahdeti Vücut Ben'inize selam olsun. Gerçekten o Ben, daim sizinle ve açılımanız böyle olsun.

Emin olun ve zihninizin başka yere gitmesine izin vermeyin. Burada gönlünüzün nasıl sevindiğine şahit olun.

Bunu hissedenler hissetmiştir. Çünkü nasıl ki Rabbiniz burada size özel bir format hazırladı, o özel formatın daha özeli bu Ben'in içinde ve sizinle beraber.

Evet zihnimizi oradan ayırıyoruz, çok teşekkür ediyoruz. Bugüne kadar böyle yaptık, ama şimdi bu bulunduğum durum sonsuz güzellik. Gerçekten ancak fark ettiğiniz zaman, bu durumdan dolayı sizin için, şu andan itibaren neler mümkün.

Kendinizle ilgili yolculuğunuz en güzel yere doğru evrilsin. Ben de şaşıyorum, her seferinde nasıl böyle bir güzellik oluyor diye. Ama hem Rabbime hem özüme hem Hakk'a sonsuz teşekkür ediyorum ve bakalım neler mümkün diyorum. Çünkü içim demeden öyle söyleyemiyorum. Orasının, benim içim çok emin olarak açılması gerekiyor ki bu sözleri edebileyim.

Kuantum alan, ruhun hareket alanı, Rahman olan bir alandır. Şimdi burada ben gerçekten gözlemci olmayı seviyor muyum? Orada aşk gerekiyor. Neyi, nereye kadar gözlemle. Eğer aşk varsa, severim.

Bu bizi bir noktaya götürür. Ama beni tatmin noktasına getirmez. Yani öyle diyeyim kuantum ilmi dahi götürmez. Çünkü, çok önemli olan, buradaki varlığınıza verdiğiniz hükmü kaldırmanız.

Ve buradaki varlık, konuşan konuşmayan, duran durmayan, söz söyleyen söylemeyen, hisseden hissetmeyen, ben hocayım, değilim, çöpçüyüm, şeytanım, canım diyen de hepsi Allah formatı.

Şimdi buradaki beden, bilincinize göre hareket ediyor. Ama hakikatte sizin bir özünüz var. Siz bağlantınızı ve özünüzü fark ettiğiniz zaman, özün ne istediğini duyarsınız. Bu formatı tanıdığınız zaman ruhun

hareketini, Rab ve yüksek benlik bağlantınızı ve bunu nasıl sentezleyebilen bir özünüz olduğunu fark edersiniz.

Buradaki seçimlerimizde sonsuz özgür olduğumuzu, özümüzden dolayı eminlikle fark ettiğimizde ve buradaki Allah formatının bize her şeyi vermek üzere "Kün Fe Yekün" emri ile var olduğunu fark ederiz.

Şimdi bu, bundan duyduğunuz neşe, sevinç, özgürlük, rahatlık halinin bedende zuhur ettirmek üzere sizde doğmasıdır.

Sizin bu neşeye, çok sevme, sonsuz aşk haline ulaşmanızdır.

Ben diye tarif edilen bütün formatların neşe, sevinç ve sonsuz sevmekten dolayı bir bolluk, bir güzellik, bir zevk olduğunu fark edersiniz.

Çünkü sizin özünüz, Allah Zatı ile birlikte. Siz bir zuhur ettirme durumunu fark ettiğinizde, yaratımda olmanızın zevkini yaşarsınız. İster istemez yaratıyorsunuz, yaratımdasınız. Özünüzden mi, zihninizden mi, yüksek benliğinizden ya da Rabbinizden mi? Hepsi farklı, çünkü ister istemez yaratım noktasındasınız.

Size zevk veren, tatmin edecek olan, sonsuz alanlarda ve zevklerde, kimsenin dediği gibi değil, hayır, sizin o alanı açan noktayı keşfetmeniz önemli.

Burada gerçekten bu zihni, neler mümkün manasında kullanmanız ve bu zihne sonsuz güzelliğin, bereketin, bolluğun, şahanesin, en mükemmel nasıl güzel diyebilme durumuna gelmeniz gerek.

Fakat haktan ve bu manadan ayıran, tehdit olarak, vesvese olarak ego sal bir şeyin size geldiğini gördüğünüzde, oraya mesela en tehdit edici olana bile, gönlünüzden ne güzelsin, beni kandıramazsın dediğinizde ve oradaki güzelliğin size açıldığına şahit olursunuz. Gerçekten bu, sonsuz alanları size açabilen bir şey.

Çok samimi olun ve bu beni, Vahdeti Vücut Beni olarak sonsuz güzelliklerin sizinle olduğunu inşallah zevk edin, aktive edin.

Yani vesvese, tehdit, korkunç bir laf mı geldi, eyvallah tamam. Bu da arkasındaki sır yüzünden geldi. Arkasındaki sır inanılmaz güzel, bana inanmayın ama bunu deneyimleyin. İnanılmaz, en kötü denilen şeyin arkasında muazzam bir güzellik var.

Bizim topraklarımızda olan bütün velilerin, neden tasavvufta ısrar ettikleri tekrar tekrar açılıyor. Çok haklılar, çok doğru söylüyorlar ve başta Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (SAV) bütün velilerimize, hepsine buradan selâm olsun, hepsinin selâmı, bizim üzerimize olsun. Ama emin olun, bizimle yepyeni selâma onlar da ulaşıyorlar.

Şimdi bedenimizdeki Allah Ben'inin aktivasyonu başladı. Kendi benimizden o Ben'e sonsuz selam edin. Çünkü o Ben sonsuz güzelliklerin, olasılıkların beni. Sizde şu anda aktive oldu. Öyle söyleyeceğim.

Eminlikle ve o Ben'le hareket eden Allah'a ve Zatına sonsuz teşekkür ediyorum.

Siz bunu fark edip, zihni değil ve bunu daim aktive etmek potansiyelinde olanlar, bunun sevinçli kutlanası bayram olduğunu fark ederler. Hani diyor ya "bayramım imdi, bayramım imdi, bayram ederler şimdi", Somuncu Baba ve Hacı Bayram Veli'nin Bayramı gibi.

O hakiki Ben'inizden ayrılmadan ve devamlı onunla ve Allah'a, gerçekten sistemde koyduğu bir şeye ihanet etmeden.

Ve işte o olmaz, bu olmaz diyen de bu sistemde o Ben. Ama siz bunu fark ettiğiniz için, evet, sizin moleküllerinizden tam tersini zıt tını da söyleyen, açığa çıkan, kendini tanıtan, bildiren duruma bir eyvallahınız olsun ve bununla yaşayın.

Özünüz çok sevinecektir. Özünüz size, sonunda ruh maddesine geçti, bütün alanı anladı ve sonunda Beni sonsuz zevke, neşeye, sevince, muhabbete ve bolluğa kavuşturdu diyecektir.

21.07.2023

Kim Değilsiniz, Ben Nedir

Her şeyi öğreneceğim diye bir çaba oluyor. Ama bir şey öğrenmek için, sizin bunu yaşıyor ve görüyor olmanız ve kendi içinizde demlenmeniz lazım.

Kendi içinizdeki sistemlere bir şey demeniz ve fark etmeniz lazım.

Küçük fark edilen bir şey çok şeydir, her şeydir. Çok fazla şey yapmak değil, çok fazla konuşmak da değil. Ama bir ufak farkındalık her şeye bedel.

Teknik olarak ilmel yakın denilen bir durum var. Mühim olan nokta bunu hayatınızda nasıl göreceksiniz. Eğer bütün anlatılanları zihinden, biliyorum değil, ama bunu fark ettim dediğiniz bir ufak nokta varsa hepsine değer.

Burada bahsetmek istediğim şey size kim olduğunuz değil, kim olmadığınız. Kim olmadığınızı fark ettiniz mi? Siz nesiniz demeyeceğim, ne değilsiniz? Nesiniz derken ben dediğiniz nedir? Ben şuyum, ben buyum dediğiniz nedir? Bu son zamanlarda kuantum denilen alanla çok fazla iştigal ediyoruz. Yani kuantum alanın hakikati nedir? Ve siz kuantum alan mısınız?

Her bir anlatımın baştan da anlatılsa, tekrardan da anlatılsa başka bir farkı var, bunu fark ediyor musunuz? Yani başka bir farkındalığı var.

Şöyle bir şey söyleyeyim, bu bedenlerde olan, şu anda bu bedenleri yaşayanlar,

1. Bu bedenlerde birçok sistemlerin var olduğuna en azından şahit misiniz?
2. Siz bir bilinç yolculuğunda olduğunuzun farkında mısınız?
3. Siz bu bilinç yolculuğunda, bilincinizi hareket ettirmeyi öğrenmekle ilgili bir durumunuz olduğunun farkında mısınız?

Bunun için sizde var olan bu sistemleri tanımak, fark etmek ve bunlarla ilgili nasıl hareket edeceğinizi öğrenmek üzere bir durumunuz var.

Bir bilince gelmek sohbetlerle olur. Yani ilmel yakın, en azından ilmini ilk önce fark etmek gerekir ki, bir şeyin seyrine ve hakikatine varılsın. Hakikat noktasını hemen söylemek pek işe yaramıyor. Ama ilmi noktasını söyleyebiliriz, konuşabiliriz.

Şimdi burada kuantum, tamamen enerji alanı. Kuantum, kuantların, yani enerji bağlantılarının olduğu bir alan demek. Fotonların, ışık bedenlerin birbirine enerji olarak bağlanmasına kuantum deniyor. Ve kuantum alanının, kuantların bir ötesine geçindiğinde nötrinolar, onun ötesinde de Esmâ'ül Hüsna var.

Şimdi o zaman kuantum denilen alan, tamamen Esmâ'ül Hüsna, Esmaların birbiriyle konuşması, Allah Esmaların birbiriyle bağlantısı olabilir mi?

Sizin ben dediğiniz şey bu beden değil. Bu bedenın adı beden. Veya vücut da değil. Vücut, Vacib ül Vücut ve Teala. Yani tek bir vücut. Tek bir vücut dendiği zaman o 'Ben'in vücudu.

Gerçek 'Ben' denilen vücut ise Esmâ'ül Hüsna ile kaplı. Yunus'un bir ben var bende benden içeri dediği ben, gerçek beniniz. Ben Ayşe'yim, Fatma'yım, Ahmet'im, değil. Şimdi bu 'Ben'i fark ettiğinizde, yani şu anda bütün enerji alanlarını hareket ettirmek üzere olan kuantum alan, canlı bir ben olan, o bene Ben diyorsanız ki bu Allah isminin Ben'i. Doğru söylüyorsunuz.

Ama ben deyip de buradaki kimliğinize, kişiliğinize istinat eden bir ben diyorsanız, bu uydurma bir ben. Yani geçici, uydurma, daha sonra olmayacak, işinize hiç yaramayacak olan bir ben olduğunu söyleyebilirim.

Yani atom altı hakikatinizde, gerçekliğinizde, bu beni gerçekten fark ettiğinizde, kuantum biliminin aslında sufizm ve Esmalar bilimi olduğunu görürsünüz.

Frekansların en kuvvetli yaşanacağı bir yer burası. Şimdi bunu böyle söylüyorum.

Demek ki ben dediğiniz şey Adem'in Ben'i. Ben dediğin zaman bütün âlem. Ben dediğinizde kuantlardan dolayı hepsine bir access'iniz yani ulaşımınız var.

Ben dediğiniz o ben, bir tane ben. Ve o 'Ben'in her şeye kadir, her şeyle istediği gibi olabilen bir 'Ben' olduğunun farkında mısınız? Kün Fe Yekün diyen bir 'Ben'. Şimdi burası diyen bir 'Ben'. 'Ben' dediğiniz şeyi doğru yere koymanız gerekir. Ki bu ben sizin kendi özünüzün yarattığı bir 'Ben'. Bunun farkında mısınız?

Şimdi tasavvuf alanında, "men arefe nefse Hu fakat arefe rabbe Hu", yani nefsini bilen rabbini bilir, denir. Nefs manyetik alanını tanıyan, kendisinin bir nefsten, bakın bir nefis, senin nefsin benim nefsim, Ayşe'nin nefsi, Fatma'nın nefsi değil, tek bir nefesten halk edilmiş olduğunu söyler.

Rab denilen sistemde, sizin bu manyetik alanda, neyi fark etmeniz hangi Esma'yı giyinmeniz gerektiğini söyleyen bir Rab alanında olduğunuzu fark edip eyvallah demeniz, gerekir. Şimdi bir sürü şeylerde işte nefsini öldür derler, hayır, nefis ölebilen bir şey değil. Zaten nefis manyetik alanı sizin ve bütün buradaki görünen görünmeyen varlıkların zuhur ettiği alan.

Nefs alanının bir adı da Zahir ismidir. Allah'ın Zahir ismine diyorsunuz ki olma ve buna gizli şirk, şirki hafi denir. Çünkü Zahir ismine kötü diyorsunuz. Zahir ismine bu olmamalıydı diyorsunuz. Zahir ismine üçüncü boyut gerçeklik diyorsunuz. Zahir ismine sen böyle oldun yanlış oldu diyorsunuz. Ama görünen, Allah'ın, Allah sisteminin Zahir ismi.

Şimdi siz bakış açınızı değiştirmeye başladığınızda, benim gördüğüm, yani ben Ayşe'yim Fatma'yım, Ahmet bunu yaptı Mehmet bunu 'yaptı' dan çıktığınızda, gerçekten seyriniz değişmeye başlıyor.

İlmi ledün, ilmi rabbani denilen ilimlerde de ilk önce sizin bakışınızı değiştirmeniz gerekir.

Yani ben diyorum ki biri bana bunu yaptı, biri beni dövdü, aldattı, o geldi bu gitti, öyle yaptı böyle yaptı formülünden, birisi de geliyor diyor ki size, hayır bunları hiçbirisi olmadı. Bunların hepsi Allah'ın bir isim tezahürü. Benim buna peki diyen bir özüm varsa ve bunu seyretmeye başladıysam ve bu seyrimde o zaman biri geliyor diyor ki, tamam. Ben bunları seyrediyorum da neyi seyrediyorum, yani burada ne oluyor.

Allah'a seyir yapıyorum, fenomenleri, hikayeleri, oluşları seyrediyorum. Yani Allah'ın fiillerini.

Bu ne demek? İşte ben diyorum ki, biri birine bir şey yapıyor, eyvah bu bunu yapmasın, yapıyor. Buradaki Maris'i seyredebiliyor muyum? Seyredemiyorsak, Rab ilmini bilmiyoruz.

Kur'an-ı Kerim nereden okuyoruz kitaptan, öyle okuyoruz. Yani Hz. Muhammed'e (SAV) oku dendiği vakit önünde kitap yok. Bizim de bu şekilde okumayı öğrenmemiz gerekiyor.

Ama şimdi şunu söylemek istiyorum, kim değilsiniz. Siz kim değilsiniz? Ve siz ben dediğiniz zaman kimsiniz?

İki tane başlık var. Ben dediğiniz zaman bütün kuantum alansınız, Esmâ'ül Hüsna'sınız ve Ademsiniz. Ben demediğiniz zaman hiçlik makamında siz özsünüz, öz şuursunuz, sonsuz aşksınız.

Peki Allah sizin nerenizde? Allah bir sistem, zatı zatınızla birlikte. Şimdi sizin bu bedeninizde, bu kişiliğinizde, bu kimliğinizde rahat edeceğiniz Esmalar var. Siz bütün Allem el Esmâ olduğunuzu fark ettiğinizde, hepsi bende mevcut ise, o zaman bütün alemdeki olan biten her şey bende mevcut. Hepsi benim bir hareketim. O ben denilenin hareketi. Ben bunu fark edip seyredebiliyor muyum? Şimdi diyeceksiniz ki işte benim kızım, hayır orası kıyasi zihninizin amigdalanızın formatı. O format yatay bir biçimde devam ediyor. Ama sizin diğer formatınız dikey olarak bütün alemleri kapsayan tek bir Ben.

Seyirde olan Ben, seyirde olan özüm ve bana Rab ismi ile, burada, bana burayı hala terk etmedin diyen, bir öğretici sistem. Fakat burada kim olmadığınız, yani ben bu beden değilim, benim zihnim, benim aklım, hayır. Ben dediğiniz şeyde bu bacaklar, kollar, bu surat, bu saç var mı? Düşünceleriniz, sistemleriniz var mı? Onları veya resmini gösterebiliyor muyuz? Oluyor mu, olmuyor.

Çünkü ben dediğiniz, bu beden değil. Bunun adı beden. Bu bedende moleküler sistem var. Moleküler sistemlerin hepsi melek. Bu beden meleklerle idare olunuyor. Peki o zaman moleküllerin içinde DNA'lar, DNA'ların hepsinde bilgi kaydı var.

Ama zihin denilen şeytani sistem, şeytanın bir şeyi yok, çünkü bu sistemi korumak için ve diğer başka şeyi görmemek için bir program.

Ama siz bu programın ötesine geçtiniz ve dediniz ki, bütün âlemlerdeki benim. Orada gezen, burada çapkınlık yapan veya eğlenen benim demeye başladığımız zaman, bu amigdala sistemi bunu kabul etmez. Bir noktada kabul eder, bir noktada ikna olur. Bu sistem amigdala sistemini ikna etmek üzere var.

Peki ne zaman ikna olur? Bu sistem Lâ ilahe illa Allah deyip Muhammed Habibullah sizde zuhur ettiğinde ikna olur.

Yani ben sevgiliyim, zuhur etmeye başladığında, ben en sevgili olanım, en sevgili olduğum için orada bu var, en sevgili olduğum için şu anda bu böyle, bunu fark ettiğiniz ve hücreleriniz bunu demeye başladığı anda, amigdala, o şeytan denilen sistem, eyvallah der ve buna secde eder.

Yani, Hz. Peygamberin (SAV) ben nefsimi Müslüman ettim dediği nokta ortaya çıkar. Çünkü siz artık kendinize âşıksınızdır. Artık aşksınızdır. Bütün hücrelerden, sistemden ve bütün âlemde gördüklerinizden, duyduklarınızdan ve hepsinden dolayı gerçekten, kendinize âşık olmaya başlarsınız. Ve aşkı dışarıda aramayı bırakırsınız.

Çünkü aşkın kendisi olursunuz.

Peki, ruh bağlantısı epifizden diyor muyuz? Bana göre sağ taraftaki bir noktadan ve burası da İsa bağlantısıdır. Çünkü bedeninizdeki enerji

sisteminin işleyişi bu, öyle söyleyeyim. Sağ taraftaki kalbinizi keşfettiğinizde, ikisi birden size bunu söyler.

Peki bu sizde olan bir molekül. Siz bu molekülü aktive etmek ister misiniz? Çünkü hepsi sizde tohum olarak var. Ama açığa çıkmayı, büyümeyi ve sizden bir başka form almayı bekliyor. Siz kendinize diyorsunuz ki ben Ayşe'yim, Fatma'yım, bunlarla ilgilenmem. Oralari var ama kapalı kalıyor.

Ruh bir melek. Çünkü melek sistemi, sizde, size konmuş. "Gizli bir hazineydim bilinmekliğimi istedim", diyor. Hepsi sizin bu bedeninizde yazılı olan bir sistem.

Ruh molekülü Melekût âlemini, bütün kuantum alanı sana açıyor ve bunun hareketini görebiliriz. Esmâ'ül Hüsna bizi nereye getiriyor? Allah sistemine getiriyor. Bu beden Allah sistemi tamamen. Bu beden, bakın siz demiyorum, bu beden Allah Esmaları ile oluşmuşsa, o Esmalara bırakın kendinizi o zaman. Rabbiniz bunu anlamanız için zorluyor o kadar.

Esmalar külli iradeye bağlı ve külli irade sizde. Sizin özünüzde, bütün Esmalar burada fark edilir. Çünkü Esmalar Allah'ı bilme yeridir. "Âlemlere sığmam, bir gönle sığarım" dediği bir noktada fark edersiniz. Polaritelere, bunların işleyişine şahit olursunuz. Fakat sizin bilinciniz, bakın zihniniz demiyorum, bilincinizin, şuurunuzun, eğer gerçekten kendi öz noktanıza doğru bir hareketi varsa, yani bütün bu senaryonun, sizin için çok özel dizayn edilmiş olduğunu fark edersiniz.

Bu senaryonun içindeki rolümüzü görmeye başladığımız zaman, hiçbir tanesini reddetmeden bakabiliriz.

Mesela şu anda başka bir yerde ve başka bir şey yapıyor olabilirdiniz. Ve bu neden yok? Bunu daha önce yaptınız, o role sizin ihtiyacınız olmadığı ve yapmış olduğunuz için şu anda yapmıyorsunuz. Şimdi bu rol var. Biri sizin yerinize yapıyor zaten.

Bütün bu senaryodaki rolleri ya yapmışsınızdır ya seyretmişsinizdir ya da kabul etmişsinizdir, bu kadar. Evet hepsini olmanız şart ve bana kim ki dese ki ben hiç kimseyi öldürmem, ha sinek öldürmedin mi? Demek ki katillik var sende, şu anda bunu yapmıyorsun. Çünkü biri senin yerine yapıyor. Bütün bunları yapanlara bir teşekkür edelim.

Yani burası bir mizan, bir tiyatro okulu gibi ve biri senin yerine yapıyor. Senin şu anda bunu yapmaya ihtiyacın olsaydı, kendini bunu yapar bulurdun. Bunu sizin Rabbiniz söylüyor, ben değil. Benimle alakalı bir şey değil. Ben sadece buradaki sistemi anlatıyorum. Eğer yapmanız şartsa yapacaksınız, zaten yapacaksınız. Bunları kimse sizden alamaz, hiç kimse mâni de olamaz. Yok sen bunu yapma, yapman gerekiyorsa yaparsın.

Ama gerçekten seyredebilirsen yapman gerekmeyebilir. Gerçekten seyir noktasına gelebilirsen, bilmem kaç bin deneyimde elde edeceğin manayı bir seyirle elde edebilirsin. Doğru, amin diyorum, bu da kolay olsun.

Fakat buradaki formatı anladığın zaman, yani ben şuna kızıyorum buna 'kızıyorum' dan, benim yerime bunu 'yapıyor' a geçiriz. Bunu yapmama şu anda gerek yokmuş ki yapmıyorum, demek. Gerek olsa yapardık. Hiçbir suçluluk duymanıza, çünkü bir daha yaşamanıza gerek yok. O yüzden. Amin.

Burada sadece rollerin farklılığı var. Kimseden ilerlemiş olarak görmeyelim kendimizi. Ama o role ihtiyacımız bitmiş olsun. Sadece bu sistemde bir çöpçü, bir kral birbirinden farklı değildir. Sizin ihtiyacınız varsa Rabbiniz sizi kral, kraliçe yapar. İhtiyacınız varsa çöpçü yapar ve çöpçülükten en yüksek miraca geçersiniz. Öyle bir şey yok. Şu andaki deneyiminize bakın. Buna gerek olmadığını görün.

Eğer içinizde itiraz varsa, o role gerek var. O rolü olursunuz, ya mana olarak burada olursunuz veya hatta o kişi olarak olursunuz. Rol kaparsınız. Kim bilir, önemli değil. Çünkü kral olsanız ne olacak, çöpçü olsanız ne olacak. Mühim olan şu anda bulunduğunuz rol. Şimdiki seyriniz önemli. Şimdiki seyrinizde bunların böyle olduğunu fark etmek önemli. Rabbinizin size şu anda kral ol demiyorsa, demiyordur. Çünkü burada sizin yaşadığınız şey önemli.

Hz. Peygamber (SAV) " Ali ilmin kapısıdır ve ben şehriyim" diyor. Şehre kapıdan girilir.

15.09.2023

Rab Dili, Enerji Dili, Amenerrasülü

Şimdi, biz bu alemi okumayı, öğrenmeye geldiğimizi anlamamız lazım.

Rab lisanını, bir de enerji lisanını okumakla ilgili iki tane okuma var. Rab lisanını okuyabilmek, öğrenebilmek bütün tasavvufun işi. Enerji lisanları, şu andaki kuantum alanının bir durumu ve ikisinin birbiriyle çok sıkı bir bağlantısı var.

Hangisini yapacaktım, nasıl yapacaktım?

Burada, Hz. Muhammed'den (SAV) bugüne kadar bütün velilerin yaptığı yöntem benim için geçerli. Bana göre önemli ve mihenk olarak tutulması gereken bir nokta. Ama diğer yandan sizin diğer okumaları yapabilmeniz, yani bir olayı, enerji alanını okuyabilmeniz ve bunun nasıl oluştuğunu seyredebilmeniz de başka bir alanı fark etmenizle ilgili.

Zamanın içinde bütün zamanların ve haftaların veya günlerin kendine has bir durumu, bir manası var. Bunun da okunması gerekiyor.

Şimdi Cuma'nın bir durumu var. Yani Cami ismine muhatap olan sizlersiniz. Sizin bu kubbeniz Cebrail, Azrail, Mikail, İsrail. Bu meleklerin daim sizinle birlikte olduğunun farkında mısınız? Siz bir cami içindesiniz.

Camide nasıl hareket ediliyor?

Şimdi burada tabii ki şöyle de bir durum var. Biz normalde camiye ayakkabılarımızı çıkarıp giriyoruz. Polariteyi dışarıda bırakıp ve Süphanallah diye başlıyoruz. Yani ötesindeki bir varoluş planını fark ederek başlıyoruz. Fakat çeşitli idraklerde farklı formatlar olabiliyor. Bütün âlem size cami olduğu zaman, sizin bıraktığınız, soyunduğunuz bütün sıfatları tekrar giyinme durumunuz var. Hepsinden soyunup, hiçbir kimliğiniz kalmadıktan sonra, Muhammedî bilince bütün sıfatları giyin gibi bir emir var. O zaman bütün âlem size kilise, havra, sokak veya ev hepsi size Cami zaten. Yani bütün evren sizin caminiz.

İlk önce bu evren bilincinin içine adım attığınız, ölü olarak doğduğunuz bu âlemde, canlanmak için, yani tekrardan hayat bulmanız için gerçekten bütün uzaklık kavramlarının yakın olması gerekiyor.

Miraç hadisesinde Hz. Muhammed'e (SAV) söylenilen şey yaklaştı ve sarktı. Şimdi yaklaşmak bir noktada bizim o olduğumuzu zannettirir. Yani ben Allah'ım, ben Muhammed'im, ben Musa'yım, ben İsa'yım denilebilir.

"Sümme dena fetedella fekane kabe kavseyni evedna". Yaklaştı ve ondan sonra sarktı diyor. Evedna'yı bulması için bir durum var. Sizin kendi içsel yolculuğunuzda Allah sistemini fark etmek ve buna şahit olmanız Miraç zaten.

"Mirac-ı Güzin" denilen o noktanın âyan ve kolay olmasını diliyorum. Çünkü sizde çok daha başka idrak, zevk ve şuur noktaları var. En

önemlilerinden bir tanesi olan bu noktayı zevk etmek ve fark etmek için seyri sülûk denilen bir tasavvuf yolculuğu var.

Eşhedü seyir demektir ve bununla başlar. Ben daha önce beşerî sisteme muhataptım, ama şimdi sistemi tanımak istiyorum. Bu sistem benden ayrı bir şey değilmiş. Dışarıda yukarıda beni denetleyen bir Allah yok, kimse yok ve hepsi benim içimde, can içinde can imiş. Benim içimde var olan bir sistemmiş.

Peki ben içimde var olan bu sistemi tanımadan, nasıl kendimi tanıyacağım, çok mümkün görünmüyor. Yaratım noktasının sizde, sizinle ve hatta bu bedende zevk edilebilecek, fark edilebilecek olması o sistemin can alıcı yeridir.

Allah ismi, sıfat ve Esmâ makamına aittir. Yani "Lâ mevsufe İlla Allah", sıfatı subutiye yani sizde sabit olan bir sıfatlar durumu mevcut.

İlim, İrade, Kelâm, Hayat, Basir, Semi, Kudret ve Tekvin olmak üzere 8 tane sıfat-ı subutiye var. Bu sıfatların hepsi sizin gönül alanınızda ve Allah sistemi ile var.

Tekvin yaratma demektir. O yüzden benden yaratılır ama yaratan ben değilim. Benim içimdeki bu sistem yapar. Bunu fark ve zevk etmek bir emek, bir durum ister. Zihninizin bir seyahatini gerektirir. Zihniniz kıyastan değil bütünden bakmayı öğrenecektir, o kadar. Yani Cebail sistemiyle bakmayı öğrenecektir.

Sizin zihniniz Cebrail'e doğru dönüşmeye başlar. Miraçta ilk önce bir Burak'la (bir atla), daha sonra Cebrail'le ve ondan sonra ise aşkla bu yolculuk devam eder.

Bizim yolculuğumuz da böyle, kendini bilmeyi isteyen bir zerre, kendisinde var olan Cebrail sisteminde, hazret olan, hazır olan sistemlere de uyanması ve fark etmesi gerekir.

Sizin indiğinizde de bütün o sistemleri fark etmek, zevk etmek için bir seyahat başlar. Fakat bunun ötesi var. Bunun ötesine ise sadece çok sevmekle geçilen Habibullah mertebesi Hz. Muhammed'e (SAV) has kılınmış bir noktadır. Yani siz kendinizde bütün sistemlerin var olduğunu fark ettiğinizde, Allah sistemlerinin ötesine geçmek gibi bir durumunuz var.

Şimdi bunu böyle anlatırken amaç Allah'ı bilmek mi, Rabbinizi bilmek mi, kendinizi bilmek mi?

Amaç kendinizi bilmektir. Ama bu ben böyle yaptım da oldu değil, sadece ve sadece bir bilinç ve şuur noktasının oluşması ile olur.

Yoksa orası tezahür etmez. Oranın sizden tezahür etmesi için sizde eminlik gerekir. Eminlik, mümin demektir. Şimdi biz müminden ne anlıyoruz? Ben Allah'a müminim, tamam doğru sende o sistem var. Ama sen buna emin misin? Emin olduğun zaman, senin bu sisteme seslenişin ol diye olur. Şimdi böyle istiyorum, bunu böyle yap. Bunu Allah ve sisteminden istiyoruz.

Yani bu oluşlardaki zorluk bizim hem bu sistemin içinde bir bedenimiz olması, hem de özümüzün bundan ayrı olması.

Şimdi özümüz bundan ayrı, ama bedenimiz bundan ayrı değil. Peki beden bundan ayrı değilse, o zaman avatar olarak kullandığımız bu bedenle ilgili bir konuşmamız var.

Mekke'nin yani Allah sisteminin tanınması, bilinmesi 7 tane dönüşle yani 7 idrakin geçilmesiyle fark edilir. Bir noktada sizin için burasının tamam olması gerekir. Bu herkes için farklı.

Hz. Peygamber (SAV), Mekke dönemi yaşadığı bir 10 seneden sonra, o noktaya tamam demiş.

Sizin de böyle bir noktanız gelebilir. Yani gına noktası, gani olan, bütün bolluk ve diğer platformun gözükmeye başladığı yerdir.

Medine'ye hicret etmek, hücrelerinize artık başka bir laf söylemeye başlamanız demektir. Çünkü hicret de Miraç da bütün fark ve farkındalık ve bilinç alanları da içten içe olur.

Şimdi size bir şey oku diye veriliyor, bunu okuyup tanıdınız mı?

Bütün Kur'an-ı Kerim Hz. Muhammed'in (SAV) eşidir, kendi kitabıdır. Kendi oluşum halidir.

Orada, buradaki olmaz, günah dediğimiz her şey olduğu gibi ve bu sistemle birlikte var. Bunların nasıl farklılaştırıldığı bilinci de var.

O yüzden Kur'an okumak o sayfaları okumak değil. Kur'an okumak, evreni okumaya başlamak ve bunun Allah yapımı olduğu versiyonuna taşımaktır. Ondan sonra kendi kitabınızı okumaya başladığınızı görmek ve daha sonra yeni bir kitap yazmaya başlamakla alakalıdır. Yani kitabınızı başka türlü yazmaya başlayabilirsiniz.

Çünkü bu âlemde gördüğünüz bütün felaketler, televizyonu açın şimdi en çok ne görülüyor. Mesela en çok savaş, Vikinglerde de vardı, vur kır patlat falan, o olmadı bu olmadı, yani burada ilgi çeken, dolandırdı, vurdu, kaçtı. Şimdi öbür taraf olduğu vakit mutlu son oluyor ve kimse de fazla ilgilenmiyor. Ondan sonra negatiften kaçayım falan var.

Bu alemde böyle bir durum, akış var. Olan biteni okumaya başladığınız zaman, tabii ki bir noktada fark ettiniz, hepsini oluşturan Allah. Bizle hiç alakası yok veya hepsi bizimle alakalı zaten.

Sistemle ilgili iki tane nokta var, bu sistemi tanımak ve okumak.

Bu bir bilgisayar, kullanımını öğreniyorsunuz ve kullanıyorsunuz. Öğrenecek misiniz, öğrenmeyeceksiniz? Yani şuraya bastığınızda bu oluyor, basma o zaman, başka yere bak, onu öğren gibi. Peki bu bilgisayarda diyoruz ki, bu olmasın. İsteyen basıyor zaten. Savaş olmasın, bu yazılımda ne zaman savaş olmadı. Yani siz sizde savaş olmasın istiyorsanız, olmasın, tamam.

Bu yazılımın zaman vücudu içinde bir kullanım hali de var. Zaman sonradan oluşturulmuş bir beden. Yani zaman bedeninde, bu bedende bu yazılıma girdik. Şimdi burada neyi olmaz diyorsak, oluruz. Bu

olmasın falan, olur. Çünkü bunu olmadan bu yazılımdaki okumayı tamamlayamazsın. Yani bir de oradaki avatarımız bunu olur. Onun yerine biri benim için bunu yapıyor, Allah senden razı olsun diyebildiğiniz zaman, sizinle ilgili bir durum kalmıyor. Mesela yani bu yazılımda şu anda ben bunu yapmıyorum. Allah senden razı olsun gibi bir durumunuz varsa, bunun nasıl oluştuğundan ve nasıl olduğundan bir şüpheniz kalmadıysa, yani özümüz bilir, ama o zaman bunu deneyimlemek zorunda kalmazsınız.

Şimdi burada tabii seyir önemli. Seyirden sonra, gerçekten siz ne istiyorsunuz? Muhammenden Resulallah gibi, Hz. Peygamberin (SAV) "Ben fakrım ile iftihar ederim" bütün sıfatlarla istersem sıfatlanırım, istemezsem sıfatlanmam, dediği bir durum var. Bu yazılımda kendine bir kayıt koymuyor.

"Kayıtsızlık sırrını fâş eyleyince yaradan

Mutu kable, ente mutü, deyip çıktık aradan

Hamdolsun ki Kevser içip göçtük hemen buradan

Ta ezelden sevgiliye akmış bizim gönlümüz"

diyor Turan Efendi. Turan Efendi'ye ve bu yollarda bir iz bırakanlara, bir kelime, bir damla söyleyenlere ve gönüllerimize akanlara sonsuz sevgiler ve selamlar diliyorum.

Hicret konusu benim için önemli. Sizin hücrelerinize hitabınız nasıl, ne söylüyorsunuz? Yani gerçekten doğru ve güzel bir şey söyleyin, çok teşekkür edin.

Şu andaki ilimde bunu biliyoruz, şöyleyim böyleyim, çok kötü desem bütün hücreler tamam diyor, aynı şekilde çöküyorlar. Epifiz bezimizde kristaller var ve bu kristaller kayıt tutuyorlar.

Ve ben bütün aktivasyonlarımda alnınıza yazın ve büyütün diyorum kayıt oluyor. Orası aldığı kaydı tekrar yaparak tutuyor ve otomatik olarak devreye sokuyor.

Bu âlemdeki her şey titreşim, frekans ve rezonans diyorlar, doğrudur. Yani atomik sistemden bu tarafa geçtiğiniz zaman hepsi titreşim, frekans ve rezonans.

Şimdi alın kayıt tutuyor, medulla oblaganta da öyle. Buraya, nefsi natıkaya doğru bir şey söylediğiniz ve aktivasyonu yaptığınız vakit kayıt alıyor. Sonunda Nuru Muhammedî, Işık DNA, Hakk diyorum, burayı tutuyor.

Şimdi Nuru Muhammedî, Işık DNA, Hakk nedir? Hiç bilmeniz gerekmiyor. Bu kaydı tuttuğu zaman, o yayını yapmaya başlıyor. Çünkü bu bedendeki bu yer, bunu kendiliğinden yapıyor. Kendiliğinden yapmaya başladığı zaman, sizin bütün hücreleriniz, hicirleriniz, hicret ettiğiniz yer yani DNA'larınız bu kaydı alıyorlar.

Ve bu, size sonsuzlukta çok lâzım ve iyi bir şey. Aslında bilinciniz ve şuurunuz bütün âlem size Allah veya bütün âlem Muhammed ise zaten sizin zahirde kusur bulacağınız, bilinç olarak bir şey olmuyor. Olmuyor değil, olamıyor.

Çünkü siz artık beşerî bilinçten değil, başka bir bilinçten baktığınız için, size gelenin sizden olduğunu, düşünce kalıplarınızın veya hislerinizden olduğunu biliyorsunuz. Size doğru tekrar geldiğinde, ancak ve ancak siz değiştirdiğiniz zaman, bunun değişiminin olabileceğinin farkındalığına varırsınız.

Evet o zaman bana ne geliyor, hangisi geliyor, ne şekilde geliyor diye bakarız. Şimdi bunu dışarıya değil içeriye mâl etmeye ve gelişine teşekkür etmeye başladığımızda, tamam iyi ki de böyle oldu dediğimiz zaman, bunun değişme durumu var.

Okumadan değişme durumu yok. Mesela şöyle söyleyeyim, ülkemizle alakalı bazı şeylerin değişmesiyle ilgili bir talebimiz oluyor. O noktada bizim değişmemiz gerekiyor.

Bizim bakışımızın, düşüncemizin, hissimizin, değişime ve kün denilen şimdi böyle ol noktasına çok rahat, eminlikle ve o nefsteki saflığa gelmesi gerekir. Şimdi böyle istiyorum. Bu kadar. Bu böyle olmasın değil.

Mesela ölüm, bir tehdit ve korkuyla sizi yönetmek için kullanılan bir şey ise yani siz eminseniz hiç ölmeyeceğinize ne tehdit ne de korku alırsınız. Bunun sistemin bir ismi olduğuna emin olduğunuzda,

bedeninize ve hücrelerinize de bunu yüklemesiniz. Beşerî sistemde illa ki ölüm var. Ölüm ise hakikatte yok, sadece bir Esma olarak Allah sisteminde var.

O yüzden sistemi iyi tanımak lazım ve bunu şöyle söylemek istiyorum. İnsan hücresi atomlardan oluşuyor. Cern'de yapılan araştırmalarda atomların altına baktıklarında foton, fotonların altında kuantları gördüler. Yani buradaki bütün bedenlerin, 8 milyar insan bedeninin birbirine bağlı olduğunu ispat ettiler. Fotonların düşünce ve hisle hareket ettiğini gördüler.

Kuantların altında kuarklar, kuarkların altında nötrinolar var. Ve onun altında bütün bedenlerin tek bir beden olarak bağlı ve Uluhiyetiyle Esmâ'ül Hüsna olduğunu tasavvuf erleri bilirler, onlar bilimsel olarak bilmiyor.

Esmâ'ül Hüsna, hahut âlemi denilen bir sistemin döndüğünü, bu bedenlerin bu sistemle hareket ettiğini, özümüzün buna razı gelip bu bedenleri aldığımızı, bu sistemde ruh molekülünün melekuta ait bir şey olduğunu, o yüzden ruhun ötesi olan şuur ve bilinç noktasının sizinle olduğunu, ruh denilen alanın nefis denilen bu manyetik alanla birlikte olduğunu ve burayı okumakla ilgili bir işimiz olduğunu biliyoruz.

Yani böyle bir emir var "oku". Okumadan olmayacak gibi.

Rab denilen yüksek benliğin, buraya ne için geldiysek bunu buldurmakla ilgili bir durumu var. Yani bunu yapan bir zerre, sistemin ötesine geçtiği ve fakrınla iftihar etmeye başladığı zaman, neyin

olması, neyin olmaması durumunu, onun gönlündeki ona söyleyecektir. Şimdi bu, şimdi bu değil diye.

Bu gerçekten gönül merkezindeki bir nokta ile olur. Yani gönlün aklının devreye girmesi gerekir ki buradakini yönetsin.

Rahman ve Rahim, rahimiyet bir şeyi oluşturmak, rahmaniyet de hepsinin varoluş noktası.

Fakat oluşturmak denildiğinde, aslında orası dışıl alanla olur. Yani sizin bedeninizdeki çakralarda eril dışıl prensipleri var. Gönül alanı, üçüncü göz dışıldır, daima dışıldan üretirsiniz. Eril ile zuhur ettirirsiniz. Bunu kadın cinsiyetindekilerde, erkek cinsiyetindekilerde aynı şekilde yaparlar. Burada öyle ben şuyum, ben buyum demekle bu olmaz. Çünkü sistemde öyle bir torpil de gerçekten yok.

Yoksa sen bana bunu yaptın, beni dövdün, ırzıma geçtin ne olacak ne yapacağız?

Çünkü ben o Esmaları kendi özümde yaşamak istemişimdir. O fiili bana işleyene bir de teşekkür etmek durumum var. Çünkü beni bu Maris'te bu bilince taşıdı. Ben özümün buna talip olduğunu ve o kişinin, o zerrenin bunu yapmaya vesile olduğunu görüp, seyretmeye başladığımda benim ona teşekkür etmekten başka bir şansım kalmaz.

Çünkü, o beni bir bilinçte kalmaktan kurtardı ve başka bir bilince doğru okumaya zorladı. Ben burada ne yapacaktım, nasıl olacak bu, ben nasıl yapacağım, mecbur kaldım.

Eğer kendimdeki yazılımı ve özümü fark etmiyorsam, yapamam. Ama bunu fark ettiğim zaman hepsini yaparım, hepsi olur derim. Benim özüm istemiş ve ben bu deneyimi böyle talep etmişim, bu Esmalarla açığa çıkmış. Yoksa nasıl affet, ben neyi affedeceğim? Allah sistemini ben fark ettiğimde orası Afüve uğrar. Teşekkür ediyorum Allah'a.

Yani beni dövene teşekkür ederim, bir de seni vesile ettim diye. Hooponopono diyorlar, nasıl yapacağım, bu hooponoyu niye yapıyorum. Çünkü o zerre, benim zaten o rolümün tamamlanması için yapmıştı. O rolümü ben tamamladıysam ve bunu seyre ve şuura geçirmişsem, teşekkür ediyorum. Ancak o zaman ve o noktada Afüv iner. Yani ben buna şahidim.

Fakat Allah sistemini tanımak için girdiğin yolda, yolun ilk başında sana bütün yakın çevren düşman olur. Sen öğrenme ve fark etme aşamasındasın, hepsi birden sırtını döner. Eyvah dînî mi oldun, aklını mı kaçırdın, işte burada böyle yapmak iyi değil. Hepsi bir şekilde bir sürü senaryo sunar sana.

Ve sen devam edersen yine de işte bu zaten böyle, o zaten filanlar başlar. Fakat bir gün avazı çıktığı kadar bana bağırlırken ve bir anda hiç unutmuyorum ve bir anda şöyle bir içim durdu. Ve baktım bana bak beni tanımadın mı dedim içimden. Beni sen yaratmadın mı gibi bir şiir de yazdım. Nasıl bir af aktı oradan, yani nasıl bir sevgi aktı.

O günden sonra ne dediysem ne olduysa, bana o zerreden tek bir ters laf olmadı.

Sonra ve bir gün uçakla gidiyorum birdenbire, böyle durdum ve Afüv isminin aktığını gördüm ve dedim ki barış oldu. Yani bütün o suretlerdeki, o mana affa uğradı. Evet af ismi aktı. Bu benim düşünerek yaptığım bir şey değil ama bu zuhur etti. Bunu gördüm, birdenbire bütün hepsi bitti. Bunun tamamlandığı zaman olduğuna, o sistemden aktığına şahidim.

O yüzden bu türlü bir fark etmeye başladığımızda, bunun bir oluşumu var. O kişinin şahsında olan bu şey, onunla alakalı değil. Onun tamamına ermesi bütün kuantum alanda, Allah Esma ve isimlerinin oluşumunda huzur demektir, bir tek sizinle alakalı değil, bu herkes içindir.

Aynı zamanda bütün nefis alanında, bana küfür edenlere sonsuz bir sevginin akmasıyla, bir noktanın bitmesiyle alakalıdır. Ama bu böyle yaşanıyor mu, oluyor buna şahidim ben. Yaşandığı zaman farkında oluyorsunuz. Çünkü bir akış oluyor, su gibi akıyor.

Rabbiniz ve özünüz size orayı söylüyor 'bak burası tamam' diye. Bunu biliyor oluyorsunuz sadece. Bana göre bilmek zaten bu kadar bir şey. Bu bilinç hali, böyle.

22.09.2023

Sevgi, Hakiki His

Bir damla, bir Okyanus demektir. Bir damlayı fark eden bütün alemini fark eder. Zihnimiz ise bununla hiç tatmin olmaz. Bu türlü tatmin bulamayan bir zihni fark etmek, tatminin başlangıcıdır.

Hakk sohbetleri, kuantum alan söylemleri, enerji kullanma yöntemleri var. Nuru Muhammedî, ilahi DNA ve Hakk dahi enerji alanlarını kullanmakla alakalı.

Bütün peygamberlik sistemleri, Allah ve yaratan dahi sizde. Sizin şah damarınızdan yakın olan bu kuvvenin fark edilip, gerçekten birlikte hareket edildiğinde, zihin dönüşmeye başlar.

Zihnin bunu anlamayacağını ve böyle bir yapısı olduğunu fark ederek, bu beşerî sistemdeki hayat yürütülebilir ve okunabilir.

Fakat bu zihnin dahi, yani şeytanın dahi Allah'a çok âşık olduğunu ve ona hizmet ettiğini ve o çok aşktan dolayı burada bulamayacağını zannettiğini ve bulduğu anda ise kendisini terk ettiğini görmekle ilgili bir sürecimiz var.

Bu süreç, bunu yaşayıp yaşatmak, fark edip fark ettirmek ve kendi indimizde içimizdeki işlerde yol almak ve gerçek bir tatmini nerede, nasıl bulabileceğimizle ilgilidir.

Bunun sadece ve sadece Allah'la olduğunu ve onun içimizden dışarıya bütün deneyimleri yaratmamız ve olması için sonsuz kabulde olduğunu, sevdiğini ve bu bizim indimizde fark edildiğinde başka bir sürecin başladığını görmekle ilgili bir durumumuz var.

Allah bütün yöntemlerin, öğrenilmişliklerin, sistemlerin, zaman ve mekânın, oluşların ötesi ve içinde, kendisini kendisine döndüren, kendi deneyimini kendisiyle fark ettiren, bu deneyimin bitmesiyle kendi nurunu tamamlayandır.

Bu deneyimin bitmesinin tek bir formülü olduğunu hem söyleyen ve sonra da yaşatan Allah, Hakk sistemiyle gönlümüzde olan ve gönlümüzden izhar edendir.

Bütün olayları yaşatan, fakat tatmin vermeyen, bir tek kendisine aşkla döndüğü vakit bu tatmini, size söyleyen ve sizden açık edendir.

Bütün sistemlerin ötesinde olduğu o noktayı, sonsuz aşk ve sevmeye durumunu sizden açığa çıkaran, diğer aşk ve sevmelerin hiçbir şekilde kalıcı olmadığını ve tatmin getirmediğini kendinden kendine ispat edendir.

Bu dönüşü yaşayan bir zerreye kulum diyen, o kulunu sonsuz aşk denizlerinde bununla birlikte yüzdüren ve bütün zaman ve mekanların ötesinde ve içinde zevk ettirendir.

Şu anda bu bedenden bunları izhar eden ve bütün oluşlar kendisi olması sebebiyle Muhammedî ve muhabbet olan sonsuz aşk halini Habibullahı bütün alemlerin yaratılma sebebi olarak söyleyendir.

Habibullah zevkinin, sevgisinin ve aşkının, sonsuz oluşları, sonsuz kere sonsuz varoluşların içinde olduğunu söyleyen ve bütün oluşların bunun için olduğunu fark ettirendir.

Allah aşkı ve muhabbeti her şeyden üstündür manasını zuhur ettiren ve bu tek bir noktanın varlığını size fark ettiren ve bu tek noktanın açılımının bütün boyutlar ve âlemler olduğunu gösterendir.

Bu açılımın, o noktadan diğer bir noktaya dönüş olduğunu sevdiren, bütün oluşların, eziyetlerin veya eziyet olmayanların, söylemlerin, hepsinin bu aşk yüzünden olduğunu zevk ettirendir.

Bunun mahallinin, bir gönül evi olduğunu söyleyen, yerini net belirten ve bütün oluşların, bildiğimiz bilmediğimiz tüm ilimlerin bu noktadan açığa çıktığını bildirendir.

'İlim bir noktaymış onu cahiller çoğalttı' cahil ismini çoğaltan, ama kulum dediği aşk ehline aşkını, kendisiyle kendisi olarak görene, ne olduğunu bildirendir.

Buradaki hayatlarınız gibi görünen deneyimlere, bunun için vardı burası, uyan artık diyen, uyandığın noktada gerçekten senin kim olduğunu bildirendir.

Kimsin sen? Bu bedeni bıraktığın anda hiçbir düşünce sistemi işin içine giremez. Zihnin yok, düşüncen yok, çünkü beynin yok.

İşte orada verdiği cevabın ne olduğunu, burada sana bildiren, burada sana bildirdiği gibi bunun kendisi olduğunu, sonsuz sevme noktalarından ben kelimesini dahi kullanamayacağın bir kuvvenin, bir güzelliğin kendisi olduğunu sana bildirendir.

Bütün yaratım noktalarının, boyutların, dinlerin ve farklılıkların, bu aşkın bilinmesi, fark edilmesi ve çok sevmek yani Hz. Muhammed (SAV) yüzünden olduğunu bildirendir.

Muhammed'in, yani bütün bilinç katmanlarının sonsuz aşkla ortaya çıkmasını sevdiren, bunu kulum dediğine bahşeden, buradaki deneyimleri terk etmeni, kendisini fark etmeni, fark ettiğin o noktada çok sevmeyi isteyen ve o noktadan bir sürü deneyimlerin nasıl olduğunu sana gösterendir.

Seni kendisine şahit ettiren ve sana senle ve kendisiyle şahit olan, bütün öğretilerin ötesinde, her an bu aşk ve muhabbetle olduğunu fark ettiren, bundan başka bilinmesi gereken hiçbir şey olmadığını sana seyrettirendir.

Her daim seninle olduğunu sana zevk ettiren ve uyan diyen, yani rüyadan uyanmanı ve hakiki aşk ve muhabbetle istediğin rüyaya girmeni sağlayan ve bunların oluşumlarını sonsuz zevkle seninle yaşayandır.

Aşk yolculuğunu sana gösteren, daha doğrusu seninle birlikte aşk olandır.

Ama sana aşk denmez, sana Hakk denmez. Sana yokluğu seçtiren, yokluğun Ademiyet yokluğu değil, Muhammediyet yokluğu olduğunu zevk ettiren, tarihsel bilgilerle değil ama senin zerrelerinle hakikati, "Hakk"ın katını ve sonsuz aşkı buldurandır. Bunu yapabilecek her şeyin sende, seninle olduğunu sana söyleyendir.

"Bu aşk bir bahri ummandır buna haddi kenar olmaz

Delilim sırrı Kuran'dır bunu bilende ar olmaz. "

diyor manevi büyüklerimizden bir tanesi.

Bunu bu türlü yaşayan, zevk eden gönüllere selam olsun.

Allah putunun kırılmasının, sonsuz Muhammedî Aşk'a uyanmak olduğunu sana fark ettirendir.

Zihinsel ve kuantum alanla ilgili iki tane durum var. Birincisi zihninizi yönlendirmeyi öğreneceksiniz, ikincisi gönülde olan o sonsuz Allah ismine, zatına bırakacaksınız.

Şimdi sizin boyutsal varlık olduğunuza uyanmanız, bu bedenden öte Adem bedeniniz, yani sizin varlığınızın boyutsal olduğunu fark edip zevk etmeniz önemli.

Boyutsal varlığının farkında olan, artık kendisini sadece bu beden olarak göremez.

Boyutsal varlığının ötesi var mı? Bütün kuantum alanın, bütün ilimlerin ötesi var.

Bütün hepsinin ötesi bizim hakikatimiz. Hakikatimiz ise sonsuz aşk ve muhabbet. Senin değil, o sonsuz yaratıcı burada hiçbir şekilde bedenini kendisini bu gözlerle göremeyeceğin, sana kendisini gösteren o nokta, senin bütün sorularının cevabı, bütün tatminsizliklerinin tatmini, bütün olmazların olduranı ve seninle beraber, senin şah damarından yakın ve senin gönlünde.

Şimdi zamanın ilk yaratıldığı bir an var. Zamanın yaratılması, sonsuz yaratıcının Allah ismiyle sıfatlanan, ama ismi olmayanın, isimsiz olan, o muazzam olanın, bu zamanı istediği, zaman bedenini oluşturduğu bir an var.

Allah makamına, Allah ismine giriş var. Bütün tariflerin ötesinde olanın, kendisine bu zamanı yaratması, kendisini deneyimlemesi için. Kendisini deneyimlediği tüm suretlerde, tüm olaylarla ve hareketlerle, kendisinin kendisinden kendisine olan bu hareketi, kendisini izhar etmesi için.

Tüm zamanlar, mekanlar, oluşlar, bedenler ve olaylar sadece kendisinin aşkını görmesi için. Bizim bu bedenleri alıp, bu suretlerle bu deneyimleri ortaya koymamız o aşka hizmet için. O aşka kulluk etmek için.

Bunu sizin fark etmeniz değil, sizden fark ettirmesi ve bir gönül halinin gerçek manasıyla ortaya çıkması, ağlamamız, gülmemiz, sevilmemiz, sevmemiz bu yüzden.

Olan, olduran ve bundan dolayı olduğunun fark edilmesi ve bundan sonsuz bir tatmin hissedilmesi, duyulması ve emin olunması bu yüzden.

Tüm zamanların yaratılması bu muhabbet yüzünden.

Sistemleri kendisinden kendisine anlatması, Muhammedî bilince benim Habibullah zevkime gelin ve tüm âlemleri bundan dolayı izhar ettim demesi bu yüzden.

Diğer ilişkilerde tatmin bulamamanız, tek tatmini kendisiyle yaşayan, yaşatan, bu tatmini, bir elinize ayı öbür elinize güneşi verseler değiştirememeniz bu aşk, muhabbet ve bu çok sevmek yüzünden. Deneyimlediğiniz birçok şeyde birdenbire kendisine çağırdığı zaman, bu deneyimleri dahi zevkle, isteyerek, severek terk etmeniz bu yüzden.

Gözünüzü kapattığınız vakit, bu dünyada bu beden sonlandığında, ilk siz kendiniz soracaksınız özünüze, ben kimim diye, sonsuz aşk olduğunu bildirmesi bu yüzden.

Çok sevmekle devam eden sonsuz alan, boyut ve maceralara girip girmemeniz bu yüzden.

Ademiyet boşluğu ile Muhammediyet fakrının farkı bu yüzden.

Ademiyet denilen manayı fark ettiğiniz zaman bir boşluk

yaşayabilirsiniz. Bu manayı yaşadığınız zaman, ki ademiyyet benim için çok zevkli, ama Muhammediyyetde ise hiçbir boşluk olmaz. Sonsuz muhabbet olur ve buradaki farkı o boşluğa benzemez.

Kendi yokluğunla iftihar eden bir Muhammediyyet bilinci, hiçlik değil varlık alanında aşkla var olmak demektir. İşte bu yokluğun güzelliği bu yüzden.

Bütün âlemlerin yaratılması, varoluşu, muhabbeti Muhammediyyetten, muhabbetten olması, sizde var olan Allah isminin ve zatının Muhammediyyet zevkine dönüşmesi, zevk etmesi ve sizden izhar etmesi bu yüzden.

Bu zevki, bilinci, bu sonsuz aşk tatminini dışarıda arıyoruz ve bulamıyoruz. Bunun sizin hücrelerinizden ve hücrelerinize yayılan, fakat özünüzde, özünüzün bağlı olduğu sonsuz olandan gelen bir durum olması bu yüzden.

Bütün kuantum, ilim alanları, bütün galaksiler dahi buradaki bedeninizde bu küçücük çipte, buna uyanmanız ve her şeyden daha önemli olması bu yüzden.

Ölmeden önce ölmenin manasının sizde açığa çıkması, ölümün ve bunun ötesinde zamanın olmadığını fark etmeniz, bunların ötesindeki sevgi, biliş ve fark ediş, Muhammedî zevk ve Habibullah zevki yüzünden.

Sizin diğ er alanlarda ve buradan yeniden doğmanız ve ba  ka şeylere doğru y nelebilmeniz  uvvesi, sonsuz sevebilme halinin sizden a ığ a çıkması, bu program dahi bu yüzden.

Size lebbeyk, ben de buradayım demesi bu yüzden. Açık, muhabbet ve sevgi olduğunuz için.

Çok sevmeniz ve çok sevgili olduğunuzu fark ettiğinizde ve sonsuz sevmelerin içinde gönlünüzün ta derinliğinde buna şahit olursunuz. Gönlün zihnini kullanmaya ba ladığınız için ve gönlün zihninin, aklının çok daha büyük olduğunu fark edersiniz.

Ama bütün hepsinin ötesinde kimsiniz dendiğinde, i te ben o a  kım, bu sevginin kendisiyim dediğinizde, hücrelerinizde o "Ben" zuhur eder.

Benlik ben öyleyim manası değil, geldiği nokta tamamen fakrınızla fark edip zevk ettiğiniz "Ben".

Tamam, biz burada bu kadar zorlandık, ilahi DNA'ları aktive etmeye uğra  tık, Nuru Muhammedî onun kendisinden kendisine tecellisi, kolaylaştırması.

Şimdi burada hiçbir şeyi sen kendine m  l etmemeyi öğrendiğin, içindeki o sonsuz yaratan, isimsiz olana eyvallah dediğin ve Allah ismiyle zuhura çıktığını görüp şahit olduğun zaman, her türlü deneyim indinde kolaylıkla açılır.

Her bir deneyimde kendisine tamamen kavu madan bu yollarda seni rahat bırakmaz.

Ve Şimdi denilen kelime zihni, hücreleri ana getirir. Ama bunların hepsinin ötesindeki bu aşkın varoluş alanından bahsettik.

       bu, sonsuz yaratanın kendisine seçtiği en güzel Şey o yüzden. Yani Habibullah zevki ve senin Habibullah zevkine gelmeden başka da bir Şey yok.

Şimdi sizi sizden çok daha fazla seven biri var içinizde. O kadar çok seviyor ki hiçbir halinizin deĐiŐmesini talep eden bir Şey değil. Olduğunuz halle çok  Őık olan biri var içinizde. Ne yaparsanız yapın, hangi Őekle girerseniz girin sizi çok seven ve sizin bunu fark etme zamanınız geldiğinde, ona kulluk etmek en büyük zevkiniz olur.

Sizin kendinizi sevebileceğinizden çok daha fazla seven, gönül evinizde sizi sizden aldığı, yani kendi mülkünü sizden aldığı ve sizin buna seve seve ne güzel, bizi bize bırakma dediğiniz, bu zevki çok sevdiğiniz zaman sevmeyi seversiniz.

Sizin kendinizin kurban rolünden, bilincinden çıkmanız, içinizde bundan dolayı bir neŐenin doğduğu, hiç burada bildiğiniz Şekilde değil, buna daim Şahit olmaya başladığınız zaman ve bu aşkla yaratıcının zevkinde var olmanın müthiş güzelliğini, hiçbir olaya, kimseye ve duruma göre deĐiŐmeyeceĐini fark edersiniz.

Bu durumu size zevk ettirdiği ve fakrın zevkini çok sevdiğiniz zaman, bundan dolayı aleme çok sevgi ve neşe sa maktan başka bir iÇiniz olamayacağını fark edersiniz.

Bu anın yaratılmasının, sonsuz Aşk olanın ve sevgi olanın tezahürü olduğunu fark etsek etmesek, gel diyor bize.

Bedenimizle, hücrelerimizle, düşüncelerimiz, hislerimiz ve her halimizle hiçbir şekilde bizim yalnız olamayacağımızı, yalnızlık duygusunun sadece bir zandan ibaret olduğunu inşallah fark ettik.

Şimdi bilinçaltı zihin için, zihninize bir şey söyleyin. Bilinçaltı ve bilinçli zihin, iki türlü zihin var. Bu Allah sisteminde var olan bir şey.

Bilinçaltı ve bilinçli zihin farklı hareket ediyor. Bu beyin hiçbir şekilde bu farkı gözetemiyor ve siz nasıl söylerseniz onu öyle alıp yürütüyor.

Bilinçaltı; bir, negatif lafı anlamıyor, iki, zaman olarak geçmiş ve geleceği de şimdiki zaman olarak anlıyor.

Bedeni zihin yönetiyor.

Zihinde bilinç ve bilinçaltı var. Geçmiş ve gelecek kodlamaları var. Bilinçaltı şimdiyi anlıyor.

Negatifi de anlamıyor. Enerji sistemlerinin anladığı lisan olumlama, olgu, bir de şimdiki zaman.

Mesela işte o şöyleydi, böyle yaptı, onu şimdi anlıyor. Önceden başıma şu geldi. Şimdi anlıyor orayı. Biz orayı tekrarladığımız zaman şimdiye getiriyoruz. Konuşmamak lazım. Çünkü lâzım olmadığı şekilde o olayları şimdiye getiriyoruz. Bunu yapmamayı öğrenmek gerekiyor.

Bir de negatif veya pozitif söylemeniz de olumlu anlıyor. Yani enerji lisanı böyle bir şey. Mesela geçmişte şuram ağrımıştı, şu oldu, bu oldu, onu şimdi oldu olarak anladı.

O yüzden bunun altını çiziyorum bu şekilde konuşmamak gerekiyor.

Söz oluşturuyor.

Hepsini bir de olumlama anlıyor. Mesela ben hasta olmayayım, hasta ol anlıyor. Ben işte inşallah iyi olayım, iyiyi anlıyor.

Biz bu beden değiliz, bu bedeni kullananız. Bu bedenim böyle demeyi öğrenip, öğretmeliyiz kendinize.

Şimdi, bilinçaltı lisanında iki durum var. Yani enerji lisanı hepsini, birincisi şimdi anlıyor, ikincisi olumlama olarak alıyor.

Allah'a ve yaratana sonsuz şükür teşekkürle birlikte Sonsuz Aşk sizinle beraber olsun. Hiçbir anda ve durumda yalnızlığınızın kalmadığını göreceksiniz. Sonsuz sevenden hiç ayrılmayın.

01.12.2023